

EUROPA I ELS CIE

Les polítiques europees en front els CIE.

Una vulneració als drets humans.

Nil Comas Molné

4t, Treball de Final de Grau

Tutora: Marta Flaqué Llonch

Grau en Educació Social Facultat d'Educació, Traducció i Ciències Humanes

Universitat de Vic – Universitat Central de Catalunya

Vic, 12 de maig de 2023

RESUM

Europa viu diàriament processos de migració per part de persones d'arreu del món. Hi ha una part d'aquests migrants que no té els recursos i els documents necessaris per realitzar un procés de migració segur i legal. Segons les polítiques de migració aquestes persones es consideren il·legals i en situació d'irregularitat durant aquest procés. L'arribada d'aquestes persones en els diversos països de la Unió Europea provoca que l'Estat els classifiqui com a irregulars i es procedeixi a la seva detenció i expulsió. Espanya té una institució anomenada Centre d'Internament d'Estrangers (CIE) que reté a les persones migrants en situació d'irregularitat per investigar el seu cas i decidir la seva alliberació o expulsió del país.

En aquest treball es realitza una investigació analitzant el marc legal europeu i espanyol envers la migració, la funció dels CIE a Espanya i la relació dels Drets Humans i les entitats socials en aquest.

Paraules clau: Migració, legislació europea, legislació espanyola, Centre d'Internament d'Estrangers, Drets Humans i entitats socials.

ABSTRACT

Europe experiences daily migration processes by people from all over the world. There is a part of these migrants who lack the resources and documents necessary for a safe and legal migration process. According to migration policies, these people are considered illegal and irregular during this process. The arrival of these people in the various countries of the European Union causes the state to classify them as irregular and to proceed to their detention and expulsion. Spain has an institution called Centro de Internamiento de Extranjeros (CIE) that detains migrants in an irregular situation in order to investigate their case and decide whether to release them or expel them from the country.

This paper analyses the European and Spanish legal framework on migration, the role of CIEs in Spain and the relationship between human rights and social entities in this context.

Keywords: Migration, European legislation, Spanish legislation, Immigration Detention Centre, Human Rights and social entities.

Agraïments

M'agradaria en aquest espai agrair a les diverses persones que m'han ajudat en la elaboració d'aquest treball, ja sigui emocionalment, amb coneixements o amb opinions.

En primer lloc, m'agradaria agrair a en Mohamed, Sofia i Mercè per acceptar l'entrevista. He après molt d'aquestes persones i de la seva experiència en aquest àmbit. Realment fan una tasca molt important pel món.

Seguidament, vull expressar el meu agraïment més profund a la meva tutora Marta Flaqué, qui ha estat la meva guia i suport durant tot el procés d'elaboració d'aquest treball. Gràcies per la seva paciència davant els meus dubtes, perquè no han sigut pocs. En cap moment em va desanimar quan no tenia res o no sortien les coses. Gràcies.

També vull agrair a la meva família i amics pel seu suport incondicional, per estar sempre al meu costat i per brindar-me el seu alè i motivació per seguir endavant.

Gràcies a tots ells, he pogut completar aquest treball amb èxit, esperant que contribueixi a la reflexió i conscienciació sobre la vulneració dels drets humans als CIE i la necessitat de polítiques migratòries més justes i humanes a Europa.

ÍNDEX

Introducció.....	7
Justificació.....	9
Pregunta de recerca i objectius	9
MARC TEORIC.....	11
Marc legal Europa.....	11
Marc legal España.....	13
Drets Humans	16
Frontex.....	17
Els Centres d'Internament d'Estrangers	19
CIE Zona Franca	21
Entitats socials defensores drets humans	23
El paper de l'educació social.....	26
PART PRÀCTICA.....	27
Metodologia de recerca.....	27
Eines de recollida de dades	28
L'entrevista	28
Aspectes ètics	29
Categorització.....	30
Anàlisi de les dades.....	31
CATEGORIA 1: EUROPA.....	31
CATEGORIA 2: MARC LEGAL ESPANYA	35
CATEGORIA 3 : DRETS HUMANS	38
CATEGORIA 4 : CIE	40
CATEGORIA 5: ENTITATS SOCIALS	43
Discussió	47
Valoració del procés i propostes de millora	50
Conclusions.....	51
Bibliografia i webgrafia	54
ANNEXOS.....	57
CONSENTIMENT INFORMAT (Annex 1).....	58
ENTREVISTA MOHAMED (Annex 2)	59
TRANSCRIPCIÓ ENTREVISTA MOHAMED.....	60
ENTREVISTA SOFIA CATALÀ VIDAL (Annex 3)	67

TRANSCRIPCIÓ ENTREVISTA SOFIA.....	68
ENTREVISTA TANQUEM ELS CIES.....	83
TRANSCRIPCIÓ TANQUEM ELS CIE.....	84

Introducció

El tema d'aquesta investigació sorgeix a partir de les diverses experiències que he viscut. El barri on m'he criat, a Lloret de Mar, és un barri culturalment molt ric degut a la convivència de persones d'arreu del món. Des de ben petit he estat acostumat a relacionar-me amb persones de diversos orígens, familiarment parlant, però mai havia conegut la realitat tant diversa que viuen. Gràcies aquest grau, a conèixer persones que comparteixen aquesta realitat i a les pràctiques fetes durant al grau a Nepal i Marroc he pogut conèixer molt millor el seu context.

Des de fa temps tinc el pensament de que m'agradaria conèixer el màxim de llocs del món dins de les meves capacitats. Vull veure, conèixer, viure i aprendre de les diverses cultures, persones i paisatges que formen part del nostre planeta Terra. Llavors un dia vaig adonar-me que és un privilegi que no tothom pot tenir, que hi ha moltes persones que migren per motius molt més importants com pot ser sobreviure. Persones que no tenen els recursos per poder fer-ho de manera convencional i han de fer aquesta migració de maneres poc segures i perilloses.

La migració és un fenomen complex i dinàmic que ha estat objecte de debat i polítiques a tot el món. En el context de la Unió Europea, la gestió de la migració s'ha convertit en un tema central a l'agenda política, especialment pel que fa a la detenció i l'expulsió de persones migrants. En aquest marc, els Centres d'Internament d'Estrangers (CIE) han sorgit com a eina utilitzada per alguns països membres, incloent-hi Espanya, per controlar i gestionar l'arribada de persones migrants i la seva situació administrativa. Els CIE són instal·lacions on les persones migrants poden ser detingudes per tal de comprovar la situació legal i la posterior expulsió en cas de no complir amb els requisits d'entrada o estada al país d'acollida.

En aquest context, l'objectiu d'aquest treball de fi de grau és analitzar la relació entre els CIE i les polítiques migratòries a Espanya i la Unió Europea. Per això, s'abordan diferents aspectes, incloent-hi la legislació espanyola i europea que regula el funcionament dels CIE i com s'aplica a la pràctica, els mecanismes de governança de la migració a Europa, les polítiques i acords de la UE en relació amb la migració, el paper

de les organitzacions i moviments socials en la denúncia de les condicions dels CIE, entre altres.

El treball consta de diverses parts, però en destaco quatre.

Primerament, la pregunta de recerca i els objectius. Ha sigut una part que s'ha vist modificada en la elaboració de la investigació, degut als diversos plantejaments que han anat sorgint. Va haver-hi un dia on em vaig adonar que el treball ja estava encaminat, es a dir, que visualitzava mentalment la seva elaboració. Tenia fet un 15% del treball, però en el meu cap estava gaire bé fet. Aquest moment va ser el que em va ajudar a reajustar els objectius i mecànicament, com si sigues un robot, començar a escriure i buscar sense rumiar el que. Quan va arribar aquell moment vaig començar a gaudir del treball.

Seguidament, tenim el marc teòric. Aquest apartat ha sigut un dels que més m'han marejat, perquè al ser un tema tant extens i poder enfocar-lo des de diversos punts em costava molt centrar-ho en un. Així que es va decidir donar més importància a uns temes que uns altres, però ,tot i així, crec que s'han abordat la majoria de temes essencials amb mes o menys informació.

Llavors tenim la part pràctica. Inicialment és la que tenia més por de fer, però realment ha sigut una de les més senzilles. Gràcies a la triangulació de informació i a que havia realitzat la part teòrica, va sortir sol l'anàlisi de dades. Al tenir coneixements de la part teòrica que havia adquirit al elaborar-la, va ser fàcil poder relacionar-ho amb els fragments seleccionats de l'entrevista.

Finalment, trobem la discussió i la conclusió. Són dos apartats diferents, però han fet la mateixa funció. La seva funció ha sigut buidar tots els pensaments, reflexions, idees i conclusions que havia anat acumulant durant l'elaboració de la investigació. Ha sigut difícil ser neutral en parts del treball, però al arribar aquests punts va començar a sortir tot allò que desitjava dir i comentar.

Com assenyala Boza Martínez (2017), "la detenció de persones estrangeres als CIE va més enllà dels límits de la privació de llibertat i planteja interrogants sobre la legalitat, proporcionalitat, no devolució i respecte als drets humans" (p. 97). Aquest TFG busca

contribuir a la comprensió crítica dels CIE com a part de les polítiques migratòries a Espanya i la Unió Europea, i analitzar-ne l'impacte en els drets humans de les persones migrants detingudes en aquests centres.

Justificació

No hi ha un motiu principal per justificar el perquè de la elecció, si no bé, experiències viscudes que han fet aquesta la meva elecció.

Des de ben petit he estat envoltat de persones de diversos orígens degut al barri on visc a Lloret de Mar. Sempre he après a conviure amb persones d'altres països d'origen, millor dit mai he entès perquè hi ha gent que no ho fa, i sempre els he considerat com a iguals. Llavors, treballant a una escola de Salt, Mas Masó, vaig adonar-me de manera més concreta de la realitat que viuen les persones que provenen d'altres països per part de la societat i el govern. Al començar la carrera i ens preguntaven en quin àmbit ens agradaria treballar jo deia amb persones migrants i sensellarisme, puc afirmar que després de quatre anys es mantenen.

Crec que el motiu d'elecció rau en la disconformitat que tinc envers la situació que viuen les persones migrants. D'alguna manera em molesta molt que no puguin gaudir de les mateixes oportunitats que jo, perquè des de sempre els he vist com a igual i el fet que part de la societat faci que els vegi desiguals em molesta.

La elecció d'aquest tema és per donar visibilitat i denunciar la situació d'adversitat que viuen unes persones només per ser d'un altre país.

Pregunta de recerca i objectius

Alhora de pensar quina podia ser la meva pregunta de recerca, vaig dubtar bastant degut a la globalitat del tema escollit. Finalment la pregunta escollida va ser la

següent: Les polítiques europees i espanyoles entorn la migració plantegen una vulneració dels Drets Humans?

Seguidament, un cop escollida la pregunta vaig començar a pensar quins serien els objectius a encaminar aquesta investigació. I després d'uns dies modificant-los han quedat així:

General

- Analitzar la relació entre els CIE i les polítiques migratòries a Espanya i la Unió Europea des de una perspectiva socio-legal.

Específics

- Estudiar els mecanismes de governança de la immigració a Europa, incloent les polítiques i els acords de la UE en relació amb la immigració.
- Analitzar el paper de les organitzacions socials en la denuncia de les condicions dels CIE i la promoció de alternatives a la privatització de la llibertat a les persones migrants.
- Estudiar les pràctiques de detenció i expulsió de migrants als CIE a Espanya des d'una perspectiva de drets humans, incloent-hi l'anàlisi de la legalitat, proporcionalitat i no devolució.
- Analitzar la situació dels drets humans dels migrants detinguts als CIE a Espanya, incloent-hi l'accés a serveis bàsics, les condicions de vida, el respecte a la dignitat i la no discriminació.
- Analitzar el paper de l'educació social en la promoció i protecció dels drets humans dels migrants detinguts als CIE a Espanya.

MARC TEORIC

Marc legal Europa

Quan parlem de Europa i les seves polítiques territorials hem de parlar de la Unió Europea. La Unió Europea és una associació econòmica i política que es va construir a partir de la Segona Guerra Mundial. Després de la Segona Guerra Mundial molts països d'Europa es troben en una situació de precarietat econòmica, política i social, és per això que decideixen crear la Comunitat Europea del Carbó i del Acer al 1951. Aquesta comunitat amb el pas del temps va evolucionat fins que el 1 de novembre de 1993, amb el tractat de Maastricht, neix l'actual Unió Europea. Actualment, està formada per un total de 27 països (Regne Unit va marxar de la Unió al 2020 a conseqüència del Brexit). (*Historia de la Unión Europea 1945-1959 | Unión Europea, s. d.*) .

La Unió Europea es regeix per un conjunt de tractats, pactes i lleis, però en aquesta investigació ens centrarem en les polítiques envers la immigració. Per poder mostrar els diversos documents que engloben el marc legal de la immigració a Europa he realitzat una taula on es nombren els diversos documents, l'article en qüestió, la data de creació i un breu resum del que diu.

TAULA DE DOCUMENTS EUROPEUS QUE REGULEN LA MIGRACIÓ

Nom	Data	Article	Resum
Tractat de Lisboa¹	2009	61.2	<u>61.2</u> : Garantirà l'absència de controls de les persones a les fronteres interiors i desenvoluparà una política comuna d'asil, immigració i control de les fronteres exteriors que estigui basada en la solidaritat entre Estats membres i sigui equitativa respecte dels nacionals de tercers països. A efectes del present títol, els apàtrides s'assimilaran als nacionals de tercers països.
Tractat del	2010	79	<u>79</u> : Garantir una gestió eficaç dels fluxes migratoris,

¹ Tractat de Lisboa. (2009). Parlament Europeu.

Funcionament de la Unió Europea²			un tracte equitatiu dels nacionals de tercers països que resideixin legalment en els Estats membres, així com una prevenció de la immigració il·legal i del tracte dels essers humans y una lluita reforçada contra totes dues.
L'Enfocament Global de la Migració i la Movilitat³	2011		El comunicat té de base quatre pilars: la immigració legal i la mobilitat, la immigració irregular i el tracte d'essers humans, la protecció internacional i política d'asil i maximitació de la repercussió en el desenvolupament de la migració i la mobilitat.
L'Agenda Europea de Migració⁴	2015		<ul style="list-style-type: none"> -Triplicar les capacitats i els actius per les operacions conjuntes de Frontex (Tritó i Posseidó). -Proposar per primer cop l'activació del mecanisme d'emergència per ajudar als Estats membres que es vegin enfrontats a afluències sobtades de migrants. -Programa de reassentament en tota la UE per oferir 20.000 places. -Treballar en una possible operació en el Mediterrani per desmantellar les xarxes de traficants i combatre el tràfic de persones.
Comunicat Comissió Unió Europea⁵	2016		<p>Revisar la Directiva sobre la targeta blava.</p> <p>Atraure a la Unió Europea a emprenedors innovadors.</p> <p>Dotar-se d'un model més coherent i eficaç sobre la gestió de la migració legal a escala de la Unió Europea a través de la evolució del marc vigent.</p> <p>Enfortir la cooperació amb els països d'un origen clau, per tal d'assegurar les vies legals cap a la Unió Europea al mateix temps que es busca la millora al retorn de les persones que no tenen dret a quedar-se.</p>
Informe l'Agenda Europea de Migració⁶	2019		Informe on mostra l'evolució de la immigració a Europa després de la implementació de l'Agenda

² Tractat del Funcionament de la Unió Europea. (2010). Parlament Europeu.

³ L'Enfocament Global de la Migració i la Movilitat. (2011). Comissió Europea.

⁴ Agenda Europea de Migració. (2015). Comissió Europea.

⁵ Comunicat Comissió Unió Europea. (2016). Comissió Europea.

			(2015).
Nou Pacte sobre Migració i Asil⁷	2020		L'objectiu d'aquest pacte és integrar el procediment d'asil en la gestió general de la migració, vinculant-lo al control previ a la entrada i el retorn, i abordant, així mateix, la gestió de les fronteres. També busca la reducció de les rutes insegures i irregulars de migració i la promoció de vies legals, sostenibles i segures.
Directiva 209/50/CE (Targeta Blava)⁸	Última actualització 2021.		Aquesta targeta et permet tenir un permís especial de residència i de treball a tercers països i així poder accedir a feines altament qualificades en els Estats membres de la Unió Europea. Les noves normes contemplen criteris d'admissió més flexibles, tenint un contracte de treball vàlid o una oferta de feina de sis mesos ja et permet formar part de les targetes blaves.

Font 1: Taula de documents europeus que regulen la immigració, elaboració pròpia.

Marc legal España

Espanya té dos documents institucionals fonamentals per tractar la immigració. Aquests dos documents són la Llei d'Estrangeria (Llei Orgànica 4/2000) i el Reglament d'Estrangeria (Reial Decret 557/2011) són dues normatives diferents, però estan estretament relacionades. La Llei d'Estrangeria és una normativa general que estableix els principis i les directrius per a la regulació de la situació dels estrangers a Espanya, mentre que el Reglament d'Estrangeria és una normativa específica que estableix les normes i procediments concrets per aplicar la Llei en cada cas.

La Llei d'Estrangeria va patir una reforma al 2022. De manera esquemàtica, aquesta llei s'ha modificat de la següent manera:

⁶Informe l'Agenda Europea de Migració. (2019). Comissió Europea.

⁷Nou Pacte sobre Migració i Asil. (2020) . Comissió Europea.

⁸Directiva 209/50/CE. (2021). Parlament Europeu.

- Reducció de terminis de tramitació de sol·licituds d'autorització de residència i treball.
- Eliminació de l'obligació de comptar amb un contracte de treball per obtenir autoritzacions de residència i treball.
- Creació d'un sistema d'arrelament laboral per als treballadors migrants que fa anys que treballen a Espanya.
- Prohibició que els ocupadors puguin retenir els documents d'identitat dels treballadors.
- Regulació de l'accés dels treballadors migrants a la seguretat social.
- Creació d'un sistema d'inspecció laboral per detectar i sancionar la feina irregular.

A part, existeix la Llei de Nacionalitat Espanyola (Llei 14/2006), una normativa fonamental per regular l'adquisició, la pèrdua i la recuperació de la nacionalitat espanyola i estableix els requisits i els procediments necessaris per fer-ho.

TAULA DE LLEIS ESPANYOLES QUE REGULEN LA MIGRACIÓ IRREGULAR

Nom	Data	Article	Resum
Llei d'Estrangeria (Llei Orgànica 4/2000)⁹	2000	31,36, 37 i 38	<p><u>31</u>: Regula la figura del retorn voluntari, establint que els estrangers que es trobin en situació administrativa irregular podran sol·licitar el retorn al país d'origen o de procedència. Aquest retorn haurà de ser voluntari i l'Administració haurà de proporcionar informació sobre les condicions i els requisits per dur-lo a terme.</p> <p><u>36</u>: estableix les condicions i els requisits per a la renovació d'autoritzacions de residència i treball dels estrangers que es troben a Espanya.</p> <p><u>37</u>: Es refereix a la suspensió i l'extinció de les autoritzacions de residència i treball, indicant els motius pels quals es poden suspendre o extingir, com</p>

⁹ Llei d'Estrangeria (Llei Orgànica 4/2000). (2000). Jefatura del Estado.

			<p>l'incompliment de les condicions o la comissió de delictes.</p> <p><u>38:</u> Aquest article estableix les condicions i requisits per a la revocació de les autoritzacions de residència i treball dels estrangers que es troben a Espanya, indicant que haurà de fer-se per resolució administrativa motivada i sempre que concorrin causes específiques com la falsedat a la documentació, la realització d'activitats contràries a la seguretat nacional, o l'existència d'antecedents penals al país d'origen.</p>
Llei de Nacionalitat Espanyola (Llei 14/2006)¹⁰	2006	17, 19 i 25	<p><u>17:</u> Estableix l'adquisició de la nacionalitat espanyola per residència. Aquest article estableix els requisits que han de complir els estrangers que volen adquirir la nacionalitat espanyola per residència, que inclouen el temps mínim de residència legal a Espanya, l'absència d'antecedents penals, la integració social i cultural, entre d'altres.</p> <p><u>19:</u> Regula el procediment per obtenir la nacionalitat espanyola per residència, que inclou la presentació de la sol·licitud, la realització d'una entrevista personal i la comprovació dels requisits exigits.</p> <p><u>25:</u> Estableix el dret a la doble nacionalitat i permet als sol·licitants mantenir la seva nacionalitat d'origen en adquirir la nacionalitat espanyola.</p>
Reglament d'Estrangeria (Reial Decret 557/2011)¹¹	2011	6, 18, 44, 47 i 202	<p><u>6:</u> Regula els tipus d'autorització de residència i de treball que poden sol·licitar els estrangers.</p> <p><u>18:</u> Estableix les condicions i els requisits per a l'obtenció de l'autorització de residència temporal no lucrativa.</p> <p><u>44:</u> Regula el procediment d'expulsió dels estrangers en situació irregular.</p> <p><u>47:</u> Estableix les garanties i els drets que s'han de respectar en cas de detenció d'estrangers per motius d'immigració.</p>

¹⁰Llei de Nacionalitat Espanyola (Llei 14/2006). (2006). Jefatura del Estado.

¹¹ Reglament d'Estrangeria (Reial Decret 557/2011). (2011). Ministerio de la Presidencia

			<u>202:</u> Estableix les infraccions molt greus en matèria d'estrangeria i les sancions corresponents.
--	--	--	---

Font 2: Taula de documents espanyols que regulen la immigració, elaboració pròpia.

Drets Humans

El 1948, la Declaració Universal de Drets Humans va ser adoptada per l'Assemblea General de les Nacions Unides, establint una llista de drets que es consideren fonamentals per a tots els éssers humans, com la llibertat de pensament, la igualtat davant la llei i el dret a la vida i la seguretat personal.

Des de llavors, s'han desenvolupat nombrosos tractats i convencions internacionals per protegir els drets humans, com ara el Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics¹² i el Pacte Internacional de Drets Econòmics, Socials i Culturals¹³, tots dos adoptats el 1966.

Els Drets Humans són un conjunt de principis i valors que defensen la dignitat i la llibertat de totes les persones, independentment del seu origen, raça, gènere, orientació sexual, religió, entre altres aspectes. A Europa i Espanya, la protecció dels drets humans s'ha anat consolidant al llarg dels anys a través de normatives i acords internacionals, així com de la tasca d'institucions i organitzacions que lluiten pel respecte i la garantia.

A nivell europeu, la Carta dels Drets Fonamentals de la Unió Europea reconeix i protegeix els drets de les persones en diversos àmbits, com la igualtat, la llibertat, la justícia i la solidaritat. A més, la Unió Europea compta amb el Tribunal Europeu de Drets Humans, encarregat de vetllar per la protecció i la garantia d'aquests drets als països que formen part del Consell d'Europa.

Per part seva, a Espanya, la Constitució de 1978 reconeix i garanteix una sèrie de drets fonamentals, com la llibertat d'expressió, el dret a la vida, la igualtat davant la llei, entre d'altres. Així mateix, Espanya és signatària de diversos tractats internacionals,

¹² Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics. (1966). Assemblea General de les Nacions Unides.

¹³ Pacte Internacional de Drets Econòmics, Socials i Culturals. (1966). Assemblea General de les Nacions Unides.

com ara el Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics, el Pacte Internacional de Drets Econòmics, Socials i Culturals, entre d'altres. Tot i que cal remarcar que Espanya encara no ha firmat la Convenció internacional sobre la protecció dels drets de tots els treballadors migrants i les seves famílies adoptada per l'Assemblea General al 1990. La Convenció Internacional sobre la protecció dels drets de tots els treballadors migratoris i dels seus familiars estableix un marc legal important per a la protecció dels drets humans dels treballadors migratoris i les seves famílies, i en promou una migració laboral segura i ordenada.

Alguns dels articles més importants de la Declaració Universal de Drets Humans relacionats amb la immigració són el 3, 5, 7, 9, 10, 13, 14, 15, 18, 19, 23, 25, 26 i 30. Aquests estableixen el principi d'igualtat i no discriminació, prohibint la discriminació per motius de raça, religió, sexe, origen nacional, orientació sexual o altres característiques protegides. Seguint pel dret a la vida, la llibertat, la seguretat personal, la llibertat de pensament, consciència i religió, la llibertat d'expressió, el dret a l'educació, el dret a la salut, el dret al treball digne, i el dret a la participació a la vida cultural i política, entre d'altres. Aquests drets són fonamentals per a la realització plena i digna de totes les persones, i la seva promoció i protecció són responsabilitat dels Estats i de la comunitat internacional. Els Estats tenen la responsabilitat de garantir el respecte, la protecció i la realització dels drets humans al seu territori, i adoptar mesures per prevenir i sancionar la violació dels drets humans. A més, la Declaració Universal dels Drets Humans estableix que totes les persones tenen el deure de respectar els drets de altres persones i de no utilitzar els drets i les llibertats en detriment dels drets dels altres.

Frontex

Frontex, també coneguda com l'Agència Europea de Fronteres i Costes, és una agència de la Unió Europea que es va crear el 2004 amb l'objectiu d'enfortir i coordinar la gestió de les fronteres exteriors dels estats membres de la UE. L'agència treballa en col·laboració amb els estats membres de la UE per protegir les fronteres exteriors de la UE, prevenir la immigració il·legal, el tràfic de persones i altres delictes transfronterers, i fomentar la seguretat a la regió. Frontex compta amb un personal de prop de 1.500

empleats, que inclouen experts en control de fronteres, investigadors i personal administratiu.

Entre les activitats de Frontex hi ha l'anàlisi de riscos, el desenvolupament de capacitats de vigilància i control de les fronteres, la realització d'operacions conjuntes amb els estats membres per a la gestió de les fronteres exteriors i l'assistència als estats membres en la formació del seu personal de seguretat fronterera. A més, l'agència també treballa per millorar la cooperació entre les agències de seguretat fronterera dels estats membres de la UE i per fomentar la cooperació internacional en qüestions de seguretat fronterera (Frontex, 2021).

Tot i això, Frontex ha estat objecte de crítiques i controvèrsies en els últims anys a causa de la seva presumpta participació en violacions dels drets humans. Les acusacions se centren en la utilització de la força en la gestió de les fronteres i la devolució de migrants a països on s'enfronten a la persecució. Les organitzacions de drets humans també han criticat el paper de l'agència en l'externalització de la gestió de fronteres a països tercers. El març del 2021, per exemple, El País va informar sobre les denúncies d'organitzacions de drets humans sobre les presumptes violacions de drets humans per part de Frontex en la gestió de les fronteres de la UE, incloent-hi l'ús excessiu de la força i la devolució de migrants a països on s'enfronten a la persecució (El País, 2021). També ha estat criticada per externalitzar la gestió de les fronteres a tercers països, cosa que podria comprometre els drets i proteccions dels migrants i refugiats. S'ha assenyalat que Frontex ha cooperat amb països no pertanyents a la UE en la gestió de les fronteres, incloent-hi acords amb països com Turquia i Líbia, on s'han documentat violacions de drets humans i condicions inhumanes als centres de detenció (Amnistia Internacional, 2020). Això ha generat preocupacions sobre la responsabilitat i la supervisió de les operacions de Frontex a tercers països.

Frontex ha enfrontat crítiques en relació amb la manca de transparència i rendició de comptes en el seu funcionament i operacions. S'ha assenyalat que l'agència ha operat amb poca transparència en la presa de decisions, la supervisió i la divulgació d'informació sobre les operacions i el finançament (European Ombudsman, 2020). A més, Frontex ha estat criticada per la manca de mecanismes efectius de rendició de

comptes i supervisió independent en les seves operacions, cosa que ha generat preocupacions sobre la responsabilitat i l'adequada supervisió de les accions de l'agència.

A més d'aquestes crítiques, Frontex també ha estat acusada de no prendre mesures suficients per protegir les dades personals dels migrants i refugiats al sistema de vigilància i control de fronteres. El febrer del 2021, l'Autoritat Europea de Protecció de Dades va acusar l'agència de negligència en relació amb les mesures de protecció de dades (Euronews, 2021).

Els Centres d'Internament d'Estrangers

L'organització i el funcionament dels Centre d'Internament d'Estrangers (CIE) poden variar entre els diferents països d'Europa, ja que cada Estat membre té la pròpia legislació i polítiques migratòries. Tot i això, en general, els CIE solen ser gestionats per les autoritats d'immigració o la policia i es troben sota la supervisió del Ministeri de l'Interior o el Ministeri de Justícia. Aquesta investigació es centrarà en els CIE d'Espanya, ja que la investigació s'està elaborant en el mateix país.

Els Centres d'Internament d'Estrangers (CIE) es van crear a Espanya el 1985 mitjançant la Llei d'Estrangeria d'aquell mateix any. El primer centre d'aquest tipus es va inaugurar a Algeciras, i posteriorment se'n van crear d'altres a diferents ciutats del territori espanyol. Els CIE són instal·lacions de retenció per a persones estrangeres que es troben en situació irregular a Espanya i que han estat detingudes en procés d'expulsió o retorn als seus països d'origen. El seu objectiu principal és garantir l'execució de les mesures d'expulsió i de retorn, mentre es protegeixen els drets i les garanties dels interns.

Europa té una sèrie de subvencions destinada a diverses polítiques, programes o projectes dels diversos països que la formen. Espanya, rep una subvenció anomenada Fons d'Asil, Migració i Integració (FAMI), que va destinada pel cofinançament dels projectes que promouen l'eficàcia de la gestió dels fluxos migratoris i el desenvolupament de la política comuna en matèria d'asil i immigració. El FAMI ofereix

a Espanya un total de 118.277.202,16€ per la gestió de la política de retorn, on trobem els CIE. (Programa Nacional FAMI, 2014)

Els Centres d'Internament d'Estrangers estan regulats per el Reial decret 162/2014, de 14 de març.¹⁴ En aquest decret s'explica el funcionament i el regim interior dels CIE, a continuació s'exposaran breument els punts més importants d'aquests:

- Objectiu dels CIE: el decret estableix que els CIE tenen com a objectiu principal garantir l'execució de les mesures d'expulsió d'estrangers que no compleixen els requisits d'entrada o permanència a Espanya.
- Ingrés i sortida dels interns: el decret estableix els procediments per a l'ingrés i sortida dels interns dels CIE. En concret, estableix que l'ingrés es farà per ordre de l'autoritat judicial o administrativa competent, i la sortida per ordre de la mateixa autoritat o pel compliment de la mesura d'expulsió.
- Règim interior: el decret estableix les normes de règim interior dels CIE, incloent-hi l'organització i la gestió dels centres, les normes de convivència i disciplina, les mesures de seguretat i els drets i les obligacions dels interns.
- Atenció als interns: el decret estableix les normes per a l'atenció mèdica, psicològica i social dels interns, incloent-hi l'atenció sanitària, l'assistència jurídica i l'assistència religiosa.
- Drets i garanties: el decret estableix els drets i les garanties dels interns, incloent-hi el dret a la informació, el dret a comunicar-se amb l'exterior, el dret a l'assistència jurídica i el dret a presentar queixes i recursos.
- Inspecció i control: el decret estableix les competències i funcions de les autoritats encarregades de la inspecció i el control dels CIE, incloent-hi la fiscalització per part de l'autoritat judicial i la inspecció per part de les administracions competents.

El document més recent que s'ha trobat per poder observar l'actualitat (2021) dels CIE a Espanya és l'Informe anual sobre los *Centros de Internamiento de Extranjeros en España (Servei Jesuïta a Migrants)* . En aquest informe es poden extreure diverses informacions:

¹⁴ Reial decret 162/2014. (2014). Ministeri d'Interior.

- El nombre de persones internades als CIE va disminuir significativament el 2020 i el 2021 a causa de la pandèmia de COVID-19, encara que això no ha suposat una millora en les condicions de vida de les persones que sí que es troben en aquests centres.
- L'informe denuncia l'ús indiscriminat de la detenció administrativa de persones migrants i la manca d'alternatives a la privació de llibertat en els casos en què aquesta mesura no és necessària.
- També es denuncien les condicions inhumanes i degradants que pateixen les persones internades als CIE, especialment pel que fa a la manca d'accés a atenció mèdica adequada, la insuficient alimentació i la manca d'accés a serveis bàsics com l'aigua potable i la higiene personal.

En resum, els CIE són instal·lacions de retenció per a persones estrangeres que es troben en situació irregular a Espanya i han estat detingudes en procés d'expulsió o retorn als països d'origen. Van ser creats el 1985 mitjançant la Llei d'Estrangeria i el seu objectiu principal és garantir l'execució de les mesures d'expulsió i retorn, protegint els drets i les garanties dels interns. El Reial decret 162/2014 regula el funcionament i el règim interior dels CIE, establint els procediments per a l'ingrés i la sortida dels interns, les normes de règim interior, l'atenció als interns i els seus drets i garanties. A l'informe anual del 2021 sobre els CIE a Espanya, es denuncia l'ús indiscriminat de la detenció administrativa de persones migrants, la manca d'alternatives a la privació de llibertat i les condicions inhumanes i degradants que pateixen els interns.

A continuació es farà una breu descripció del CIE de Zona Franca de Barcelona, degut a les experiències viscudes per part de les persones entrevistades .

CIE Zona Franca

El Centre d'Internament d'Estrangers de la Zona Franca de Barcelona és un dels vuit CIEs que hi ha a Espanya. Aquest centre va ser inaugurat el 2006 i té una capacitat màxima de 210 places. El CIE de Zona Franca de Barcelona està ubicat en un polígon industrial a la perifèria de la ciutat i es troba proper al port de Barcelona. La majoria dels detinguts són homes però també s'han registrat casos de dones i menors d'edat.

Segons la Llei d'Estrangeria: "No podrá acordarse el ingreso de menores en los centros de internamiento, sin perjuicio de lo previsto en el artículo 62 bis 1. i) de esta Ley. Los menores extranjeros no acompañados que se encuentren en España serán puestos a disposición de las entidades públicas de protección de menores conforme establece la Ley Orgánica de Protección Jurídica del Menor y de acuerdo con las normas previstas en el artículo 35 de esta Ley."

	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
Persones internades	738	640	1.820	1.190	1059	219	365*
Demandes rebudes	232	313	367	235	216	57	23
Demandes ateses	172	146	208	156	170	56	21
Demandes sense atendre	60	167	159	77	46	1	2

Font 3: Evolució de la demanda de visites. MigraStudium.

Com es pot observar en la taula entre al 2017 va haver-hi un augment considerable en les persones internades al CIE de Zona Franca. Això va ser donat per l'augment de persones procedents d'altres països sense nacionalitat espanyola entre el 2016 i el 2017. També podem observar l'impacte que el COVID-19 va tenir al CIE de Zona Franca, fent que es disminuís el número de persones de 1059 (2019) a 219 (2020) i el tancament temporal d'aquest. A partir de les diverses mesures adoptades per contraatacar la pandèmia podem veure un petit augment al 2021. A més a més, en aquesta taula ens mostra les demandes de visita que van sol·licitar, les que es van acceptar i les que es van denegar.

Situació		%
Expulsions/devolucions	6	26%
En llibertat	9	39%
No se sap	8	35%
Total	23	100%

Font 4: Expulsions i alliberaments. MigraStudium. 2021.

Aquesta taula ens mostra les diverses devolucions/expulsions i alliberament de les persones en el CIE de Zona Franca en l'any 2021. Com veiem, hi hagut més alliberament que expulsions això ens fa entendre que hi ha una evolució positiva. Però no podem afirmar-ho amb certesa ja que hi ha un 35% de les persones internades al CIE que es desconeix l'actuació que es van fer amb elles. Aquestes dades fan que no tinguem una informació verídica i segura envers les devolucions/expulsions i alliberaments del CIE de Barcelona.

Entitats socials defensores drets humans

La defensa dels drets humans és fonamental per garantir una societat justa i equitativa. Les entitats socials que es dediquen a la protecció dels drets humans són organitzacions no governamentals que s'encarreguen de lluitar per la protecció dels drets fonamentals de les persones i de denunciar-ne les violacions. Aquestes entitats són importants perquè sovint les persones que són víctimes de violacions de drets humans no tenen el poder ni la capacitat de fer front a la situació per elles mateixes. Les organitzacions de drets humans treballen per garantir que les veus d'aquestes persones siguin escoltades i que es prenguin mesures per protegir els seus drets.

Les entitats de defensa dels drets humans són diverses i poden incloure organitzacions que treballen en àrees com ara la igualtat de gènere, la discriminació racial, els drets dels nens i els drets dels migrants. També es poden centrar en qüestions com la llibertat d'expressió, la llibertat religiosa, la protecció dels drets dels treballadors o la justícia econòmica. Aquesta investigació es centrarà en parlar d'entitats catalanes, espanyoles i europees que tinguin com a objectiu principal la lluita en l'àmbit de migracions. S'ha decidit donar a conèixer dos entitats catalanes, una espanyola i una europea que busquin la lluita cap a les desigualtats que afecten a les persones migrants.

A continuació es mostraran i s'explicaran breument un seguit d'entitats socials, a nivell català, espanyol i europeu.. Existeixen moltes més entitats socials, però a criteri de

l'investigador es mostren les més rellevants segons ell. Esmentar que es va poder realitzar una entrevista¹⁵ a una de les entitats socials que es mostren, Tanquem els CIE.

TAULA D'ENTITATS SOCIALS

Entitat	Zona d'intervenció	Objectiu	Observacions
Tanquem els CIE	Catalunya	Lluita pel tancament dels CIE.	Consideren el CIE una eina inhumana i discriminatòria que vulnera els drets humans i perpetua la discriminació i l'exclusió de les persones migrants a Espanya.
Institut de Drets Humans de Catalunya (IDHC)	Catalunya	Té com a objectiu la promoció, defensa i protecció dels drets humans a Catalunya i al món.	Realització d'estudis i investigacions sobre temes relacionats amb els drets humans, l'organització de cursos i seminaris, l'elaboració d'informes i publicacions, i la participació en xarxes i plataformes de defensa dels drets humans.
Irida	Catalunya	L'organització s'enfoca a proporcionar assistència legal a migrants i refugiats, així com a investigar i documentar les violacions de drets humans que tenen lloc als centres de detenció de migrants a Espanya.	Entre les àrees de treball d'IRIDIA hi ha la lluita contra la detenció arbitrària de migrants, la protecció dels drets dels sol·licitants d'asil i refugiats, la defensa dels drets dels treballadors migrants i la lluita contra la discriminació i el racisme a totes les formes.
Migrastudium (Servei Jesuïta a Migrants)	Catalunya	Té l'objectiu de promoure i defensar els drets humans dels migrants i els refugiats, i de fomentar la igualtat de drets i la justícia social en matèria migratòria.	-Assessorament jurídic i defensa legal. - Recerca, formació i sensibilització en drets humans i migració. - Promoció i defensa dels drets humans dels migrants i refugiats. - Suport a les polítiques públiques en matèria migratòria
Sos Racismo	Espanya	Es dedica a la promoció i la	- La denúncia i la visibilització de les

¹⁵ Entrevista a Tanquem els CIE. Annex 4.

		defensa dels drets humans, en particular els drets de les persones migrants i la lluita contra el racisme i la discriminació.	<p>situacions de discriminació i racisme.</p> <ul style="list-style-type: none"> - L'assistència jurídica i psicològica a les persones migrants i refugiades en situació de vulnerabilitat. -La promoció de polítiques públiques que garanteixin els drets humans de les persones migrants i combatin la discriminació i el racisme. - La sensibilització i la formació en drets humans i diversitat cultural
Amnistia Internacional (AI)	Europa	És coneguda pel seu treball en la lluita contra la tortura, la pena de mort, la violència de gènere, la discriminació, la repressió política i la defensa dels drets dels refugiats i migrants, entre d'altres temes.	AI compta amb més de 10 milions de membres i simpatitzants a tot el món, i treballa en col·laboració amb altres organitzacions de drets humans i amb el sistema de les Nacions Unides
Agència dels Drets Fonamentals de la Unió Europea (FRA)	Europa	El seu objectiu és recopilar dades i dur a terme investigacions per protegir i promoure els drets fonamentals de totes les persones que viuen a la Unió Europea, inclosos els migrants i els sol·licitants d'asil.	<ul style="list-style-type: none"> - Recull i anàlisi de dades. - Investigació. -Elaboració d'informes i recomanacions. - Assistència tècnica. - Sensibilització i promoció.

Font 5: Taula d'entitats socials, elaboració pròpia.

Dins de la defensa dels drets humans també podem trobar la figura de l'educadora social. Els drets humans i l'educació social es complementen entre si, ja que l'educació social pot promoure la consciència i el coneixement dels drets humans, i els drets humans poden ser un fonament per a l'educació social. Tots dos busquen fomentar una societat més justa i equitativa, en què es respectin els drets i es promogui la participació activa de tots els membres de la comunitat.

El paper de l'educació social

Entenem l'educació social com el dret de la ciutadania que es concreta en el reconeixement d'una professió de caràcter pedagògic, generadora de contextos educatius i accions mediadores i formatives, que son àmbit de competència professional de l'educador social. (Codi Deontològic d'educadors i educadores socials, 2013). Moltes professions, com l'educació social, tenen un codi deontològic a seguir. El codi deontològic segons el Col·legi Oficial de Doctors i Llicenciats en Filosofia i Lletres i en Ciències de Catalunya (s.d.), "ha de proporcionar als docents unes normes bàsiques de comportament i facilitar-los una pràctica professional més segura, alhora que ha de promoure una complicitat més gran de la societat amb la professió, per contribuir així al seu prestigi."(paràg. 10).

El Codi Deontològic d'educadors i educadores socials (2013) ens explica les diverses funcions que ha de tenir una educadora social per dur a terme una bona praxis:

- **Transmissió, desenvolupament i promoció de la cultura:** Camp de responsabilitat corresponent a les accions i activitats relacionades amb l'àmbit de la cultura en general i que persegueixen finalitats relacionades amb els aprenentatges socials i la formació permanent dels individus, així com amb la seva recreació i promoció en i des dels grups, col·lectius i comunitats.
- **Generació de xarxes socials, contextos, processos i recursos educatius i socials:** Camp de responsabilitat que fa referència a les accions i activitats intencionades que afavoreixen l'aparició i la consolidació d'espais i temps educatius.
- **Mediació social, cultural i educativa:** És el camp de responsabilitat que atén el conjunt d'accions desenvolupades per enriquir els processos educatius individuals o col·lectius a partir d'acompanyaments, orientacions i derivacions que propicien noves trobades amb elements culturals, amb altres persones o grups i amb altres llocs.
- **Coneixement, anàlisi i investigació dels contextos socials i educatius:** Camp de responsabilitat que fa referència a la investigació i al coneixement de les

dinàmiques institucionals i els contextos socials en les seves dimensions macro, meso i micro relacionats amb el desenvolupament d'un subjecte de dret.

- **Disseny, implementació i avaluació de programes i projectes educatius:** Camp de responsabilitat que fa referència a accions, activitats i tasques tant pel que fa a institucions com a programes, projectes i activitats.
- **Gestió, direcció, coordinació i organització d'institucions i recursos educatius:** Camp de responsabilitat que comprèn accions i activitats relacionades amb una finalitat socioeducativa.

La relació entre l'educació social i les entitats defensores dels drets humans és molt important, ja que l'educació social es pot veure com un mecanisme preventiu contra les violacions dels drets humans. En proporcionar a les persones les habilitats i els coneixements necessaris per participar activament en la societat, l'educació social pot ajudar a prevenir les violacions dels drets humans i fomentar una cultura de respecte i promoció d'aquests. Les entitats defensores dels drets humans poden donar suport i col·laborar amb les organitzacions d'educació social per difondre informació sobre els drets humans i promoure pràctiques i polítiques que els protegeixin. D'aquesta manera, es poden establir aliances estratègiques que permetin una major eficàcia en la protecció i la promoció dels drets humans.

PART PRÀCTICA

Metodologia de recerca

Per l'elaboració de la recerca d'aquesta investigació m'he basat en una metodologia qualitativa orientada a la descripció, interpretació i anàlisi crític. Cristina Pérez Andrés diu en una publicació a la Revista española de salud pública 76 en l'any 2002:

[...] la investigación cualitativa utiliza como datos las representaciones y los discursos obtenidos en condiciones rigurosamente diseñadas para llegar, mediante el análisis y la interpretación de las unidades de sentido (estructuras

semánticas) identificadas en ellos, al origen y significación de las analogías (metonimias y metáforas) utilizadas para elaborarlas, lo que hace siguiendo el camino inverso al de su formación, es decir, al del proceso de la simbolización. (Cristina Pérez Andrés, 2002, p.374)

Així, entenem que la investigació qualitativa busca desentranyar el significat profund de les representacions i discursos, i com es relacionen amb el món real.

Aquesta investigació busca descriure una realitat existent, interpretant la informació obtinguda de documents teòrics i experiències viscudes per part les persones entrevistades i , així, poder fer un anàlisi crític significatiu dels diversos àmbits que tracta aquesta recerca.

Eines de recollida de dades

Les eines utilitzades en aquesta investigació han estat escollides segons la necessitat de l'investigador alhora de realitzar una investigació de qualitat. En aquest cas s'ha utilitzat l'entrevista com a mitjà per extreure la informació necessària.

L'entrevista

L'entrevista és un mitjà de recopilació de dades utilitzat en moltes investigacions. En paraules de Babbie (2017), "l'entrevista és una conversa amb un propòsit" (p. 215). A través de l'entrevista, els investigadors poden obtenir informació detallada i en profunditat sobre les experiències, perspectives i opinions dels participants, així com recopilar dades sobre el comportament o les actituds. L'entrevista pot ser estructurada, semiestructurada o no estructurada, i es pot fer en persona, per telèfon o per mitjans digitals.

En aquest cas es van realitzar les 3 entrevistes a través de mitjans digitals, a partir de una videotrucada. Es va plantejar un guió inicial de preguntes, que es va enviar als entrevistats dies abans amb la finalitat de obtenir informació més elaborada, però durant l'entrevista van anar sorgint noves preguntes. Així que les tres entrevistes les podem classificar com entrevistes semi-estructurades.

Les persones entrevistades es van escollir degut a les experiències i coneixements que tenen en els diversos àmbits. En Mohamed, és un home que ha pogut viure el racisme existent de la societat i estar retingut 30 dies en el CIE de Zona Franca, Barcelona. Pel que fa la Sofia, és una dona que té molts coneixements dels processos de migració que existeixen a Catalunya degut a les seves investigacions i la elaboració del documental Colis Suspect. Finalment, la Mercè és una de les persones responsables de l'entitat Tanquem els CIE, que pot explicar en primera persona la tasca que realitzen i les situacions que es troben alhora de fer-ho.

L'estructura de les entrevistes s'iniciava amb preguntes relacionades amb l'entrevistat, com a carta de presentació de la persona. I seguidament s'elaboraven les preguntes segons l'experiència de la persona entrevistada, en algunes persones es donava més èmfasi en un cert àmbit, però en totes les entrevistes es preguntava referent a Europa, Espanya, els CIE i els Drets Humans .

Aspectes ètics

En l'elaboració d'aquesta investigació s'ha tingut en compte diversos aspectes ètics. L'ètica en la recerca es refereix als principis i les normes que regeixen la conducta dels investigadors, tant en la recopilació i anàlisi de dades com en la comunicació de les troballes. En aquest apartat, s'abordaran els principals aspectes ètics que cal tenir en compte en el desenvolupament del TFG, incloent-hi la protecció dels drets dels participants, el consentiment informat, la confidencialitat de les dades, l'ús responsable de la informació i la integritat acadèmica.

Alhora de contactar amb les diverses persones a entrevistar se'ls va informar del context d'aquesta investigació i que buscava cercar. Seguidament, es va preguntar si hi havia algun inconvenient alhora de enregistrar el so durant la entrevista per la posterior transcripció i anàlisi. Per tal que això quedés escrit i poder utilitzar-ho en cas de necessitar-ho es va fer firmar un consentiment informat¹⁶. Aquest consentiment informat explica el motiu de l'entrevista, que necessita l'entrevistador i el que es compromet a fer l'entrevistador amb les dades proporcionades.

¹⁶ Consentiment informat. Annex 1.

Categorització

Un cop obtingudes les dades de les diverses entrevistes he començat a realitzar les corresponents transcripcions ¹⁷ d'aquestes. A continuació s'ha realitzat una categorització de la informació extreta de les entrevistes, en aquest cas s'han realitzat 5 categories. Les 5 categories han sigut escollides segons els diversos objectius de la investigació, el marc teòric i el posterior anàlisi de dades. També s'ha fet una codificació de les entrevistes i la localització de la informació extreta d'aquestes per elaborar la taula de categorització. A continuació, es mostrarà la llegenda utilitzada i l'explicació de les diverses categories:

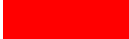
E1 → Entrevista número 1 que correspon a la d'en Mohamed.

E2 → Entrevista número 2 que correspon a la de la Sofia.

E3 → Entrevista número 3 que correspon a la de la Mercè.

P → És la Persona que parla. En la transcripció apareix el nom de la persona que parla en cada moment. El número que acompanyi a la "P" serà el número de cops que algú ha parlat. En aquest cas si és "P8" s'hauran de comptar els primers 8 cops que s'han intervingut, llavors el 8 correspondrà a una persona i la informació es trobarà en aquell moment de conversa.

 → Informació relacionada amb Europa. En aquesta categoria es troba tota la informació extreta de les entrevistes sobre les polítiques migratòries d'Europa i els diversos organismes que la formen, com ara Frontex.

 → Informació relacionada amb el marc legal espanyol. En aquesta categoria es troba tota la informació extreta de les entrevistes sobre el marc legal d'Espanya i com afecten aquestes en les persones.

 → Informació relacionada amb els Drets Humans. En aquesta categoria es troba tota la informació extreta de les entrevistes sobre els Drets Humans de les persones en situació d'irregularitat.

¹⁷ Transcripcions corresponent a cada entrevista. Annex 2, 3 i 4.

→ Informació relacionada amb els CIE. En aquesta categoria es troba tota la informació extreta de les entrevistes sobre els CIE tant legal com internament per d'alguns testimonis.

→ Informació relacionada amb les entitats socials. En aquesta categoria es troba tota la informació extreta de les entrevistes sobre les diverses entitats socials, quina funció tenen i exemples d'entitats i d'accions que realitzen.

Anàlisi de les dades

L'anàlisi de dades s'entén com el procés que es realitza en relacionar la informació obtinguda del marc teòric amb aquella informació extreta del marc pràctic de la investigació, en aquest cas de les entrevistes.

En aquesta investigació l'anàlisi de dades està ordenat segons les diverses categories que s'han fet per poder extreure les dades de l'entrevista, es a dir, segons la categorització. Durant el procés de categorització en les entrevistes es van trobar moltes dades significants, però sense base teòrica. Degut a la gran extensió del tema a treballar s'ha decidit seleccionar en l'anàlisi de dades la informació en la qual es tenia una referència teòrica prèvia. S'ha decidit fer-ho d'aquesta manera degut a que temes com ara la legislació europea i espanyola, es consideren temes secundaris en aquesta recerca. Es classifiquen com a secundaris perquè la principal recerca d'aquest treball són els CIE, però aquests es veuen afectats per les diferents polítiques europees i espanyoles. Així que en aquesta investigació el procés d'anàlisi de dades s'ha basant en relacionar els continguts a partir de la teoria obtinguda i utilitzar les dades sense aquesta base teòrica més rellevants a la part de conclusions.

CATEGORIA 1: EUROPA

Les polítiques migratòries d'Europa són un tema complex i polèmic que ha generat moltes discussions els darrers anys. Europa ha estat històricament una regió de destinació per als migrants a causa de la seva riquesa i estabilitat política i social. Tot i això, les polítiques migratòries europees han estat objecte de controvèrsia a causa de

la creixent preocupació sobre la seguretat, la integració i la sostenibilitat econòmica. Tot i que Europa ha adoptat mesures per controlar l'entrada de migrants, promoure la integració aquestes polítiques han estat criticades per ser insuficients i no abordar les barreres estructurals que enfronten els migrants.

Com es pot observar en la Taula de documents europeus que regulen la migració, d'elaboració pròpia per aquesta investigació (p.9), podem observar que Europa té forces documents que intenten regular de forma correcta aquesta migració. Si ens llegim aquests documents podem adonar-nos de que Europa deixa clar que cada Estat ha de regular la seva pròpia migració. Si que Europa dona una sèrie de consignes a seguir, però no especifica la manera de fer-ho.

Com bé va dir la Mercè, de Tanquem els CIEs, a l'entrevista:

Enlloc s'especifica que hi hagi... que el país, els membres de la Unió Europea, tingui l'obligació de tenir centres d'internament d'estrangers. És cert que hi ha una política migratòria, etcètera, però perfectament es podrien tancar el CIE i no estaríem incomplint els estrets europeus. (E3, P58)

Així, entenem que Espanya podria canviar la manera de gestionar la migració sense contradir la legislació Europea i desfer-se dels Centre d'Internament d'Estrangers, espai que provoca grans crítiques per part de la societat.

Un dels mecanismes que la Unió Europea per regular el procés de migració són les fronteres. L'article 61.2 del Tractat de Lisboa (2009) diu:

Garantirà l'absència de controls de les persones a les fronteres interiors i desenvoluparà una política comuna d'asil, immigració i control de les fronteres exteriors que estigui basada en la solidaritat entre Estats membres i sigui equitativa respecte dels nacionals de tercers països. A efectes del present títol, els apàtrides s'assimilaran als nacionals de tercers països.

Però clar si analitzem bé aquest article ens diu que només les persones dels Estats de la Unió Europea i del tercers països, aquells que sense ser membre de la Unió Europea es poden veure afectats per una disposició, acte o relació jurídica comunitària, entren dins del redactat d'aquest article en qüestió. Moltes persones que es troben en països que no estan vinculats a la UE es veuen forçades a realitzar migracions. Per diversos motius, econòmics, polítics, socials i/o personals aquestes persones no poden realitzar un procés de migració correcte, segons la UE, i busquen altres alternatives. Al no fer-ho de la manera que la Unió Europea defineix com correcte, reben l'etiqueta de migració il·legal. És aquí on s'ha de destacar un dels objectius del Nou Pacte sobre la Migració i Asil (2020) que diu:

L'objectiu d'aquest pacte és integrar el procediment d'asil en la gestió general de la migració, vinculant-lo al control previ a la entrada i el retorn, i abordant, així mateix, la gestió de les fronteres. També busca la reducció de les rutes insegures i irregulars de migració i la promoció de vies legals, sostenibles i segures.

Podríem relacionar aquest objectiu amb un fragment d'una entrevista realitzada:

Perquè d'altra banda, pressiona perquè hi hagi aquest control de fronteres, i que hi hagi un control de la gent que no té drets. Hi ha un control de fronteres, per una banda, controla això, però per altra banda, dona una sèrie de normes i té una sèrie de tribunals i de nivells, que donen unes normes que després s'incomplixen. I no passa res perquè s'incomplixin. Tot això, per exemple, passa molt amb el tema de les devolucions en calent, que es continuen fent malgrat que segons els tribunals europeus és il·legal, continuen fent-se qualsevol... Crec que la mateixa institució de seguretat frontex ho fa. (E3 P68)

La UE amb el Nou Pacte sobre la Migració i Asil provoca que hi hagi menys possibilitats de migrar, com diu el propi objectiu, per rutes insegures i irregulars. Això fa que

aquestes persones que no podem obtenir els documents necessaris, tinguin encara més difícil la seva entrada dins la Unió Europea. Llavors, quan Europa troba a una persona entrant de manera irregular entra en pràctica les polítiques migratòries de retorn del país on es troba, en cas d'Espanya serien els CIE. Hi ha zones on la UE té seguretat, per poder garantir tots els objectius i articles que diuen en els diversos pactes i tractats, encarregada per una entitat anomenada Frontex. Frontex esta en el punt de mira degut a certes pràctiques que es consideren errònies i inhumanes.

Aquesta institució és l'encarregada de gestionar la seguretat i control de les fronteres i costes. S'han donat diversos casos on s'ha ficat en dubte la seva praxis, deixant caure que diverses accions que realitza estan en contra dels drets humans. No fa gaire El País (2021) donava la següent notícia:

El País va informar sobre les denúncies d'organitzacions de drets humans sobre les presumptes violacions de drets humans per part de Frontex en la gestió de les fronteres de la UE, incloent-hi l'ús excessiu de la força i la devolució de migrants a països on s'enfronten a la persecució (El País, 2021).

Com podem llegir en aquesta notícia Frontex es acusat de fer ús excessiu de la força i de devolucions de migrants, anat així en contra dels drets humans. Com ve diu la Mercè, hi ha tribunals ha Europa que s'encarreguen de denunciar accions semblants, ja que atempten contra els drets de les persones, però en aquest cas no hi hagut cap judici.

El problema és que aquesta no ha sigut la única notícia que critica a Fontex. European Ombudsman (2020) va publicar :

Frontex ha enfrontat crítiques en relació amb la manca de transparència i rendició de comptes en el seu funcionament i operacions. S'ha assenyalat que l'agència ha operat amb poca transparència en la presa de decisions, la

supervisió i la divulgació d'informació sobre les operacions i el finançament (European Ombudsman, 2020).

Aquesta última notícia ens permet relacionar-ho amb un fragment de l'entrevista realitzada a Sofia Català on parla d'aquesta mala transparència per part de Frontex:

Estava allà el president de Frontex i ell, l'única... Tot el seu discurs es basava en... Veieu quants diners hem tingut aquest any? Frontex va molt bé. Cada any tenim més inversions. Aleshores, l'Agència és útil. Per la seguretat, no? Perquè, si no, no anirien incrementant, diguem-ne, les despeses en Frontex, perquè les necessàries s'han de justificar, no? Clar, quan t'apares a pensar-ho, aquell senyor el que estava venent era una empresa, perquè el seu únic objectiu era aconseguir el màxim benefici. (E2 P26)

Escoltant el testimoni de la Sofia, on ella va ser-hi present, i les diverses notícies trobades en el transcurs d'aquesta investigació et fan pensar que és possible que s'estigui duent una mala praxis per part de Frontex. Tot i així, és una institució que forma part de la Unió Europea i aquesta hauria de vetllar pel seu bon funcionament.

CATEGORIA 2: MARC LEGAL ESPANYA

Des de fa dècades, Espanya s'ha convertit en un país de destinació per a migrants de tot el món, i la seva política migratòria ha estat objecte de transformacions i debats constants. Com a membre de la Unió Europea, Espanya ha hagut d'adaptar-se a les normatives i acords comunitaris sobre migració, i alhora ha desenvolupat polítiques nacionals i regionals per atendre les demandes i els desafiaments de la migració.

Com ve s'ha dit en aquesta investigació en l'apartat del marc legal d'Espanya, la migració es regula a partir de tres lleis: Llei d'Estrangeria, Llei de Nacionalitat Espanyola i el Reglament d'Estrangeria.

Dins de la Llei d'Estrangeria existeix una article, el 54, que resumidament defineix les sancions mes greus. En Mohamed, un dels entrevistats va patir, com ell explica, una detenció que la van catalogar com a molt greu. Van detenir en Mohamed amb un apartat de l'article 54 de la Llei d'Estrangeria (2000) , coneguda també com la Llei Orgànica 4/2000, que diu:

Participar en activitats contràries a la seguretat nacional o que poden perjudicar les relacions d'Espanya amb altres països, o estar implicats en activitats contràries al ordre públic previstes com a molt greus a la Llei Orgànica 1/1992, de 21 de febrer, sobre Protecció de la Seguretat Ciutadana. (Ley Orgánica 4/2000, 2000).

Un dels inconvenients d'aquest article és que la policia pot detenir una persona i culpar-la sense haver d'aportar proves a un judici. Així ho narrava en Mohamed, "Ni prova, ni judici ni res, o si és un informe policial i tenen totalment la credibilitat del món de fer el que volen i quan volen" (E1 P8). Podem observar que davant aquest fet en Mohamed no es va poder defensar després de haver viscut a Espanya més de 30 anys. La seva detenció la van justificar com que ell era un islamista radical que anava en contra d'Espanya i a motiu d'això a hores d'ara encara no s'ha pogut defensar.

La Llei d'Estrangeria ha estat criticada per gran part de la societat al·legant que dona més problemes que ajudes a les persones migrants. Moltes d'aquestes persones expliquen que els hi costa molt obtenir la nacionalitat espanyola per tal de poder ser una persona regular al Estat. En Mohamed en l'entrevista ens va explicar el seu cas:

Al juny, quan jo rebo la denegació de la petició de nacionalitat espanyola que jo vaig fer el 2015, el 2020, dos anys després em deneguen la nacionalitat. Ja la vaig entregar al juny del 2020 i el juny del 2022 me la deneguen al·legant que soc una persona radicalitzada i que no estic integrat. I no poden concedir la nacionalitat espanyola. (E1 P6)

Com apreciem en el testimoni, el procés per obtenir la nacionalitat espanyola no és ràpid. Un dels problemes que trobem en aquest procés és la seva lentitud, provocant que les persones demandants de la nacionalitat tardin varis anys en obtenir-la. Això fa que es trobin en una situació de vulnerabilitat durant un cert temps.

Amb exemples com el d'en Mohamed fa que hi hagi opinions com la de la Mercè en la societat espanyola:

La llei d'estrangeria és l'instrument principal per a aquesta política migratòria que està basada en la discriminació de les persones pel seu origen. És una llei profundament racista. El mateix anunciat ja és racista. Perquè et diu que els estrangers tenen un apartat especial. Diferent. I si vas a mirar, no és qualsevol estranger. Un estranger és un estranger. I, per tant, no té cap problema per aconseguir la seva documentació. És profundament racista. Aquest és el nostre postulat d'inici. Va per colors. És un dels nostres postulats d'inici. Això em diuen els amics advocats, jurídic que s'ha anat fent que acompanya la llei d'estrangeria i que produeix enormes enormes desigualtats. (E3 P38)

Tota aquesta informació dona entendre que la Llei d'Estrangeria no proporciona totes les facilitats que hauria de donar. Moltes de les persones afectades per aquestes desigualtats no poden gaudir de totes les característiques de ser una ciutadana espanyola, i així, formar part activament de la societat.

CATEGORIA 3 : DRETS HUMANS

Com ve s'explica en aquesta investigació en l'apartat dels Drets Humans, ja fa 75 anys que es va crear el primer document oficial sobre la defensa dels drets humans de les persones. Les persones membres de la Unió Europea gaudeixen de institucions que vetllen pel compliment d'aquests drets i en cas de patir la vulneració d'algun poden accedir a un procés legal per denunciar aquest fet. El que passa quan parlem de les persones que migren a la UE és que no tenen coberts, o més ben dit, es normalitza la vulneració dels seus drets. Sabem que això està passant gràcies a testimonis com el de la Sofia Català:

Però el que mai tens dret perquè no tens dret és a matar una persona en la teua frontera. Aleshores, que les fronteres estan perquè les persones, o siga les persones, quan tu passes una frontera, quan jo passa una frontera, tu la passes i no passa res. Llavors no pot ser que tu tingues una frontera i que ahir sistemàticament es vulneri la vida de part de dues terceres parts de la humanitat. Resumint, no. Jo crec que és el principi. Això és el dret bàsic fonamental que ens vulnera, que és el dret a la vida i a partir d'ahí, la resta (E2 P14)

Estes persones estan lluitant per la vida, per la democràcia, per el dret a la mobilitat, per el dret a la feina, per la seva salut, per el seu futur, per un món en pau, sense racisme. Això és el que fan aquestes persones quan creuen aquesta frontera. Aquesta frontera és violència i aquesta frontera és tot. Tot el contrari a allò que aquestes persones estan lluitant. (E2 P31)

I no només per persones individuals, recordem el fet que Amnistia Internacional va denunciar:

S'ha assenyalat que Frontex ha cooperat amb països no pertanyents a la UE en la gestió de les fronteres, incloent-hi acords amb països com Turquia i Líbia, on s'han documentat violacions de drets humans i condicions inhumanes als centres de detenció (Amnistia Internacional, 2020).

Llavors amb quina garantia de seguretat arriben les persones migrades a la UE si quan senten que són a zona segura carregen en contra seu buscant l'expulsió i la devolució al país d'on estan fugint... En Mohamed com a persona que va migrar a Espanya, després de trenta anys, es sent d'aquesta manera:

Almenys amb sinceritat, allà, per molt que es parli de llibertat. Et puc dir que de llibertat no en tenim. Sobretot la gent racialitzada i la gent musulmana. Estem vigilats les 24 hores per la societat i per l'administració. Els nostres fills no poden, no els podem educar segons la nostra cultura i la nostra religió. Estem vigilats per l'Estat, pels amenaçats amb la retirada de la custòdia, pels departaments de les assistències socials de tots els municipis. És que llibertat on? Que no pots fer res, estàs vigilat les 24 hores del dia, que és el que menges, que és el que vesteixes, com vesteixes, quan surts, com surts, si portes barba, no portes barbes i portes el que ja no portes arxivat. Si no ho sé, és que et sents vigilat les 24 hores. (E1 P34)

Més persones a part d'en Mohamed es senten d'aquesta manera, i es que la Convenció Internacional sobre la Protecció dels drets de tots els treballadors migratoris i dels seus familiars (1990) estableix un marc legal important per a la protecció dels drets humans dels treballadors migratoris i les seves famílies, i en promou una migració laboral segura i ordenada. Una dada interessant que s'esmenta en l'apartat dels drets humans d'aquesta investigació és que Espanya no ha firmat encara aquest document. Espanya és un dels països més importants de la UE on rep una gran migració procedent de l'Àfrica. El fet de no firmar documents tan rellevants cap a les persones atenta contra els drets humans d'aquestes.

Durant l'entrevista a la Sofia Català va comentar que fa un temps en un debat va passar que: "[...] el de Vox li deia, bueno, és que no fan més que arribar migrants, no sé què. I Pedro Sánchez li deia, no, tranquil, que ja no arriben." (E2 P48). És normal

que persones com en Mohamed es sentin de la manera que ell expressa si ja els nostres polítics els tatxen com a una cosa negativa i busquen la manera de que no arribin a Espanya.

Recordem que Espanya a part dels tractats i pactes de la Unió Europea també té la Constitució Espanyola (1978) on l'article 14 diu: "los españoles son iguales ante la ley, sin que pueda prevalecer discriminación alguna por razón de nacimiento, raza, sexo, religión, opinión o cualquier otra condición o circunstancia personal o social." Segurament això mitjanament es compleixi degut a que és la Constitució Espanyola i aquesta afecta a les persones que tenen nacionalitat espanyola, però clar molta gent no pot defensar-se amb l'article 14 degut a una falta administrativa aconseguir, la nacionalitat espanyola. Com em pogut apreciar amb el testimoni d'en Mohamed, aconseguir-la no és un procés fàcil i curt.

CATEGORIA 4 : CIE

Els Centres d'Internament d'Estrangers (CIE) són instal·lacions on es detenen persones que es troben en situació administrativa irregular en un país. Actualment, aquests centres són objecte de controvèrsia i debat, ja que n'hi ha que els consideren necessaris per garantir la seguretat nacional i altres que els veuen com a llocs de privació de llibertat que vulneren els drets humans de les persones migrants. Els CIE solen ser gestionats per l'administració pública i poden tenir una capacitat limitada.

Durant la recerca d'informació sobre els CIE no ha sigut possible trobar cap document on es parlés de la necessària existència d'aquests oferint dades que ho corroboressin. Les diverses persones que han publicat algun document o tenen relació amb algun CIE han denunciat les condicions que es troben dins.

En Mohamed és una persona que ha estat trenta dies en un CIE per ser després deportat al Marroc. Durant la entrevista es va preguntar sobre la seva estança al CIE de Zona Franca, Barcelona, i que n'opinava en general.

Doncs han creat aquestes estructures que són els CIEs, que són presons per a immigrants només per immigrants, que l'únic delictes que han fet és no tenir cap documentació. O sigui, hi han persones allà que l'únic delictes que ha comès és no ser regular, no tenir una documentació en regla. Ni han cometre un delictes, ni cap violació, ni cap furt, ni res. (E1 P30)

Sortíem de ells, suposadament deien habitacions, però són garjoles, estan garjoles, però les tracten com si fossin habitacions i van a tots els altres a la teva habitació. Però no són. (E1 P22)

No només un entrevistat va donar la seva opinió dels CIE, la Sofia i la Mercè també:

Bueno, al final, clar, són presons per persones migrants, sense papers. Llavors, és important tenir en compte que aquestes persones no tenen papers perquè els hi és impedit. (E2 P36)

En el centre d'internament es vulneren molts drets, però és que la mateixa existència del centre d'internament és una vulneració de dret, perquè es tanca les persones en funció del que en realitat es considera legalment una falta administrativa, com és no tenir la documentació en regla, no tenir papers, com es diu col·loquialment. [...] pensem que en absolut està legitimat que per una causa com una falta administrativa es pugui vulnerar el dret de moviment de les persones, que és el primer que es... el moviment de lliure circulació és el primer dret que es vulnera, i se les reté en un espai que és un espai que formalment no és carcelari, però a la pràctica té una estructura totalment carcelària [...]. (E3 P10)

Una entitat social anomenada Servei de Jesuïtes a Migrants (SJM), va publicar en el seu Informe Anual dels CIE (2021) la següent dada:

També es denuncien les condicions inhumanes i degradants que pateixen les persones internades als CIE, especialment pel que fa a la manca d'accés a atenció mèdica adequada, la insuficient alimentació i la manca d'accés a serveis bàsics com l'aigua potable i la higiene personal. (SJM, 2021)

Com podem observar en els diversos fragments exposats, hi ha una força crítica cap al funcionament dels CIE. Com bé s'explica en la investigació l'apartat dels Centres d'Internament d'Estrangers, aquests estan regulats pel Reial decret 162/2014 on podem trobar que el seu objectiu principal és garantir l'execució de les mesures d'expulsió i de retorn, mentre es protegeixen els drets i les garanties dels interns. Però en comptes de trobar-nos amb notícies i testimonis que donin la raó aquest objectiu, ens trobem amb persones que afirmen que no es compleix la protecció de drets i les garanties dels interns.

En un moment donat de l'entrevista d'en Mohamed se li va preguntar quines tres paraules utilitzaria per descriure la seva experiència dins del CIE. La seva resposta va ser "Fred, solitari i incomunicat." (E1 P26). Dins del Reial decret 162/2014 hi ha un apartat anomenat drets i garanties on diu que el decret estableix els drets i les garanties dels interns, incloent-hi el dret a la informació, el dret a comunicar-se amb l'exterior, el dret a l'assistència jurídica i el dret a presentar queixes i recursos. Si analitzem les tres paraules que en Mohamed va utilitzar podem adonar-nos que aquest apartat no s'està realitzant de forma adequada. S'entén que utilitzi paraules com fred i solitari, degut a que el seu cas va provocar un aïllament total amb els altres interns. Però segons el Reial decret 162/2014 l'intern d'un CIE té dret a la informació i a comunicar-se amb l'exterior i durant aquell període en Mohamed el va definir com incomunicat. És cert que va tenir visites i fos possible realitzar alguna trucada, però fins a quin punt li van permetre aquesta comunicació si ho defineix d'aquesta manera.

Durant aquesta investigació s'ha esmentat que Europa deixa administrar a cada país les polítiques per controlar la migració. Llavors s'entén que Europa està al dia de l'existència dels CIE i les seves controvèrsies. Recordem que Espanya rep una subvenció milionària per regular la migració, on trobem els CIE. El Programa Nacional

FAMI (2014) ofereix a Espanya un total de 118.277.202,16€ per la gestió de la política de retorn. I com diu en Mohamed dins del CIE es pot observar “[...] perquè clarament veus un cartell al menjador i a la biblioteca. I així són les comunes que posa Establecimiento subvencionado per la Unió Europea.” (E1 P30)

Una altre dada significativa és que al principi d’aquest anàlisi es diu que els CIE formen part de l’administració pública, però entrevistant a la Mercè de Tanquem els CIE va dir això:

És un contracte que és un... A més, el té amb tots els CIE d'Espanya. O, per exemple, el menjar està privatitzat, és una empresa que ho porta, l'atenció mèdica està privatitzada, ho fa tot... [...] Quan en realitat nosaltres pensem que... que atès que els CIEs són una competència de l'Estat, l'Estat té la custòdia de les persones internades, hauríem d'estar directament... hauria de ser la seguretat... la seguretat pública, que aquí se n'hauria de fer càrrec. Però és que tot és així, la neteja... Tot està privatitzat, tot són negocis al voltant. I no parlem ja del moment de la deportació, no? Els avions, les companyies aèries, que tenen convenis per fer molts de deportació... (E3 P28)

Resulta que tot dins del CIE esta privatitzat, es contracten empreses privades per realitzar les tasques que haurien de realitzar els serveis públics. Durant la investigació feta no s’ha trobat cap document que afirmes o desmentis el que diu la Mercè, però es curiós que es doni el cas. Dona a entendre que al contractar empreses privades es busqui ocultar o donar menys visibilitat a la realitat existent dins dels CIE.

CATEGORIA 5: ENTITATS SOCIALS

Les entitats socials són organitzacions sense ànim de lucre que tenen com a objectiu principal millorar la qualitat de vida de la societat a través de diferents accions i projectes. La funció de les entitats socials és fonamental a qualsevol societat, ja que la

seva tasca contribueix al desenvolupament de polítiques públiques, a la creació de xarxes de suport i a la promoció de valors i drets fonamentals. En molts casos, aquestes organitzacions són les encarregades de brindar serveis i atenció a col·lectius vulnerables que no reben prou suport per part de les administracions públiques o que requereixen una atenció específica i personalitzada. A més, les entitats socials també tenen un paper important en la sensibilització i la conscienciació de la societat sobre les problemàtiques existents i en la promoció d'una ciutadania activa i compromesa.

La feina que realitzen les entitats socials és molt important, ja que donen visibilitat a una desigualtat existent. No cal contactar directament amb l'entitat per aconseguir la seva atenció i compromís per donar veu a la situació viscuda. En Mohamed per tenir oportunitats d'anular la seva detenció i futura expulsió va fer el següent:

El que calia era fer ho públic i l'única cosa que creien que podia frenar la meva expulsió era la pressió política i la pressió social. I per això vam decidir fer ho públic. I ja el dilluns 8 d'agost es va fer la primera concentració davant de l'Ajuntament de Reus. El dia 9 d'agost l'Ajuntament de Reus va emetre un comunicat desmentint tot el que deia la Policia Nacional i deien que jo era una persona que havia col·laborat amb l'administració, que havia teixit ponts entre la comunitat musulmana no musulmana de Reus i coses així. (E1 P8)

Al fer-ho públic en Mohamed va aconseguir l'atenció mediàtica i que les entitats socials coneguessin el seu cas. En el cas de Tanquem els CIE quan s'adonen d'un cas com el d'en Mohamed o qualsevol altre, busquen la manera de donar-ho a conèixer:

El primer que havíem de fer sobretot era visibilitzar què passava. Aquesta va ser el nostre primer objectiu, sobretot visibilitzar què passa en un CIE, què és un CIE, i fer moltes accions, i de fet al començament sobretot vam fer també molta acció al carrer, de flashmops i mobilitzacions, per visibilitzar. Això ho hem continuat fent al llarg d'aquests anys, continuem fent molta feina de

visibilització, fem moltes xerrades, sempre que ens ho demanen intentem anar-hi, a centres cívics... Això va ser el primer que vam voler fer, sobretot denunciar. Però què passa? Que també, arran de començar a poder fer alguna visita, amb interns, també ens hem adonat que mentre estigui obert un CIE, un centre d'internament d'estrangers, com a mínim el que s'ha de fer és intentar millorar les condicions de vida de la gent que hi ha dintre, i també intentar denunciar tota situació de maltracta que es dona aquí dintre. (E3 P12)

Un cop investiguen la situació les entitats socials es disposen a fer una sèrie d'accions. Com bé diu la Mercè, es basen molt en mobilitzacions al carrer, vestibulització a les xarxes socials, xerrades... fins al punt de comunicar-se amb la institució, en aquest cas els CIE. Tanquem els CIE ha estat molt actiu denunciant la situació amb les que es troben les persones detingudes al CIE de Zona Franca fins el punt de aconseguir el següent:

Gràcies a aquestes denúncies hem anat aconseguint al llarg dels anys alguna millora, alguna millora com pugui ser el fet que tinguin accés a un lavabo durant la nit, cosa que abans no tenien i que era terrible. Coses com que puguin tenir un mòbil, encara que aquí a Barcelona ha de ser un mòbil sense internet, sense càmera, sense... Només de trucada. Coses com, per exemple, al començament hi havia el CIE quan rebia visites, ve de la família, ve de gent amiga. No recordo si també amb els advocats passava el mateix. Eren unes sales que no era una sala, era com tot un corredor on et posaven mampares. A l'interna estava assegut d'una banda, tu estaves assegut de l'altra banda. (E3 P12).

[...] el número, perquè també una de les coses que vam lluitar al seu moment és que els interns els reconeguéssin el nom. Pel nom i no pel número. Perquè abans només era per número, que ja era... Només et falta tatuar-lo amb un nom. Sí, sí. Abans, quan sabíem el nom o el número, continuem entenent un número d'internes, podies anar a l'horari que hi anaven els familiars i a la

brava dèiem, vull visitar-te al persona. Perquè, jo què sé, perquè t'inventaves algo, perquè la meva família, la seva família no viu aquí i m'ha demanat que el visiti (E3 P44)

En aquets fragment es pot observar la gran tasca que fan les entitats socials i fins on poden arribar. La paraula que descriu la seva feina és la constància. Molts cops els hi denegen el que demanen, però no es rendeixen segueixen insistint i pressionant. En el cas de Tanquem els CIE són un grup d'activistes i no tenen pas sou per la feina que fan. En la entrevista referent això la Mercè va dir:

No hem tingut mai ni subvencions, ni infraestructures, no tenim local, no tenim... No, no, no. No tenim local, no tenim infraestructures, no tenim gent alliberada, no tenim res que fem, que tanquem el CIE. Per tant, és purament, sempre hem triat ser purament un grup d'activistes. Per què? Perquè és la manera de ser lliures de dir el que volem. I perquè no estàs lligat a ningú. Exacte. Una altra cosa que és interessant de dir, que també vam decidir fa molt temps, és que tampoc no estem escrits a cap partit en concret. (E3 P32).

Dona de que pensar que tota la tasca que realitzen les entitats socials, on moltes d'aquestes no tenen ni sou ni subvencions com Tanquem els CIE. Els ajuntaments o els diversos governs haurien de subvencionar ja sigui amb diners, material o instal·lacions les entitats socials que ho necessitin per fer una millor tasca. També cal reflexionar que entitats com Tanquem els CIE existeixen degut a una sèrie de desigualtats que es troben en la societat i com que cap institució, govern o Estat intervé ho han de realitzar persones activistes compromeses amb les persones i els seus drets.

Discussió

Un cop finalitzat l'anàlisi de dades a partir de la triangulació de les entrevistes amb el marc teòric, començaré a redactar les diverses idees que crec importants. Aquestes idees sorgeixen de la informació cercada en aquesta investigació i les diverses entrevistes realitzades, indiferentment del que altres persones pensin.

Recordem que aquesta investigació es va iniciar a partir d'una pregunta de recerca i uns objectius específics. Les polítiques europees i espanyoles entorn la migració plantegen una vulneració dels Drets Humans?

Una dada que s'ha omès en la investigació, degut a excés d'informació, ha sigut el documental dirigit per la Sofia Català Vidal, *Colis Suspect* (2019). Una de les dades més rellevants d'aquest documental és la creació d'un grup , o comitè, creat per iniciar la gestió de fronteres en la Unió Europea. Europa per realitzar la gestió i l'anàlisi de les fronteres va crear un comitè format per tres grups. El primer el formaven representants polítics, el segon les persones encarregades de la seguretat, on podem trobar Frontex, i finalment el tercer grup estava format per empresaris.

Durant les entrevistes realitzades totes i cada una de les persones entrevistades afirmaven de que Europa és un negoci. Després de realitzar aquesta investigació, part de mi també ho creu. Fa pensar que dins del comitè de organització i anàlisi de fronteres hi hagi un grup format per les diverses empreses amb les que la UE hi té relació. Com que no he aconseguit proves, si més no testimonis, no puc demostrar que aquest fet sigui verídic.

El que si s'ha pogut demostrar en aquesta investigació ha sigut que les polítiques migratòries d'Europa i Espanya són unes polítiques de control. Una de les polítiques més criticades d'Europa és la política d'externalització. Aquesta política es basa en l'externalització de la gestió de la migració a països tercers, com ara Turquia, Líbia i el Marroc. La UE ha arribat a acords amb aquests països perquè impedeixin el flux de migrants a Europa, i a canvi, se'ls proporciona assistència financera i ajuda al

desenvolupament. La part més impactant és que els migrants són detinguts en camps de detenció en condicions inhumanes i són sotmesos a abusos i violacions dels seus drets humans.

Una altra política controvertida és la política de retorn. Aquesta política se centra en la deportació de migrants irregulars. La UE ha establert acords de readmissió amb països tercers, cosa que permet la deportació de migrants als països d'origen. Tot i això, molts migrants no poden ser tornats als seus països d'origen a causa de raons de seguretat o perquè no tenen documents d'identitat. El que sorprèn és que Europa no pensi de que el fet de deportar-los fa que la seva estigui en perill, ja que estan tornant a un país del qual fugien per por a les seves vides.

Europa en lloc de centrar-se en polítiques que impedeixin l'entrada dels migrants, hauria d'adoptar un enfocament més humà i centrat en els drets humans que proporcionari als migrants opcions segures i legals per migrar a Europa. Això pot incloure la creació de vies legals de migració, així com la protecció dels drets humans dels migrants que ja són a Europa.

Espanya va per la mateixa línia que Europa. Començant per la Llei d'Estrangeria i part de la societat espanyola. Com hem pogut veure en el testimoni d'en Mohamed, podem afirmar que hi ha una gran part de la societat espanyola que és racista i no els ajuda en la seva adaptació. Recordem que la Llei d'Estrangeria restringeix l'accés dels migrants indocumentats a serveis públics bàsics, com l'atenció mèdica i l'educació. També criminalitza la immigració irregular, cosa que significa que els migrants que es troben en situació irregular poden ser detinguts, empresonats i deportats.

Arribats aquest punt algú podria proposar que obtinguin la nacionalitat espanyola, però no es tan fàcil. En general, el procés de sol·licitud de la nacionalitat espanyola per residència pot trigar entre 1 i 2 anys des que es presenta la sol·licitud fins que es rep la resolució definitiva. A més, per poder accedir en aquesta sol·licitud cal complir certs requisits, com haver residit legalment a Espanya durant un període de temps determinat, generalment entre 2 i 10 anys, i haver passat un examen de coneixement de l'idioma espanyol i la cultura espanyola. Donada aquesta informació costa molt de

creure que Espanya busqui facilitar la sol·licitud de nacionalitat a les persones migrants de fora, és més, imposa certs requisits que fomenten la dificultat per la seva obtenció.

Com s'ha estat dient en aquesta investigació, Espanya té una institució anomenada Centres d'Internament d'Estrangers (CIE). En teoria, aquests centres han de ser llocs on els estrangers detinguts poden estar durant un període curt de temps mentre es duu a terme el seu procés de deportació. Però amb la realitat que ens trobem és que els CIE han estat objecte de crítiques per part de diverses organitzacions de drets humans, que en denuncien el funcionament i les condicions inhumanes en què es troben els interns. Detenen a persones que no han comès cap delicte, més enllà de ser al país de manera irregular. Això planteja la qüestió de si és just privar de llibertat algú simplement pel seu estatus migratori, especialment quan moltes persones arriben a països com Espanya a la recerca de refugi i protecció.

Durant l'entrevista realitzada a en Mohamed vaig poder fer una reflexió. Degut a tota la informació rebuda durant el procés d'elaboració del treball havia creat mentalment una imatge sobre els CIE, que es totalment certa, però el cas d'en Mohamed va fer hi penses. Resulta que al preguntar-li per la seva experiència la seva resposta va ser que no tenia res a criticar del tracte rebut per part del cos policial del CIE. En el seu cas el van aïllar dels altres interns, estava sol, i en tot moment els professionals del CIE es van preocupar per ell i les seves necessitats. Llavors en la entrevista en Mohamed em va explicar la veritat que hi havia al darrera d'aquesta cordialitat. Resulta que en Mohamed, com s'ha explicat ja, va denunciar la seva detenció als mitjans de comunicació, provocant una pressió social. Ell explica que el van tractar d'aquesta manera perquè si li passava alguna cosa arribaria a fer-se públic i segurament a posar en problemes a l'Estat espanyol.

Realment m'entristeix part d'aquesta història degut a que moltes de les persones internes que han passat per un CIE no han pogut fer aquest ressò mediàtic. Les persones que no van tenir la sort, entre cometes, d'en Mohamed si que van viure l'experiència del CIE com molta part de la societat crítica per la vulneració dels drets humans.

És important reconèixer que els drets humans són universals i aplicables a totes les persones, independentment del seu origen, nacionalitat o estatus migratori. En el context de la migració, els migrants tenen drets humans que han de ser protegits i respectats pels estats i la societat en general. Tot i això, malgrat l'existència de normes i tractats internacionals que protegeixen els drets humans dels migrants, la realitat és que aquests drets sovint són violats. Els migrants són vulnerables a l'explotació laboral, la discriminació, el racisme i la xenofòbia, entre d'altres formes d'abús. A molts països, són sotmesos a processos de detenció perllongats i sovint inhumans, i se'ls nega l'accés a serveis bàsics de salut i educació. A més, són sovint marginats i exclosos de la societat, cosa que els impedeix exercir plenament els seus drets i llibertats.

És fonamental que els Estats i la societat en general reconeguin la importància de protegir els drets humans dels migrants. Això inclou assegurar que tinguin accés a serveis bàsics, com ara atenció mèdica i educació, i que se'ls protegeixi de l'explotació i la discriminació. A més, els Estats han d'abordar les causes profundes de la migració, incloent-hi la pobresa, la desigualtat i la manca d'oportunitats econòmiques als països d'origen dels migrants. És fonamental que els Estats treballin junts en la cooperació internacional per garantir la protecció dels drets humans dels migrants i abordar els desafiaments i els riscos associats amb la migració a nivell global.

Valoració del procés i propostes de millora

Un cop finalitzada la investigació exposaré les diverses situacions que he viscut en la seva elaboració.

Ha sigut el primer treball d'aquestes magnituds on he pogut escollir el tema i ser l'únic responsable de la seva elaboració. Això m'ha permès aprendre moltíssim de la complexitat que tenen les investigacions acadèmiques alhora de realitzar-les.

M'he trobat en la situació d'haver escollit un tema molt extens, fins el punt d'haver de decidir quina informació utilitzar i quina descartar. Crec que en un treball com aquest

hauria de ser molt més extens i tenir en compte moltes altres perspectives, tot i que estic totalment orgullós de la tasca que he realitzat.

Una altre problemàtica que he trobat ha sigut la recerca de persones que hagin estat en un CIE. M'hauria agradat tenir més testimonis per poder afirmar amb més pes la situació actual que es viu. Tot i això, crec que he realitzat entrevistes a persones que engloben les parts més importants d'aquestes investigacions.

Al realitzar aquest treball ha provocat que obtingues molts coneixements d'aquest àmbit, i si abans m'agradava, ara molt més. He pogut parlar i conèixer persones que es dediquen i viuen per la denuncia de les desigualtats, la situació i la vulneració dels drets de les persones migrants i he notat que totes aquestes creuen firmament amb la tasca que fan. Això m'ha encoratjat a seguir fent aquest treball i d'alguna manera aportar el meu granet de sorra per donar visibilitat en aquest fet.

Realment, he gaudit molt el procés en general. En haver escollit el tema de recerca tenia molta motivació alhora de realitzar-ho. És cert que hi ha hagut moments, sobretot al final, on estava força angoixat per saber si ho aconseguiria. Moments on he dormit poc, on he hagut de donar prioritat al treball en situacions on no ho faria i d'alguna manera perdre durant un temps part de la vida social.

Conclusions

Aquest treball m'ha ajudat a comprendre millor la situació actual al voltant de les persones que migren. Aquestes persones viuen constantment amb por i incertesa, desitjant no topa-se amb cap institució amb bandera. I és que com bé s'ha pogut apreciar en aquesta investigació, els països de la UE tenen uns mecanismes de control de la migració desfavorables per les persones que realitzen aquest procés. És per això que a hores d'ara les persones migrants només es poden aferrar a l'ajuda proporcionada per entitats apolítiques que no estan condicionada per cap govern ni Estat.

Com s'està dient, costa molt trobar qui s'encarrega de la major ajuda pels migrants. Doncs bé, aquí és on entren les entitats socials. Voldria utilitzar un fragment de l'entrevista amb la Sofia per seguir elaborant les conclusions:

[...] el que s'ha augmentat no és la seguretat, ha sigut el control migratori. Amb quina finalitat, si dius que és una emergència humanitària, en lloc de socórrer una persona, de posar-me els mitjans per salvar-li la vida, inverteixes tots els teus esforços en què aquesta persona no arribi. És que ja no és un no mirar, és invertir tots els teus esforços en què aquesta persona no arribi, no pugui arribar, no pugui arribar a les fronteres. (E2 P28)

La tasca que realitzen moltes entitats socials són les que haurien de realitzar els propis Estats. Té tota la raó la Sofia quan ho diu. Molts cops a les notícies i als diaris trobem explicacions sobre la situació actual envers la migració, on expliquen que moltes persones estan morint en l'intent de buscar una vida millor. Organitzacions com Frontex i altres serveis de seguretat en comptes d'ajudar aquestes persones, busquen la manera, sense importar com, de retornar-les al seu lloc d'origen. Entitats com Open Arms, que s'encarreguen de l'ajuda de rescat al mar, són vistes com il·legals o delinqüents per part dels governs quan relaitzen tasques de de salvament.

L'educació social pot tenir un paper fonamental en la promoció i la protecció dels drets humans dels migrants. L'educació social busca fomentar la inclusió social, la justícia social i la igualtat d'oportunitats, així com promoure el respecte per la diversitat i els drets humans. En el context de la migració, l'educació social pot ser una eina poderosa per abordar els desafiaments que enfronten els migrants i garantir que es respectin i es protegeixin els seus drets. L'educació social pot ser utilitzada per augmentar la consciència sobre els drets humans dels migrants i per educar la societat en general sobre la importància de respectar i protegir aquests drets. Això pot incloure programes d'educació a les escoles i a la comunitat que tractin temes com la discriminació, la xenofòbia i els drets humans dels migrants. També pot fomentar la inclusió social dels migrants en proporcionar oportunitats per a la integració i la participació a la vida comunitària. Això pot incloure programes d'educació i capacitació que els ajudin a

adquirir habilitats lingüístiques i laborals que els permetin participar plenament a la societat. A més, es pot utilitzar per proporcionar suport psicològic i emocional als migrants, especialment aquells que han experimentat traumes i violacions dels seus drets humans. Això pot incloure programes de suport i assessorament que ajudin a superar les barreres psicològiques i emocionals associades amb la migració.

En resum, educació social pot ser una eina poderosa per promoure i protegir els drets humans dels migrants. Pot ajudar a augmentar la consciència sobre els drets humans dels migrants, promoure la inclusió social, proporcionar suport emocional i psicològic i fomentar la participació activa en la defensa i promoció dels seus drets. És fonamental que els Estats i la societat en general reconeguin el potencial de l'educació social en la promoció i la protecció dels drets humans dels migrants i treballin junts per aprofitar al màxim aquesta eina valuosa.

Per acabar m'agradaria deixar un espai en la investigació per un dels desitjos d'en Mohamed:

[...] sí que et dic que faré tot el possible i tot el que està a les meves mans per netejar el meu nom, perquè se m'ha criminalitzat per l'estat, per la premsa, per part de la societat. (E1 P38)

Davant les diverses situacions en las que ens trobem, on se'ns vulneren els drets fonamentals, no hem de deixar mai que taquin el nostre nom. En les últimes només ens tenim a nosaltres mateixes i no podem deixar que ningú ens ridiculitzi i menteixi sobre com ets com a persona.

Bibliografía i webgrafía

Agencia de los Derechos Fundamentales de la Unión Europea. (s.d.). Recuperat el 28 d'abril de 2023, de <https://fra.europa.eu/es>

Agencia Estatal Boletín Oficial del Estado. (2022, 27 de juliol). Real Decreto-ley 12/2022, de 26 de julio, por el que se adoptan medidas urgentes en materia de inmigración y de protección de los derechos de las personas migrantes. Boletín Oficial del Estado, núm. 179, pp. 46467-46493. Recuperat el 16 d' abril de 2023, de <https://www.boe.es/boe/dias/2022/07/27/pdfs/BOE-A-2022-12504.pdf>

Amnistía Internacional. (2020). Frontex: la UE pone en peligro la vida de personas refugiadas y migrantes en el Mediterráneo. Recuperado de: <https://www.amnesty.org/es/latest/news/2020/09/frontex-eu-endangers-lives-of-refugees-and-migrants-in-the-mediterranean/>

Asamblea General de las Naciones Unidas. (1948). Declaració Universal de Drets Humans. Recuperat de <https://www.un.org/es/universal-declaration-human-rights/>

Boletín Oficial del Estado. (2014, 15 de marzo). Real Decreto 162/2014, de 14 de marzo, por el que se aprueba el Reglamento de funcionamiento y régimen interior de los centros de internamiento de extranjeros. BOE-A-2014-2749. <https://www.boe.es/boe/dias/2014/03/15/pdfs/BOE-A-2014-2749.pdf>

CEESC. (2013). Codi deontològic dels professionals de l'educació social de Catalunya. Recuperat de https://www.ceesc.cat/images/simplefilemanager/556d9518310849.79010543/Doc_prof_cat.pdf

Conseil de l'Europe. (s.d.). Corte Europea de Derechos Humanos. Recuperat el 7 d'abril de 2023, de <https://www.echr.coe.int/Pages/home.aspx?p=home&c=>

Historia de la Unión Europea 1945-1959 | Unión Europea. (s. d.). European Union. https://european-union.europa.eu/principles-countries-history/history-eu/1945-59_es

El País. (2021). El Supremo español ve "indicios claros" de violaciones de derechos humanos por parte de Frontex. Recuperado de: <https://elpais.com/internacional/2021-12-15/el-supremo-espanol-ve-indicios-claros-de-violaciones-de-derechos-humanos-por-parte-de-frontex.html>

Euronews. (2021). Frontex: la Agencia Europea de Fronteras en el punto de mira por violaciones de derechos humanos y falta de transparencia. Recuperado de: <https://es.euronews.com/2021/02/04/frontex-la-agencia-europea-de-fronteras-en-el-punto-de-mira-por-violaciones-de-derechos>

Euronews. (2022). Frontex, la Agencia Europea de Fronteras, acusada de graves violaciones de derechos humanos [Noticia]. Euronews. <https://es.euronews.com/my-europe/2022/10/14/frontex-la-agencia-europea-de-fronteras-acusada-de-graves-violaciones-de-derechos-humanos>

Immigration Lawyers Spain. (2021, 27 d' octubre). Reforma Ley de Extranjería 2021. Immigration Lawyers Spain. Recuperat el 16 d' abril de 2023, de <https://www.immigrationspain.es/reforma-ley-extranjeria/>

IRIDIA. (s.d.). IRIDIA - Centre per la Defensa dels Drets Humans. Recuperat el 28 d'abril de 2023, de <https://iridia.cat/>

MIGRASTUDIUM. (s.d.). Quiénes somos. Recuperat el 28 d'abril de 2023, de <https://migrastudium.org/quienes-somos/>

Ministerio del Interior de España. (s.d.). Centro de Internamiento de Extranjeros. <https://www.interior.gob.es/opencms/gl/servicios-al-ciudadano/tramites-y-gestiones/extranjeria/regimen-general/centro-de-internamiento-de-extranjeros/>

Naciones Unidas. (1990). Convención Internacional sobre la Protección de los Derechos de Todos los Trabajadores Migratorios y de sus Familiares. Recuperat de https://www.ohchr.org/sites/default/files/cmw_SP.pdf

Pérez Andrés, C. (2002). Sobre la metodología cualitativa. *Revista española de salud pública*, 76, 373-380.

Plataforma Internacional para los Derechos Humanos en Cuba. (2019, 13 de diciembre). España dice "no" a la Convención sobre derechos de trabajadores migrantes. <https://panorama.ridh.org/espana-dice-no-a-la-convencion-sobre-derechos-de-trabajadores-migrantes/>

Servicio Jesuitas a Migrantes. (2021). Informe CIE 2021, territorio hostil: Formas diversas de hostilidad en los CIE [Article]. Recuperat de https://sime.org/wp-content/uploads/2022/05/Informe-CIE-2021-SJM_reduc.pdf

ANNEXOS

Nil Comas Molné

4t, Treball de Final de Grau

Tutora: Marta Flaqué Llonch

Grau en Educació Social Facultat d'Educació, Traducció i Ciències Humanes

Universitat de Vic – Universitat Central de Catalunya

Vic, 12 de maig de 2023

CONSENTIMENT INFORMAT (Annex 1)

En/ Na..... amb DNI..... com a entrevistat/da autoritzo que l'aluma NIL COMAS MOLNÉ, amb DNI 45832814R de quart d'Educació Social de la Universitat de Vic-Universitat Central de Catalunya, a que pugui recollir les dades pertinents extretes de l'entrevista, i utilitzar-les amb la finalitat exclusiva de realitzar el seu Treball de Final de Grau sobre les polítiques territorials d'Europa i els CIE.

Així doncs, autoritzo també a la gravació de veu de l'entrevista realitzada per l'estudiant per tal que l'anàlisi de dades sigui més accessible.

Per la seva part, l'estudiant es compromet a: "Respectar els drets fonamentals de les persones, siguin infants o persones adultes; demanar el consentiment de les persones que col·laborin o participin en el treball; respectar l'esfera privada de totes les persones, grups o institucions que participin o estiguin relacionades amb el treball; utilitzar la informació obtinguda només amb finalitats científiques i donar compte dels resultats del treball a les persones, grups o institucions col·laboradores".

Així doncs, declaro que:

- 1) He llegit el full d'informació al participant sobre l'estudi esmentat
- 2) Se m'ha fet el lliurament d'una còpia del Full d'informació al participant i una còpia d'aquest Consentiment informat, datat i signat. Se m'han explicat les característiques i l'objectiu d'aquest estudi, així com els possibles beneficis i riscos.
- 3) He tingut el temps i l'oportunitat de realitzar preguntes i aclarir dubtes. Totes les preguntes han estat respostes satisfactòriament.
- 4) Se m'ha assegurat que es mantindrà la confidencialitat de les meves dades personals, d'acord amb la Llei Orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals i el Reglament General (UE) 2016/679, de 27 d'abril de 2016, de protecció de dades (RGPD).
- 5) El consentiment l'atorgo de manera voluntària i sé que em puc retirar en qualsevol moment d'una part o de la totalitat de l'estudi, sense expressió de causa o motiu, i sense que això comporti cap conseqüència.

I perquè així consti, signo l'autorització, de de 2023.

ENTREVISTA MOHAMED (Annex 2)

En Mohamed Said Badaoui va néixer al 1982 a Larrache, Marroc. Al 1992 va arribar a Argilaga juntament amb la seva família. És un activista social que al novembre va ser deportat a Marroc després de passar 30 dies al CIE de la Zona Franca. És una persona interessant a entrevistar per aquesta investigació degut a la seva experiència viscuda al CIE de Barcelona i per tota la seva relació amb la immigració a Espanya.

Si no vaig mal encaminat vas arribar a Espanya al 1992 i fins el 2022 has viscut allà (ja parlarem més endavant del motiu).

- Vas arribar a Espanya amb 10 anys, que va significar? Vas viure des de que vas arribar a Catalunya? Com vas viure la teva infància i adolescència allà?
- Al finalitzar l'educació obligatòria, quins estudis, formacions o feines vas decidir iniciar?

Fem un salt temporal fins fa uns mesos.

- Que va passar el 18 de novembre de 2022?
- Et van detenir, en que es basen per justificar la detenció i posterior deportació?
- Pel que entenc, si s'utilitza en una sentència l'Article 54.1a de la Llei orgànica 4/2000 provoca que no calgui presentar proves ni es pot recorre la sentència davant un jutge. És així?
- Quins creus que són els motius del CNP per basar-se en aquest article i no pas en un altre?
- Un cop detingut vas tenir dret a advocat?
- Quant de temps et van retenir?
- En quin moment es va fer el trasllat al CIE?
- Durant tot aquest procés, fins arribar al CIE, com et vas sentir?

Arribes al CIE.

- Com és el CIE de Barcelona?
- Em pots explicar aquests 30 dies com van ser per tu?
- Creus que es vulneren els drets humans als CIE? Perquè?

- Si poguessis descriure el CIE amb 3 paraules quines serien?
- Perquè consideres que existeixen els CIE?

Després dels 30 dies et van expulsar, si no m'equivoco en un avió. Aterres...

- Al aterrar quin va ser el procés fins arribar a Larrache? Al baixar del avió ja et van deixar fer la teva? Tema diners i com arribar a casa, com ho vas fer?
- Quina és la teva situació actual al Marroc?
- Tens algun pla de futur relacionat amb Espanya? Hi vols tornar?

Moltes gràcies per concedir-me aquesta entrevista.

- Hi ha alguna cosa que creguis significativa per explicar a l'entrevista abans de donar-la per acabada?

TRANSCRIPCIÓ ENTREVISTA MOHAMED

Nil : Bon dia Mohamed, gràcies per acceptar l'entrevista. Comencem si vols.

Mohamed: Bon dia Nil, gràcies a tu. Perfecte, comencem.

Nil : Fa uns mesos al novembre, 18 de novembre, que va passar?

Mohamed: Vaig sortir de casa i bé, em vaig trobar que m'havien rodejat cinc o sis policies municipals. **Es van identificar ahir policies nacionals, es van identificar i em van detenir i em van emmanillar.** Em van posar al cotxe i directament cap a Barcelona. No em van passar la primera nit. I el dia següent, doncs a primera hora del matí eren les nou sobre les 9. Així doncs, un altre cop el cotxe de la Policia Nacional i directament cap a Madrid.

Nil : Però prèviament al 18 de novembre tu no sabies res?

Mohamed: La història comença el 5 d'agost. La història comença en realitat, al juny. **Al juny, quan jo rebo la denegació de la petició de nacionalitat espanyola que jo vaig fer el 2015, el 2020, dos**

anys després em deneguen la nacionalitat. Ja la vaig entregar al juny del 2020 i el juny del 2022 me la deneguen al·legant que soc una persona radicalitzada i que no estic integrat. I no poden concedir la nacionalitat espanyola. Aleshores jo amb el meu advocat, comencem un procés administratiu contenciós davant de fiscalia on demanem explicacions de per què soc una persona legalitzada, perquè no apareixia ni l'informe res, sinó que només amb suposicions de la policia i volíem que aportessin les proves en què es basen, perquè soc una persona idealitzada i perquè em denegar la nacionalitat espanyola. Això va ser el juliol i vam rebre la notificació per part del jutjat que havien acceptat la nostra petició i havien donat 10 dies a la Policia Nacional perquè aportessin les proves del perquè soc una persona radicalitzada i perquè se'm denega la nacionalitat espanyola. Ells, en ves d'aportar les proves que els demanava el jutge, han vingut paral·lelament utilitzar la llei d'estrangeria amb un ordre d'expulsió.

Nil : Perquè si no vaig equivocat és l'article 54, que són fets molt greus i que no cal d'alguna forma portar cap prova.

Mohamed: Ni prova, ni judici ni res, o si és un informe policial i tenen totalment la credibilitat del món de fer el que volen i quan volen. Jo el 3 d'agost truquen a casa contestà la meva dona al timbre i li diuen la Policia Nacional. I la meva dona ve espantada, em diu la policia. La policia diu tranquil·la. A veure què és el que volen. Però bé, jo ja amb la delegació de la societat espanyola, ja em va avisar l'advocat que feien això, que primer anaven a la sanitat espanyola i després el venen amb una ordre d'expulsió i s'executa l'ordre d'expulsió. Vaig obrir la porta. Eren dos policies de paísà. Es van identificar i em van donar una notificació que havia de passar el divendres 5 d'agost a recollir una notificació. Vaig contactar amb l'advocat, el vaig avisar ell aleshores estava fora, no estava a Catalunya i vaig contactar amb una companya de l'associació que jo presidia, ADETCA, que també ha estat advocada, la Sopena, i em va acompanyar el dia 5 d'agost per recollir aquesta notificació. Em va sorprendre que els que m'havien portat la notificació i els que em notificava em donaven la documentació, eren policies nacionals de Barcelona i no els de Tarragona. I quan vaig rebre la notificació d'expulsió era un. El procediment era un començament de l'ordre d'expulsió o si és un procés vàlid que començava, que et notificava que passa això i que es començarà a tramitar la teva possible expulsió. Et donaven. Dos dies hàbils per fer dos o tres. Recordo ara mateix per fer les al·legacions. És clar, un divendres. T'imagines pensar el dissabte? Tens el diumenge i el dilluns al matí? O havies d'entregar un cap de setmana que en un mes d'agost tots els funcionaris estan de vacances. I ja em diràs com ho podia fer. Però bé, vaig contactar amb el meu advocat i em va fer el favor. Durant el cap de setmana de preparar les al·legacions oportunes i les vam entregar a temps. Però ja veiem que no és casualitat, no? Que et vinguin un 5 d'agost un divendres et donin un cap de setmana per entregar, doncs és perquè volen que ni tan sols et puguis defensar. En cap moment. Va presentar les al·legacions i parlant amb l'advocat, vam pensar que veient el tarannà que

portaven i que anaven a saco, per mi, doncs el que calia és fer ho públic i l'única cosa que creien que podia frenar la meva expulsió era la pressió política i la pressió social. I per això vam decidir fer ho públic. I ja el dilluns 8 d'agost es va fer la primera concentració davant de l'Ajuntament de Reus. El dia 9 d'agost l'Ajuntament de Reus va emetre un comunicat desmentint tot el que deia la Policia Nacional i deien que jo era una persona que havia col·laborat amb l'administració, que havia teixit ponts entre la comunitat musulmana no musulmana de Reus i coses així. I ja està. I aleshores, des d'aquell moment, va ser un sense parar d'actes, de manifestacions, de concentracions per evitar la meva expulsió fins el dia 18 d'octubre. Que va ser això el que em van detenir a prop de casa meva.

Nil : En aquest moment de tanta repercussió mediàtica vas pensar que ho aconseguiries?

Mohamed: Vaig ser molt, molt innocent. Creia que. Que podia existir la democràcia a l'Estat espanyol i evitar la meva expulsió. Que jo pensava fins i tot amb tot el suport que rebré estic segur que rebre suport perquè estava seguríssim que rebria suport tant polític com social. Aquesta gent s'ho hauria de pensar dues vegades, però ni així. Quan tenen interès en fer alguna cosa, fan lo possible i de totes les maneres possibles per dur ho a terme, sense aportar. És un estat. I quan un estat posa tots els mecanismes per carregar se una persona, ho farà. O sigui, no és que no hi ha. Dir que et salten tots els drets, o sigui el dret principal de que et puguis defensar davant un judici just on ells puguin aportar les seves proves. Jo soc dels que pugui defensar com es faria en qualsevol país suposadament democràtic i ni així. I a part, és que és que totes les proves les teníem de guanyar. Sí, en un judici.

Nil : . Llavors arriba aquest 18 d'octubre i et pugen emmanillat i et porten a Barcelona, és a dir, a presó, al calabós, diguéssim.

Mohamed: A la comissaria de la Policia Nacional.

Nil : Quant de temps em van retenir? Ja has dit un dia, no una nit va ser.

Mohamed: Una nit i una nit va ser. Em van detenir el dia 18 d'octubre sobre les 6 de la tarda. Van passar. Van passar la nit allà a Barcelona i al dia següent, sobre les 10, doncs a les nou, les nou i mitja, doncs, van sortir direcció a Madrid.

Nil : Per què et van enviar a Madrid?

Mohamed: Perquè el vol sortia de Madrid cap a Casablanca. Perquè la seva intenció d'exportar la va ser la primera. Va ser el dia 18 d'octubre. Si la meva expulsió estava prevista per al dia 19. Havia d'estar expulsat el dia 19 d'octubre. Havia d'estat haver. S'havia d'haver executat la meva expulsió. Em van detenir, em van portar a Madrid. Van passar la nit allà. Al dia següent ens venen a buscar

per sortir cap a l'aeroport, però sobtadament ens diuen que hi ha hagut un error informàtic i que hem de tornar a les garjoles. Tot i la pressió va ser bastant forta al Congrés, sobretot el Marlaska. Jo crec que no es va executar la meva expulsió per aquesta pressió social i política que hi va haver durant aquells dies i no es van veure en cor d'executar l'expulsió. Em van tornar a Catalunya el dijous per la tarda. Vaig passar la nit a les garjoles de la comissaria de la Policia Nacional de Barcelona i el divendres al matí em van dur al jutjat de guàrdia de Reus. El divendres vàlid i allà el jutge va decidir que havia d'ingressar anunci fins que s'executés la meva expulsió.

Nil : Arribes al CIE. Com és el CIE de Barcelona?

Mohamed: Jo quan vaig arribar, doncs la veritat és que és la primera sensació que tinc, no? Perquè sí que havia escoltat parlar del CIEs i era una persona que manifestava que s'havia de tancar el CIE i tot això. I bé, doncs estava dins, no arribo i la primera sensació que tinc és que el tracte és molt bo cap a mi perquè tenien que tenien aquesta pressió de que és una persona que té molta gent al darrera. El seu cas s'està parlant al Congrés, s'està parlant al Parlament, deia.

Nil : La diferència de tracte, és a dir.

Mohamed: Home, jo no he tingut la possibilitat d'estar amb els altres interns perquè em van posar en un mòdul d'aïllament. Durant tot el mes vaig estar aïllat. Però sí que tinc constància pels treballadors de la Creu Roja que hi havia allà i em deien que sí, que hi havia una diferència de tracte cap a mi, cap als altres interns, encara que en el meu cas el meu serà un cas polític. Ja aleshores es vigilava molt què és el que passa dins? A part, tenia possibilitat de tenir un telèfon per contactar amb familiars o advocat. I, esclar, qualsevol cosa que m'hagués passat allà jo no m'ho hagués callar i hauria sortit de la presó, hauria augmentat. I per això, doncs, van estar vigilant molt el tracte cap a mi, les necessitats i tot. Això sí que haig de dir, doncs el tractava. I jo et dic, va ser molt bo per als funcionaris que són policies nacionals, pel seu director del centre i ja està. Durant els 30 dies de la veritat cap a els funcionaris i el director cap queixa o si no puc dir res en contra d'ells.

Nil : Vas tenir contacte amb algun intern durant aquest mes?

Mohamed: Els 30 dies vaig passar aïllat en un mòdul tot sol només sortia bé, l'horari era sobre les 9. Sortíem de ells, suposadament deien habitacions, però són garjoles, estan garjoles, però les tracten com si fossin habitacions i van a tots els altres a la teva habitació. Però no són.

Nil : Com era el teu dia a dia al CIE?

Mohamed: Sortíem a les nou, anàvem, anava al pati, recollia el meu esmorzar, esmorzava i ja estava fins a l'hora de dinar. Doncs allà al pati hi anàvem sobre la una i mitja i després, després de

dinar, tornàvem a les nostres habitacions entre cometes i per descansar i després, a la tarda, sobre les quatre i mitja, ens venien a treure sortir un altre cop al pati fins a sopar sobre les 8 i ja tornar i dormir fins al dia següent, i així la rutina diària.

Nil : Com descriuries el CIE amb 3 paraules?

Mohamed: Fred, solitari i incomunicat.

Nil: Sí, última pregunta relacionada amb el CIE. Per què? Sí? Per què consideres que existeixen els CIEs?

Mohamed: Jo crec que per motius econòmics.

Nil: Justifica la resposta.

Mohamed: Si Espanya ha de justificar les subvencions europees que rep de la Unió Europea per dir que està fent una feina de frontera entre Espanya i Europa, que els immigrants il·legals no accedeixin a Europa i a Espanya és que fa aquesta barrera? Ja està rebent subvencions milionàries per fer aquesta feina. Aleshores ell mateix, per justificar aquesta feina? Doncs han creat aquestes estructures que són els CIEs, que són presons per a immigrants només per immigrants, que l'únic delictes que han fet és no tenir cap documentació. O sigui, hi han persones allà que l'únic delictes que ha comès és no ser regular, no tenir una documentació en regla. Ni han cometre un delictes, ni cap violació, ni cap furt, ni res. Els ha parlat la Policia Nacional? Identificar se. No tengo permiso. Residencia. Acompanyament. Ja està. És l'únic delictes. Doncs ells han de justificar aquesta feina i suposo que són números. I aquest any, doncs, hem expulsat tantes persones. Hem retingut al CIE tantes persones. Hi ha gent que entra i surt cada dos per tres perquè els identifiquen. Ells tenen un màxim de 60 dies que poden estar al CIE. A vegades els tornen a deixar sortir. Alguns els acaben expulsant. Depèn dels vots. Depèn de les polítiques que tenen amb l'altre estat, que han d'expulsar i a vegades no s'executen. I a vegades sí. És més fàcil executar. Per exemple, al Marroc i al Marroc és molt fàcil que a altres altres països. Els subsaharians ho tenen més complicat perquè no són relacions o són polítiques més humanitàries. A banda d'executar les expulsions de subsaharians. Però sí que hi ha hagut cas, per exemple, que sí que els han expulsat. ja et dic, existeixen per un motiu econòmic d'interès entre els diferents estats per evitar que la immigració suposadament irregular arribi a tots els països. És que quan quan entres allà. La veritat és que quan entres allà entens, perquè existeixen els CIEs, perquè veus la gent entrant i sortint? I bé, avui surt un vol de 30 personal 30 persones hem de tornar a omplir perquè no el podem deixar buit. Aleshores les redades que veus a Barcelona de la Policia Nacional identifiquen a gent, Doncs tot el que no tingui documentació per anar a pujar. Ja tenim el cupo un altre cop ple i quan es torni a buidar, doncs una altra redada. I és així i és anar justificant que tens un número d'entrades i sortides de gent per. Per

ells és justificar la feina. És el que hem escrit que justifiqui la meva resposta. Quan estàs allà et dones compte perquè clarament veus un cartell al menjador i a la biblioteca. I així són les comunes que posa Està. Establecimiento subvencionado per la Unió Europea.

Nil: Per llavors al final t'acaben expulsant com has dit i vas a Casa. Tema diners, és a dir, com arribar a casa, transport públic i de més. Com t'ho fas per arribar a casa?

Mohamed: Arribem a l'aeroport de Casablanca, ens traslladen en un furgó policial fins a la comissaria de la policia marroquí. Allà ens fan preguntes i tot això del motiu de la nostra expulsió i tot això. I ja està. I després ens deixen lliures. I dic jo quan vaig sortir ens vam trobar amb la sort, vaig trobar que els meus pares m'estaven esperant.

Nil: Quina és la teva situació actual al Marroc? I és a dir, també et dic la segona pregunta que és que si tens algun pla de futur relacionat amb Espanya, si vols tornar o no.

Mohamed: La situació del Marroc. La meva filla, que feia tercer de l'ESO, estava continuant els seus estudis a distància. Hi ha una plataforma que permet del Ministeri que la gent, des que està a la història, pugui continuar amb els seus estudis a distància. I el meu fill s'està escolaritzat aquí a l'escola espanyola Luis Vives. Aquí de la Blázquez i jo. Fa un mes i mig que he trobat feina i estic treballant a Tànger amb el Paco Tant! És una agència multiserveis i en aquests moments aquesta era la meva situació. Estic a casa dels meus pares encara fins que s'acabi el nen aquest curs i ja ens estem plantejant traslladar nos a Tànger. Sincerament, en aquests moments no tornaria més endavant i Déu dirà que en aquests moments, en aquests moments, tal com està anant la vida aquí.

Almenys amb sinceritat, allà, per molt que es parli de llibertat. Et puc dir que de llibertat no en tenim. Sobretot la gent racialitzada i la gent musulmana. Estem vigilats les 24 hores per la societat i per l'administració. Els nostres fills no poden, no els podem educar segons la nostra cultura i la nostra religió. Estem vigilats per l'Estat, pels amenaçats amb la retirada de la custòdia, pels departaments de les assistències socials de tots els municipis. És que llibertat on? Que no pots fer res, estàs vigilat les 24 hores del dia, que és el que menges, que és el que vesteixes, com vesteixes, quan surts, com surts, si portes barba, no portes barbes i portes el que ja no portes arxivat. Si no ho sé, és que et sents vigilat les 24 hores. I això si, aquí se'ns mira aquí, sense aquesta llibertat que té és que només aterrar aquí hi ha veus. És la teva terra, és la teva religió, és la teva cultura, és la teva. Per molt que jo hagi crescut a Catalunya, per molt. A mi m'hauria agradat que s'han tractat com qualsevol català, però no he tingut aquest plaer. No he tingut el plaer de poder gaudir de com a qualsevol ciutadà català sempre se m'ha vist des de fora. Aquest és el moro. Aquest és el musulmà. Aquestes, l'extremista, aquest assalt gihadista i totes. Ja pots posar tots els nous que vulguis i mai m'han deixat i mai m'han deixat. Doncs sant de la terra.

Nil: Tota la raó.

Mohamed: És un desig que jo m'estimo moltíssim Catalunya. M'estimo la seva llengua, m'estimo la seva gent, però part de la societat no m'ha deixat ser part d'aquella terra ni estimar, estimar la terra. Sé que l'estiu, perquè al final he crescut allà, m'he format allà, he fet la meva família, allà hi volgué ser. No són 30 anys i no és fàcil d'oblidar. Però ja et dic la societat una part no podem generalitzar i dir tothom per a una gran part de la societat, doncs no es deixa als musulmans ser part de la societat. Sempre ens exclouen, sempre som els de fora, encara que hagi nascut allà. Només falta un nom per a la teva pràctica religiosa, per la teva forma de vestir. Doncs ets del de fora.

Nil: Abans de donar per acabada l'entrevista, si creus dir si vols dir alguna cosa, si vols aportar algú que creguis que no, que no t'hagi preguntat o hagi dir.

Mohamed: Jo personalment, encara que en aquests moments pensí que que no vull tornar a viure amb la meva família allà a Espanya o a Catalunya, sí que et dic que faré tot el possible i tot el que està a les meves mans per netejar el meu nom, perquè se m'ha criminalitzat per l'estat, per la premsa, pel part de la societat. I jo el que vull és dur a terme tots els processos judicials que facin falta per netejar el meu honor. I si hagués de tornar, es tornaria només per dir estic aquí, però. Però ara no em vull quedar amb l'entorn. Si ja està bé seria aparèixer. Però ja et dic que sobretot el que vull en aquests moments és primer demostrar que s'ha comès una injustícia contra mi. Segon, visibilitzar que s'està criminalitzant a alguns representants de la comunitat musulmana. I tercer, visualitzar això que encara que ens sentim catalans i part del país, mai ens deixaran ser part del país.

Nil: És a dir, si dius només veritats. Però també crec que. És trist dir això que diré, però és difícil aconseguir que dir el que vols.

Mohamed: Sí, sí, La veritat és que jo sempre he treballat i mira, sempre he treballat per això, perquè siguem una part de la societat, sempre hem treballat. Aquesta és la feina que jo he fet durant tots aquests anys com a activista. Doncs fer una part de la societat, de tenir els plens drets i obligacions com qualsevol ciutadà de Catalunya o d'Espanya, només demanava això. Si jo el meu activisme era això, denunciar les injustícies que sofria la comunitat immigrant o la comunitat musulmana. I això no ha agradat.

Nil: Moltes gràcies Mohamed per explicar la teva història i haver-me concedit aquesta entrevista.

Mohamed: De res Nil, fins aviat.

ENTREVISTA SOFIA CATALÀ VIDAL (Annex 3)

La Sofia Català Vidal és actualment periodista de FRANCE 24 fent la funció de corresponent al Marroc. A més a més, és codirectora del documental Colis Suspect que tracta de les fronteres de la Unió Europea on convergeixen les polítiques d'immigració i seguretat. Colis Suspect compta amb deu entrevistes a experts en dret, migracions, seguretat, indústria armamentística i relacions internacionals.

- Em podries explicar la teva trajectòria professional i com que has acabat al Marroc treballant?
- Em podries relacionar les teves experiències viscudes aquí al Marroc (si has estat en altres països treballant també) amb el procés de migració que viu Europa i Espanya?
- Ets una de les directores del documental Colis Suspect, que et va aportar la seva creació? Alguna anècdota durant el rodatge d'aquest que vulguis comentar? (relacionada amb la immigració).
- En el documental parleu de que Europa crea un grup consultori per analitzar i intervenir en la seguretat de les fronteres. Aquest comitè esta format per 3 grups, responsables polítics, seguretat (Frontex) i inversos (empresaris). Perquè creus que es va decidir fer així el comitè?
- En el documental parleu de Frontex, que és Frontex i perquè creus que existeix?
- Que penses de les polítiques territorials d'Europa envers la immigració? I les d'Espanya?
- Creus que es vulneren els drets humans en el procés de migració que fa una persona cap a Europa? Perquè?
- Que són els CIE? Tens experiència sobre el funcionament i gestió dels CIEs? Perquè creus que existeixen?
- Creus que es vulneren els drets humans als CIE? Perquè?
- Hi ha alguna cosa que creguis significativa per explicar a l'entrevista abans de donar-la per acabada?

TRANSCRIPCIÓ ENTREVISTA SOFIA

Nil: Bon dia Sofia, com estàs?

Sofia: Molt bé Nil, gràcies.

Nil: Em podries explicar com acabes treballant aquí al Marroc, lloc on ens vam conèixer.

Sofia: Vaig estudiar periodisme a Barcelona i cap al finals de la carrera amb un grup d'amigues vam crear La Columna. Un espai on publicàvem articles fets per nosaltres. Al cap d'un temps vaig decidir marxar al Marroc a viure. . Bé, després van ser com molts cops és realitat, no començant perquè no podia exercir la meva professió sense risc d'anar me'n a la presó, que em expulsaren perquè no tenia les acreditacions i vots per aconseguir les. És una liada super forta i vaig estar un any i mig o dos que treballava del turisme. Si anava doncs això anava a les excursions a les que has anat tu. Aquesta excursió ja anava amb els turistes i tal ens acompanyava, així com coses amb agències i tal. I mentre anava escrivint les meues coses i com de forma una miqueta clandestina, aleshores clar. I ahir vaig aprendre de l'illa, vaig aprendre ahir. Ahir vaig aprendre el que és el Marroc treballant verdaderament perquè jo treballava de merda amb cotxes i ho treballava en blanc i ho veia que hi veia el jo diria que pas de la meua vida, però així vaig aprendre tot. I després va arribar hi la pandèmia. A França i a França, vint i quatre havien llegit algunes coses en blanc que jo anava publicant. Si escrivia alguns articles així, la majoria no signava i llavors això després va arribar la pandèmia i a França també vam veure el documental de Collis Suspect i tal i buscaven algú que estava al Marroc. I llavors em van proposar si volia ser corresponsal, així com unes proves i tal, i llavors em van enviar per començar a currar amb França. I ahir va ser un any i mig més de treballar amb autoritzacions provisionals. Aleshores no tenia llibertat per fer res i cada cosa que havia de fer l'havia d'explicar i m'havien d'autoritzar expressament per fer la amb les localitzacions tancades. Vull dir una moguda. I mentre a França intentava gestionar el tema dels papers i tot. I bé, doncs al final vam dir voilà! Un any i mig després, doncs això em van donar els papers i des d'aleshores això treballa amb France com a corresponsal. Com que sí que tinc un compromís amb ells, però després també col·labora amb altres mitjans.

Nil: Em podries relacionar les teves experiències viscudes aquí al Marroc amb el procés de migració que viu Europa i Espanya?

Sofia: Home clar, d'exemples. O sigui, el final és el dia a dia. Aquí veig gent que vulga anar d'Espanya o de certs experiments ací al final és que són moltes coses, perquè per una banda és un país de trànsit per a persones que venen de l'Est, o siga d'Orient o de l'Àfrica subsahariana, no. I al mateix temps, de ser un país de trànsit, també és un país d'acollida per a part d'aquestes persones part i després per a molts europeus, Moltíssims. Hi ha molts guiris. Ací no hi ha. Aleshores, d'altra

banda, és un país del que molta gent vol emigrar. Sobretot, doncs molta gent, bàsicament classe treballadora. Perquè sí. A veure, tampoc és que vull dir el Marroc. Jo, com en certa manera això, hi ha moltíssima desigualtat. Vull dir molt. Tampoc és que avui ja m'he mort, però ja. Però hi ha molta gent de classe treballadora que no té els seus drets mínims garantits, és a dir, la classe treballadora. O sigui, la classe mitjana. Més o menys sí, però la classe treballadora, si no té els drets bàsics garantits, ni molt menys.

Nil: Vas poder veure aquestes màfies? has tingut contacte amb la manera il·legal de a Espanya?

Sofia: És que en realitat jo mai he vist ninguna màfia, jo personalment. I no és una cosa meva, però quan parles en absolutament tots els testimonis, absolutament tots els testimonis. La major gran màfia que hi ha és que són més policies de les fronteres. No, Al final el tema és que hi ha unes polítiques no establertes que fan que estes persones no puguin travessar la frontera de ninguna manera. Llavors, aquestes persones estan obligades a passar la frontera d'una manera il·legal, perquè és que no tenen altra alternativa, no poden, no poden quedar se al lloc de trànsit i ni tan sols poden tornar al lloc del que venen. Aleshores han de passar llavors, si això està tancat després, això dona lloc a molta violència, molta corrupció. No vull dir que bàsicament no.

Per exemple, les màfies quan els governs es refereixen, per exemple, a xavals que intenten passar la frontera de Melilla com són transportats per les màfies? O és que és absolutament mentida? O si aquests xavals precisament són els més pobres? Si tens diners? Sí que és cert que hi ha xarxes de tràfic, no que hi ha muntades, per exemple, per creuar amb patera per creuar en patera. Hi ha diferents tipus d'embarcacions. Doncs bé, és com si és que hi ha tot un mercat paral·lel creat. Saps perquè aquestes persones? És com si tu digueres tu vas agafar un avió i tu compres un avió de més o menys qualitat. **No vale, ja com un negoci paral·lel muntat degut a la prohibició d'aquestes persones i degut a les polítiques migratòries europees, ja que les fronteres estan tancades.** Doncs llavors, com que hi ha una necessitat que és una urgència d'aquestes persones de passar, es crea un negoci, no hi ha negoci per una banda, i la banda més gran el que explica acollir és de negoci. **És un negoci que parteix de les institucions.** Després sí que hi ha xarxes, evidentment de traficants, o ho vulguis o això, traficants no i màfies que hi ha. Sí que sí, que per exemple, per agafar un vaixell ho pagues a ells. Però en veritat, qui fa negoci? De totes les fronteres no és aquestes màfies. Aquestes són una conseqüència. **Però el negoci fonamental ve de les institucions i això és fonamental.** Per exemple, abans, tu, abans, abans la gent. Això m'ho han explicat moltes persones a Nador, precisament abans de gent per passar a Espanya i tal. Primer que tot, que no hi havia la frontera com ara quan nosaltres, o siga fins a finals dels anys 90, la frontera no va existir com a tal la valla de Melilla. Aleshores, però, d'altra banda, quan es va crear la valla i tot per passar per aigua, la gent no ho pagava. Ho saps perquè no hi havia tot el control i tant la gent anaven a bord o no. Llavors, com a poc a poc han anat augmentant els preus i han anat ja competències. I ara una

persona es veu obligada a pagar dos mil 3.000 euros per passar així perquè s'ha creat com una màfia. Però tot això ha sigut a mesura que han anat evolucionant les polítiques migratòries.

Nil: Bé, parlant de polítiques migratòries... Ets una de les directores de Collis Suspect un documental que mostra la realitat europea envers la immigració. Ara recordo una cosa del documental que m'agradaria preguntar-te. Europa vol gestionar la seguretat de les fronteres i analitzar les. Per això crea, si no estic equivocat, un comitè **un grup de comitè per poder gestionar les i analitzar les. Que està formada per polítics. Un grup, si no m'equivoco, malament. Hi ha seguretat, que és de fronteres i Frontex. I llavors el tercer grup eren com més empresaris o com empreses que d'una forma s'utilitzava el seu material o la seva ajuda per tal de crear aquestes fronteres.** La pregunta és per què creus que es van fer així els tres grups? És a dir, crec que em podries analitzar a aquest comitè que d'alguna forma es va encarregar de crear les fronteres?

Sofia: Això per què es va crear així a trets generals? O siga, perquè va ser configurà d'aquesta manera. És bàsicament perquè és un negoci **No és una qüestió de seguretat, ni molt menys. És bàsicament un negoci.** És a dir, ells s'han de plantejar. I un. O siga, al final no decideixen ells. Però això després ho decideix la Comissió Europea i ho decideixen els polítics, no, aleshores ells sobre el paper. En realitat, quan tu t'ho mires, dius bé, hi ha representants polítics i hi ha experts que diuen ells no. En defensa i seguretat. I després hi ha Frontex, no solament Frontex. Hi havia altres agències. Però bé, i llavors quan tu ho penses, quan apareix a mirar ho dius bé. Després mires la llista d'experts i absolutament tots els experts, excepte un, que és el que apareix al nostre documental El Rei. **Tots formem part, doncs són assessors o formen part D'alguna manera estan vinculats a empreses armamentístiques que, de fet, també treballen amb Frontex, que són els qui proveeixen també el material als estats que després aquests proveeixen a Frontex. I també aquestes empreses proveeixen material directe a Frontex. I els estats també inverteixen directament per la seua part en aquestes empreses. Llavors, quan tu mires és un negoci rodó. El que estan fent els que estan asseguts són tots empresaris. I li van ficar li el dic a un expert independent per adornar, no? I em diràs també una persona que ho sigui ell sol, quina capacitat té? L'únic que ho pot fer és denunciar ho a un mitjà.** Tampoc té molta més capacitat per canviar alguna cosa o per decidir. Aleshores, quan tu penses és un negoci rodó. Esta el de les armes. Dient li si és necessari. Secundar la. **O siga, utilitzar aquest punt de vista de la securització i militaritzar les fronteres és necessari. Jo el venc les armes i llavors tens una agència que és Frontex, que el diu. Exacte, això és el que anem a fer. I ell també es proveirà d'armes d'aquestes empreses que després es repartiran. Després els estats també repartixen el que donen a Frontex.** Aleshores i el polític diu Bueno, doncs genial. Pum, pum. I el que passa darrere d'això, les comissions que es puguin emportar. O bé, doncs això, segurament hi ha molts. És que verdaderament Frontex és una institució. Al final molt poca. I tots aquests nuclis són molt opacs. **Però quan tu vas a Brussel·les, al**

costat del Parlament, de camí al Parlament Europeu, en aquesta ciutat com gris si et dones conté tot són edificis d'empreses d'armes. Vull dir que tenen els seus lobbys, que exerceixen poder sobre ells, sobre els polítics, al final. I llavors el que fan, el que fan al final, com? Com aconseguen fer aquest negoci és fent que la manera d'entendre la seguretat passa per la militarització. Sí o sí. Hi ha moltes maneres d'entendre la seguretat. Llavors ells en tenen, fan. Fan entendre, a més, que hi ha una amenaça que ve de fora. De manera que la seguretat passa per militaritzar se. Per combatre aquesta amenaça i a partir d'aquí, la manera com com es justifica aquesta amenaça amb el dispositiu del racisme. Evidentment.

Nil: Ara ja estava pensant. Ha vingut una cosa al cap. Potser m'equivoco de veritat, perquè no, tu en tens molt més i jo ara mateix tinc un TFG sobre això i estic flipant amb la gent que també és ufologia. A veure si creus creus que això no és de Shangei. El fet que les persones europees puguin circular lliurement per el territori es va fer perquè no es veies tant això aquestes explicant ho o no. O potser he fet una relació que no és de dir mira, a nosaltres ens deixa. En vaig fent. No veig aquesta militarització. Tornem a explicar ho. Que d'alguna forma dirigissin això.

Sofia: Bé, jo crec que al final el que volíem fer no és com crear. Al final el moment en que tu entres al club com a europeu, en el moment en què entres a la UE, aquesta fortalesa de drets que al final context és un privilegi. Aquesta fortalesa, llavors, és que tu entres a formar part del club i la frontera es posa més avall. Llavors el que s'està fent veure seria molt maquiavèl·lic, però tampoc m'estranyaria tant, però seria molt maquiavèl·lic pensar com que està tot super calculat, no? Però al final és el que estan fent, és fortificar. Uns un sistema basat en la violència envers el que està més enllà de la frontera B i llavors aquí passa, per cert, això. Ells es converteixen com ningú, no en aquesta literatura dels drets humans i tal com aquesta fortalesa de drets humans. I aquí és on hi ha dret a la vida. Aquí és on hi ha dret a la mobilitat. Aquí és on hi ha drets. I allà tu no tens això.

Nil: Parlarem. Això que estàs dient que és que totes aquestes polítiques territorials que té Europa vulneren els drets humans? Si és així, perquè.

Sofia: Per molts, per molts motius començant. Jo crec que el més important és entendre que tu pots tenir una frontera. A més, és un dels principis bàsics de l'estat nació modern, postcolonial, no tenint una frontera. Però el que mai tens dret perquè no tens dret és a matar una persona en la teua frontera. Aleshores, que les fronteres estan perquè les persones, o siga les persones, quan tu passes una frontera, quan jo passa una frontera, tu la passes i no passa res. Llavors no pot ser que tu tingués una frontera i que ahir sistemàticament es vulneri la vida de part de dues terceres parts

de la humanitat. Resumint, no. Jo crec que és el principi. Això és el dret bàsic fonamental que ens vulnera, que és el dret a la vida i a partir d'ahí, la resta. És que, per exemple, quan és surrealista, quan tu veus que l'Estat espanyol, per exemple, per què no opera a la frontera? Per què no opera el Ministeri d'Igualtat? Allà es vulneren. Què és la igualtat, per exemple? No solament una qüestió de gènere. I si és solament una qüestió de gènere, ja també hi ha dones. Vull dir, no és una qüestió. El Ministeri de Foment també. Ara ja no pot ser que estigui passant això a la seva fronteres. S'ha de col·laborar. S'han de buscar alternatives. Perquè per què això no funciona? Perquè s'estan morint les persones a una frontera d'un estat de dret? És que això és impensable. Hi ha una normalització de la mort i de la violència envers estes persones que no s'acaben. Ja pensa això, però és això. Començant per ahí, vull dir si tu eres el dret a la vida d'una persona, després el dret a la mobilitat d'una persona. No vull dir el que passa és que no pot ser. No està reconegut com a tal, però ell com ho diria després tu. Per això tu dic que tu al final no és una desgràcia en este món en el que vivim. Però es pot opinar que si les persones poden circular lliurement o no, però el que no es pot opinar és si les persones pots matar los o no.

Nil: Per què creus que? És a dir? El perill que si no es fa deu minuts, va haver d'enviar un missatge dient que tenim 10 minuts de sessió. Si no em creuen Tobias, però a dir que no mai, que així va ser, tot això està sent visible, és a dir, moltes, moltes entitats, moltes persones que són contràries a la vulneració dels drets humans ho esmenten i ho diuen les seves xarxes socials de televisió i on sigui, perquè no passa res. Perquè creus que d'alguna forma el silenci o no afecta a res?

Sofia: Perquè hi ha una normalització absoluta del racisme. És la banalització del mal més absoluta. Em sap greu fer aquesta comparació i les comparacions són odioses, però tampoc a ningú li estranyava quan no ho sé. Als anys trenta picaven els jueus i els ficaven a càmera, o si no es feia tot en base a la llei i en aquell moment era normal, vull dir, aquí s'estan matant persones. Fa no fa ni un any va haver hi una matança, a més de la més gran que hi ha hagut a la història de Melilla, la major matança. Es van matar el 22. El 24 de juny, aleshores. Això no pot ser normal. Però hi ha un racisme i un racisme. Un racisme alimentat, evidentment, per les polítiques migratòries i per tota aquesta qüestió que li dic que al final hi ha tot un negoci que no interessa verdaderament. Tot el negoci per tota la indústria armamentística que són les illes, són les càmeres tèrmiques. És absolutament tot. Hi ha tot un negoci i llavors, per justificar aquest negoci el que es fa és utilitzar ho. Un racisme històric que aleshores s'alimenta, no. I aquesta concepció colonial absoluta de expoliar fins la vida de l'altre, no, de que no són éssers humans, no són, no són subjectes de drets humans? I tant! I per exemple, tots sabem qui és Hitler, però no es coneix Leopold de Bèlgica. Tot i que tota la història vertaderament en la que està basada en la nostra civilització és la història de la violència envers els altres pobles, l'expoli màxim. I això és el que s'està reproduint. Això lògica el dia d'avui en la qüestió de les fronteres. Llavors, per què està normalitzat per això? Perquè vivim en

una societat profundament racista i perquè hi ha una voluntat institucional. De vulnerar sistemàticament el dret a la vida d'estes persones per a treure'n rèdit econòmic que al final beneficia també a uns pocs, el dintre de la fortalesa europea. Però clar, manipulen les masses. Al final no. I el racisme està tant dins. Hi ha totes unes lògiques perverses que fan enfrontar els treballadors i la classe treballadora europea amb la classe treballadora del sud global. Per exemple, a Espanya hi ha casos molt, molt, molt evidents. Per exemple, els estrangers que es veuen obligats a fer vaixells de guerra. No com i això hi ha hagut molt. A Càdiz hi ha hagut molt moviment per això i molta no hi t'obliguen com perquè al final tu també ets classe treballadora. Però clar, no és el mateix. No és exactament el mateix Marc perquè és la classe treballadora de l'altre. De l'altre costat no està fabricant bombes que el seu govern utilitzarà o els amics del seu govern contra els teus fills i després els teus fills voldran anar allà i els mataran a les fronteres. I qui treure rèdit serà el mateix que traslladi la seva mort a l'altre costat. Perquè al final són les mateixes empreses. No sé si et dones compte això. Jordi Calvo ho explica molt bé al documental. No? Les empreses que treuen crèdit de tot això. La indústria armamentística es dedica tant a la defensa, no a la guerra com a la seguretat, entenen seguretat com el que és la frontera de Melilla? No. Aleshores no. I és molt important això, el dispositiu que s'utilitza del racisme. El missatge clar i directe és que són una amenaça que no hi ha per qüestions de feina o per qüestions de no. I és que damunt hi utilitza tota la islamofòbia i com no. I és que acabaran també en la nostra civilització. I és que, a més, la qüestió demogràfica i un munt de barbaritats no s'utilitzen perquè es diu que són una amenaça o que vindran terroristes amb ells. O jo que sé.

Nil: Que estan jugant amb la por i amb la por.

Sofia: Està clar, llavors és una miqueta això, la doctrina del xoc, no? Per això també és important entendre que hi ha més en una societat en la que vius que nosaltres, que també estan traient molts drets a tu. Però és important fer ho cíclic perquè al final entendre el que està passant a la frontera és entendre que en un estat de dret, com és en principi a Espanya a la seua frontera, el estat de dret no opera allà no hi ha separació de poders, allà no hi ha drets humans bàsics, allà no hi ha res. I llavors això posa en perill la mateixa democràcia dintre de l'Estat espanyol mateix. I per justificar això que acaba de dir i acabe, perquè tampoc voldria llançar el titular sense més. Però quan tu dius que quan no hi ha no hi ha, no hi ha separació de poders. El cas de la massacre de Melilla del 24 de juny de l'any passat és clar i evident. La fiscalia, després d'aquelles imatges que van fer la volta al món i que no hi ha.

Nil: Les deportacions en calent que va fer Espanya, no?

Sofia: Hi va haver una matança que es va encarregar com a mínim a 23 persones que a dia d'avui els cossos no se sap ni tan sols on estan i estan al Marroc, però en principi des d'aleshores hi ha més de 80 desapareguts i xavals. Tots els testimonis expliquen que van veure la matança. Si no, aleshores. Doncs això, que quan no opera la separació de poders és, per exemple. La fiscalia va arxivar la investigació sobre la massacre de Melilla. Fins i tot amb les imatges, les imatges dels policies matant les persones. Llavors la fiscalia espanyola va arxivar això perquè no veia indicis de delictes i de violència. Llavors, el que estava fent ahir la fiscalia no era actuar en base als interessos d'un estat de dret, sinó en base als interessos del Ministeri de l'Interior, concretament més conegut com la cloaca de l'Estat. Que el Ministeri de l'Interior, bàsicament després és qui es proveeix de totes de negoci. Armament armamentístic. Quan t'acabes de pensar. Però això la fiscalia el que va fer va ser no actuar en base als interessos de l'Estat de dret, sinó del Ministeri de l'Interior, d'una operació policial d'intentar justificar la policia. Després, el Defensor del Pueblo, evidentment, va dir que la fiscalia, això que l'únic que havia fet era actuar en base al Ministeri de l'Interior i això és propi d'una dictadura i no d'un estat de dret. Això no ha tingut tampoc molt de ressò mediàtic, però és que eixa és una violació flagrant del principi bàsic de la democràcia. És la normalitat a la frontera d'aquest estat de dret. Llavors imagina't si són els que són capaços de fer ho amb les persones. No, això verdaderament està en perill la democràcia, no solament pel que passa a la frontera, si és que això és que és verdaderament un perill per les lògiques, fins i tot dintre del propi territori. I això la gent crec que és només important de fer ho per fer un clic també.

Nil: Vale, això és una pregunta molt utòpica, però creus que arribarà a canviar ho? I si és així, què hauria de passar?

Sofia: Bé, jo crec que s'hauria de trencar la Unió Europea perquè em sembla molt difícil que pugui canviar se tot en si. Aleshores jo crec que sí. El moment en què es trenca la Unió Europea ho m'entens. Llavors tot això caurà. Però jo crec que conforme avança la història jo crec que és molt més probable que li quedem dos telediaris així parlant col·loquialment. Vull dir el que la mateixa Unió Europea tal com la coneixem ara, almenys llavors, en eixe cas. L'altra cosa que podria passar perquè tot canvia és que hi haja una revolució. Això és a dir, que la gent sí bàsicament, però no una revolució racista, la qual cosa veig profundament també clar. Llavors també això ho veig lluny que passe perquè va molt a pitjor. Tot, absolutament vull dir, i més. Doncs mira, l'extrema dreta, per exemple, és un que és el mirall i jo crec que del que ve una mica, i d'altra banda és com els suposadament progressistes estan implementant l'agenda de l'extrema dreta, el que fan els. El govern més progressista del MIT a Espanya en realitat és tenen a les seves a la seva història la major matança de la història de les fronteres.

Nil: Vale, mirant totes lleis i demés, Europa... Bueno, va sortir la paraula de la famosa frontex. Vale? I... No sé, no és amor o odio, però en teoria es ven, es ven, ho maquillen molt bé, de dir, som la seguretat, no sé quants, després hi ha el tio que entrevisteu, que... Que t'explica... A Jose Ja...

Sofia: Sí, sí, Francisco Javier. Un personatge.

Nil: I després hi ha unes notícies que surten de tot el que fan. Llavors, la meua pregunta és, Certament, què és Frontex i perquè creus que existeix?

Sofia: A veure, Frontex és una agència de la Unió Europea que, en principi, s'encarrega de la seguretat a nivell, en plan, pues, militar. Eh... Bueno. Clar. El... Frontex és un embrió de lo que podria ser un exèrcit europeu, en certa manera, o un cos policial unificat europeu. Però què passa? Tampoc ningú en estat europeu vol perdre la seva soberania en neixa matèria, no aleshores tampoc... Vull dir, al final, Frontex és un instrument... Eh... O sigui, la pràctica és un instrument que serveix, que no serveix tampoc de molta cosa, serveix per seguir militaritzant les fronteres i, sobretot, és un... és una agència en què es tiren diners a fons perduts sense fi, sense més. Per exemple, jo et poso un exemple clar d'això. Quan estàvem gravant el documental, vam estar a la... En el Parlament Europeu, hi havia una sessió en què es feia com una espècie de control a Frontex. Hi havia com... Bé, potser els hi feien preguntes i tal, i havien de portar... havien de declarar i tal, xifres, no?, de... d'això... No s'havien de mostrar transparents, o no? Sí. Però tampoc això tenia ningúna... Després, no... Vull dir, no era vinculant de ninguna manera, però simplement és com que allà en una sala de la Unió Europea, per exemple, hi havia també la Catherine Goulart, que apareix al documental, de l'Agència de Refugis... No? European Council for Refugees and Exit. Ella també estava allà interrogant aquest senyor, no? I també deponent, no? Bueno, total, que ella anava a parlar de per què és útil Frontex i tal, i explicar quines havien segut els ingressos i les despeses i tal en l'últim any. Bueno, total. Estava allà el president de Frontex i ell, l'única... Tot el seu discurs es basava en... Veieu quants diners hem tingut aquest any? Frontex va molt bé. Cada any tenim més inversions. Aleshores, l'Agència és útil. Per la seguretat, no? Perquè, si no, no anirien incrementant, diguem-ne, les despeses en Frontex, perquè les necessàries han de justificar, no? Clar, quan t'apares a pensar-ho, aquell senyor el que estava venent era una empresa, perquè el seu únic objectiu era aconseguir el màxim benefici. Clar, però quan t'apares a pensar, tu dius, que això és el que li van preguntar a tots. Ell no va respondre cap pregunta, va marxar, però li van preguntar llavors, que verdaderament, com pot ser vostè mateix, si Frontex for útil, no caldria que cada vegada se li donessin més diners, no? Perquè faria la seva

feina, estaríem segurs, però és que nosaltres també hi hem, que cada vegada se li donen més diners i cada vegada augmenta la inseguretat. Tenint en compte que seguretat és això que vostè diu. Ho entens? Jo pensava, va, bueno, no? És la mateixa lògica. És el que es diu sempre, per exemple, Nil, per això el dic que és una agència en què es tiren diners, és que és un sense sentit, al final. És simplement una voluntat de militaritzar les fronteres i també Frontex pot tindre altres funcions dintre d'Europa mateixa, jo crec que també, això podria ser un embrió d'unes forces europees, cosa que no s'ha arribat a materialitzar. Però això... Ai, m'he perdut amb el que t'anava a dir. Què t'estava dient abans? Què t'estava dient abans? És que em rotllo.

Nil: No passa ser res. No estaves explicant a Frontex el títol de la Parlament Europeu que va començar a justificar-se?

Sofia: Ah, sí, perdona, ja sé el que t'anava a dir. Perdo, això, que la reflexió aquesta, que al final és el mateix que passa quan, per exemple, hi ha una crisi a les Canàries, l'última crisi, que van arribar moltes pateres, molt de tot, no? Et diuen el discurs oficial de l'Estat, o sigui, del govern i tal, del Ministeri de l'Interior, al final, i això en tots els mitjans, al final, perquè ve de les agències de TC. Vale. Han arribat tantes pateres, el govern ha reforçat la seguretat. Això és el mateix marc ideològic que en el que opera Frontex. I aleshores ens preguntem si verdaderament el que s'ha augmentat és la seguretat, com pot ser que s'estiguin morint? Vale. M'entens? Llavors, el que s'ha augmentat no és la seguretat, ha sigut el control migratori. Amb quina finalitat, si dèus que és una emergència humanitària, en lloc de socórrer una persona, de posar-me els mitjans per salvar-li la vida, inverteixes tots els teus esforços en què aquesta persona no arribi. És que ja no és un no mirar, és invertir tots els teus esforços en què aquesta persona no arribi, no pugui arribar, no pugui arribar a les fronteres.

Nil: El que fa, per exemple, Open Arms, és el que hauria de fer Frontex, per dir-ho així

Sofia: Clar, per exemple. Exacte, exacte. Ahir està el tema. Però el que fan ells és vendre't la seguretat com el que ells estan fent. Però això no és seguretat, això és control migratori. I tornem al mateix tema. I quin interès tenen, verdaderament, en aquestes persones? Es mullen, parlen clar i res. Quin interès tenen en que es moren aquestes persones? Perquè al final és el que fan, no? Doncs el negoci que hi ha darrere de tot això. És que és el mateix tema. Aleshores, és això, quan escoltes el govern, jo una vegada a Frontx24, i aquesta és una anècdota, jo us vaig fer un informe per un programa que es diu Migrantes, en el que verdaderament m'ho vaig currar, perquè aquestes informacions, ja que cerco molt, i explicar-ho bé i canviar el vocabulari del règim, de veritat, perquè és una locura. Aleshores, jo me'n recordo que ho vaig fer, i llavors la presentadora, a la seua entradeta, sols en una frase, ja està. El govern ha augmentat la seguretat. Les autoritats espanyoles han incrementat els dispositius de seguretat. No és seguretat.

M'entens? És que és que sempre tot torna al mateix tema. Vendre't la seguretat com una cosa que no és per fer diners.

Nil: És molt trist. I quan t'adones d'això, jo almenys, últimament, estic sentint molta impotència. És a dir, i ràbia de dir que no es pot fer res. Sí, donar veu, lluitar, però...

Sofia: Clar, però és això. Les respostes verdaderament venen de totes aquestes persones. Mira, tots aquests xavals, per exemple, jo ara estic fent un reportatge amb tots els supervivents de la Massacre de Melilla del 24-J, que estan ara bloquejats al Marroc. Totes aquestes persones, al final, són la clau de tot el canvi. Estes persones són l'esperança de la humanitat. **Estes persones estan lluitant per la vida, per la democràcia, per el dret a la mobilitat, per el dret a la feina, per la seva salut, per el seu futur, per un món en pau, sense racisme. Això és el que fan aquestes persones quan creuen aquesta frontera. Aquesta frontera és violència i aquesta frontera és tot. Tot el contrari a allò que aquestes persones estan lluitant.** Llavors, ahir és on està la clau. En escoltar aquestes persones i posar-se de la seva part, sense usurpar la seva posició mai. Ficar-se de la seva part i entendre que estem tots en una mateixa part. Que s'ha d'estar amb aquestes persones, perquè si no, també estàs amb el teu verdugo. El que el dia de demà... M'entens? **Al final, qui està pagant sense saber, a qui estan manipulant i venent-li com a seguretat les necropolítiques, diguem-ne, les polítiques de mort de la frontera, és la classe treballadora europea.** També, què pots esperar d'aquesta classe dirigent? El dia que et toqui a tu, et tocarà a tu. Com era aquella frase del Bertolt Brecht? No, no t'ho has predit. Un dia vam venir a buscar el meu veí perquè era comunista i no vaig fer res. L'altre dia vam venir a buscar-lo perquè era jueu i no vaig fer res. I l'últim dia vam venir a buscar-me a mi i ja no quedava ningú. Doncs és aquesta cosa que al final és on s'ha de fer el clic i obrir els ulls. **I tornant al tema inicial, això és el que Frontex . És un instrument, un pilar fonamental del sistema de control migratori de la UE. I ja hem parlat del sistema de control migratori de la UE. És com el brazo armado de l'empresa. Sí, és un objecte que utilitza per aconseguir el que necessita.**

Nil: Europa va decretar que cada estat, si no m'equivoco, es podia gestionar les seves polítiques migratòries, per dir-ho així. Europa va dir que nosaltres teníem una subvenció, us la donem, que us encarregueu vosaltres de fer servir els instruments necessaris per poder tenir el control d'això. I després, a partir de qui es creen els ties? És veritat o no? Potser m'he liat...

Sofia: Jo verdaderament no sé dir-te exactament en quin moment es creen. O sigui, no sé si és una cosa a nivell europeu, però jo entenc que els ties... No, jo simplement el que tinc entès és que la política migratoria, o sigui, dintre de la Unió Europea, és que és una qüestió espanyola. Per exemple, els ties estan justificats en base a la llei d'estrangeria espanyola.

Nil: Això era una introducció i era per preguntar-te que per tu què és, si a què són els CIES i per què creus que existeixen i el funcionament que tenen la direcció. És una mica abandonar si se'n creu opinió envers els CIES.

Sofia: Bueno, al final, clar, són presons per persones migrants, sense papers. Llavors, és important tenir en compte que aquestes persones no tenen papers perquè els hi és impedit. Llavors, clar, això és una lògica que al final sembla molt obvi, però, saps? Jo crec que els CIES en Espanya estan regulats en base a la llei d'estrangeria. Llavors, jo crec que la cosa és que dintre del marc europeu, simplement s'han de regular també en base a les normes europees, a dir, a l'espai Schengen i tal i qual. Llavors, en base al requisit d'entrada i tal, al país, legals i tal i qual. L'única cosa que sí que entenc que el marc sí que pot tindre com a... La Unió Europea, diguem-ne, al guàrdia, no la Unió Europea, sinó el Tribunal Europeu de Drets Humans, és la qüestió dels drets humans, no? Però, al final, ja has vist, aquest tribunal acaba atabalant les devolucions en calent, la matança de Melilla. Bueno, aleshores, això jo crec que els CIES, són això, presons per persones migrants que al final han comès cap delictes. Clar, això és molt important tenir en compte. No és que jo ho creguis, que ho són. O sigui, és una presó, tranquil·lament, per persones que no han comès cap delictes, sinó que al final és una falta administrativa el fet d'entrar de forma irregular, no és un delictes, espanya.

Nil: Així, els CIES vulneren els drets humans?

Sofia: Home, i tant. Mira, que ja ha començat per el fet de la seva opacitat. Si fos un lloc en què... És que és pitjor que una presó en quant a drets teus, no? Si fos un lloc en què tu pots entrar, fer visites, no? Que tu tens el teu... Ah, mosquit! Que tu tens el teu... Imagina que tens el teu advocat, se t'assigna el teu advocat, i tens un règim de visites i no sé què, i a més a més entenc que, doncs, al millor sigui un lloc en què has de tornar a dormir, però ni que siga que tu pogueràs ir així. Començant per el fet que estigues ja vulnerant un dret bàsic, que és que una persona que no ha comès cap delictes estigui privada de llibertat. Clar. Llavors és això. I ja després de tot, per exemple, l'opacitat, els mitjans, no tens cap manera d'accedir-hi. Per exemple, bueno, hi ha alguns col·lectius de defensa de drets... No és com el CETI de Melilla, per exemple. El Ceuta i Melilla i el Centre d'Estat Temporal d'Immigrants. Que dintre, el que passa és que és un autèntic caos i que és una liada molt forta i que evidentment que no tenen capacitat tampoc, segons els moments, com per... Bueno, que és una liada. Ara mateix està buit, perquè com el Marroc no deixa a pujar a ningú, perquè està... Però bueno, al final, el Centre d'Estat Temporal d'Immigrants és un lloc d'acollida inicial. Llavors, per exemple, tampoc és el paradís de la llibertat, però sí que tens estrets drets mínimament bàsics garantits, com ara el menjar i tal, la higiene, un lloc en què dormir, et fer... Tu tens l'horari d'eixida del CETI i tu eres lliure per moure't per la ciutat perquè tens el paperet del CETI i després tornes a dormir allà. Vull simplement és un centre, saps? I tu has de tornar a dormir perquè te'n donen l'acollida allà i tal, de moment temporal, i estàs obligat a

això. Saps? Però tu pots ir així. Tens com tots uns horaris, saps? Això no... Clar, això... Si tu t'ho justifiquen així, perquè aquesta persona ha entrat de forma irregular, et feia, i s'ha de mirar el seu cas, perquè és el tema, també s'hauria de mirar obligatòriament per llei, cas per cas. Llavors, no pots agafar per nacionalitat un delictes. Clar, llavors tu has de mirar aquesta persona perquè ha arribat en aquestes circumstàncies, si té dret a sol·licitar-se, si... No ho sé, dintre del teu marc legal, que també és discutible, dintre del teu marc legal i establert, això és una bogeria. Perquè no tens dret a aquesta persona, no com és cap delictes. Com a molt, la clau és en un fet, igual com en Melilla i en Ceuta, però no la pots posar a la presó. I més, agafar-la i un dia enmig de la nit, conforme li va passar a Mohamed Said Badawi, que agafen i que el diuen a l'aeroport i el fotent que ve al telèfon.

Nil: Sofia, fins aquí, són les preguntes que tenia i l'última pregunta, la típica que hi ha de, creus que hi ha alguna cosa significativa que tu vulguis dir?

Sofia: Doncs no, Nil, en realitat ha estat molt bé. Ja està, simplement. **Insistirem en el fet que en realitat tot això no són polítiques de seguretat ni molt menys i polítiques sobre emigració, no. Al final, tot això són polítiques de militarització d'un espai, com és el cas de la frontera, i que va més enllà. També la militarització dels nostres carrers, etc, etc, i els drets humans bàsics i els drets humans bàsics de totes les persones tampoc, de dues o tres parts de la humanitat. I ja està, no? Insistir això que no pot ser que el control migratori passe, aquesta frase crec que és important, que no pot ser que el control migratori passe per sobre de la vida de les persones, del seu dret a viure, i ja està.**

Nil: Doncs moltíssimes gràcies, de veritat.

Sofia: Gràcies a tu, Nil, ha sigut super interessant. Està molt interessant que facis el teu TFG d'això. Diu que ets una bona persona. Perquè això de veritat és important que es parli. És molt important. Jo per això estic a sé parlant amb tu. Perquè vius aquestes persones i... Saps?

Nil: El que deia en Mohamed diu, Nil, entrevistes com aquestes o parlar amb persones com tu fa que es conegui més el tema. I fa que alguna cosa, si arribi més a la base de les persones, per exemple, en Mohamed, el que va fer, m'ha dit, Nil, puc fer una captura de la pantalla així i compartir-ho pel meu Facebook per veure que hi ha més persones internacionals, i li he dit, clar, que sí, mira. Però sí, espero... No sé, m'està agradant molt, però alhora és molt complicat. És a dir, hi ha moltes coses a tenir en compte. El problema és que fan una llei, d'aquesta llei apareix una altra, i aquesta ja no és vàlida perquè fan una altra, és un arbre i les branques. I estic llegint molt, estic... Però bueno, m'està agradant molt, la part guai és que m'està agradant. Estic patint, però estic gaudint.

Sofia: I és important, exacte, perquè al final s'ha de conèixer, hem de conèixer el que està passant. I de veritat és que és la història, si no, la història no deixarà de repetir-se, és que està repetint-se altra vegada. No és una cosa... Tot just les noves formes de colonització, les noves formes de racisme, de neteja ètnica... És que al final, jo de tot cor, això ho deia l'altre dia l'Helena Maleno, no? No? Que al final, **el que està passant a les fronteres és que és un genocidi racista. I algun dia s'estudiarà com a tal, esperem.** Esperem, sí, sí. Per una banda, esperem que s'hi sap, i que la veritat, perquè sense veritat no hi ha justícia, d'altra banda, que ojalà no fos així. Sí, però hem de canviar moltes coses.

Nil: Exacte. Però això també és part del capitalisme, és el fet de fer diners, diners, diners... E

Sofia: Exacte. **I és una altra forma de viure i que no donés importància al capital. Exacte. Potser passaria així, però no a tanta escala. Sí, és una mica així, però com el capitalisme ha desenvolupat el capitalisme en la seva forma expansiva moderna, és que tot això al final està basat en l'expoliació de les altres terres.** Per exemple, les elites dels països expoliats també es beneficien de l'expoli. I això és una cosa que no hem de fer. Les elites també es beneficien de l'expoli. No és una cosa només... L'uropeu sempre ha necessitat aliats traïdors en els pobles. Això és una mica el que passa. Totes les dictadures del sud global tampoc es sostenen per si mateixes. Però és que moltes vegades... Aquesta visió, jo, així, al Marroc, és una cosa que és una simbiosi que es retro alimenta. Jo abans sempre tenia aquesta visió de... Bueno, aquestes dictadures del sud global, del sud de la Mediterrània, per exemple, no estarien en peu si no fos per règims europeus, al final. Si és com el que passa a Espanya, que tenen tractes... Però aquesta visió... Aquesta visió... Aquí jo vaig fer el clic. És una mica la inversa. En aquest sentit, em va fer un clic aquella nit. Perquè em deia... No, Sofia, no. No és que ells no siguin recents els europeus. És al revés. Els europeus no són ningú sense ells. Perquè, clar, quan ho penses, si no, tota la seva riquesa està basada en aquest poble i necessiten aquest. I, a més, quan després te venen la retòrica, per exemple, te diuen en les notícies, no, és que el Marroc xantajea a Espanya la migració. Dius que és surrealista també la visió. Clar, és a dir, tu... Tu dones una cosa i tens una altra, també. És a dir, clar, és que és una cosa que retro alimenta. És a dir, tu li pagues per a que siga a IKMAT aquestes persones negres i no ser tu, perquè tu ets una democràcia. I després, com esperes que l'altra persona no utilitzi això en base a els seus propis interessos, en les teves. És que és super boig quan tu penses que és veritat que diu xantaje, dius, bueno, tampoc, llavors, sí, bueno, xantaje, clar, però on veig el xantaje? És com si tu culpes a un xaval que passa porros en el seu barri del narcotràfic a nivell mundial. Vull dir, al final, l'autor ideològic i el qui paga és Espanya. **Vull dir, si no fos per Espanya, el Marroc no estaria pegant palos a totes aquestes persones perquè no arribin a Ceuta. Llavors, hi mantens. És super loco, és com el relat que hi ha a la meitat, saps? I ja està. I és que el Marroc és**

una gent del mal que està enviant negres a casa. Però per mantenir la mentalitat que té l'associació de tanta Espanya, has de dir això.

Nil: Però és a partir de la por, i a partir de la por, aquest racisme es va augmentant. És un tema tan heavy que hi ha tantes... M'he de fer adonar molt que el problema no és un, sinó que són molts. És un efecte domino. Has de fer caure un per fer caure els altres.

Sofia: Totalment. Però els que han de caure per mi, principalment, són els europeus. Que caiguin ells, saps? És obvi. Per exemple, aquesta gent Marlaska sí, perquè de veritat és una mala persona. Jo he tingut també el plaer de veure-ho directament. És una mala persona i de conèixer-lo i dir que no m'ho puc creure. Però, per exemple, quan tu mates aquestes persones, després dius com pots dormir per la nit. Perquè val que tu no ho has fet amb la teva mà, però ets el màxim responsable del que ha passat. Llavors, per exemple, jo l'altre dia ho pensava i tornem al racisme aquest, en la moció de censura aquella de broma del Tamames que van fer. El discurs de Pedro Sánchez es va basar en el discurs de TC, quan va arribar el tema de la migració, li responia al de Vox. I això és perquè veig, saps, el que li responia, per veure en quin punt estem. El de Vox li deia, bueno, és que no fan més que arribar migrants, no sé què. I Pedro Sánchez li deia, no, tranquil, que ja no arriben. Que ja li pagues al Marroc perquè no arriben. És a dir, wow! És com si el nazi te diu perquè no el mates i tu li dius, tranquil, que ja l'he matat

Nil: Sí, sí, sí. I estàs implementant la seva política. És dolent als migrants. És a dir, si estàs dient que és negatiu que vingui gent

Sofia: Clar, és negatiu que vingui gent i a més, estàs orgullós de pagar-li a un altre país perquè evitem per tots els mitjans que aquestes persones arriben. Si les vegueren als seus ulls aquestes persones, no sé, per exemple, que no ho dic de veritat, o sigui, la situació en què diuen que són xavals que venen de la guerra, igual com un ucraïnès. Clar, és negatiu que vingui gent i a més, estàs orgullós de pagar-li a un altre país perquè evitem per tots els mitjans que aquestes persones arriben. Si les vegueren als seus ulls aquestes persones, no sé, per exemple, que no ho dic de veritat, o sigui, la situació en què diuen que són xavals que venen de la guerra, igual com un ucraïnès.

Nil: n això te n'anava a dir, però aquí també, és a dir, la migració ve de color també. Clar, és que és racisme. És que és racisme. És profundament racisme. Fa temps que ets a veure un episodi, però fa molt de temps. Padre, Família, saps què és?

Sofia: Sí.

Nil: Així trobo la foto. Hi ha una fotografia que ho explica. Mira. Així es veu. És...

Sofia: Exacte. Exacte, és això. Em sap molt de greu, perquè tothom el diu clar que sí, que em sap greu. Sí. Però si via o no sé, qualsevol altre lloc. I és que et diran, clar, i dius, és una qüestió de... Per una banda, és això, una qüestió de racisme, i per altra banda, també és una qüestió de seus propis interessos a nivell geopolític. És a dir, ells ara mateix, evidentment, a ells els interessa victimitzar quan més millor a una població que evidentment és víctima d'una invasió. Llavors, ficar-se del seu costat, i mantenir la seva retòrica, i drets humans, què fer. Però després, venim de guerres de les que ells són els culpables. Saps? No vull dir que ells no siguin culpables de la guerra d'Ucraïna, perquè també tenen bona part de la culpa, però en realitat, això, tens uns interessos estratègics. És com quan, per exemple, reconeixen un venezolano com a refugiat. Sol, és... M'entens que reconeixen un venezolano com a refugiat, perquè quan més... És que això és l'altre. L'ACNUR, per exemple, que no fa res, l'ACNUR també és una altre agència, és un frontex 2, però sense armes. Saps? És el brazo burocràtic, saps? Del business. Però això, com que no fan res, saps? Que tu veus... Ja el dic, o sigui, bueno, Nil, que jo crec que ja m'estic enrotllant moltíssim. Però mira, saps de què pots agafar dades que també estan reconegudes internacionalment, fins i tot per les Nacions Unides? No, pel col·lectiu de dades, sinó per caminar de fronteres. Caminando fronteras. La portaveu, o sigui, bueno, una de les militants més textos és Elena Maleno. I això, les seves dades i tot, o sigui, és que fins i tot estan reconegudes per les Nacions Unides, pel redactor de drets humans a les Nacions Unides. Llavors, això, que són una font superfiable. Doncs moltes gràcies, Nil.

Nil: Moltes gràcies.

Sofia: De res, gràcies a tu, Nil.

Nil: Si vols, anem aquí per acabar de l'entrevista. Doncs vinga. Esperem que en algun moment o altre ens puguem veure. Jo tornaré al Marroc.

Sofia: Exacte, si no, a mi, si ens trobem en un altre lloc del Marroc. Doncs moltíssimes gràcies, que vagi molt bé. De res, igualment. Quanta sort amb el TFJ ja, quan el tinguis tot fet i tot, ja me l'ensenyaràs i el llegiré. No sé si és més, eh? Bueno, anirà bé. No és per tant, anirà super bé.

Nil: Doncs moltíssimes gràcies, Sofia.

Sofia: Vinga, doncs ja anem parlant, Nil, ja ens trobarem.

Nil: Adeu.

Sofia: Adeu.

ENTREVISTA TANQUEM ELS CIES

Bon dia Mercè. He volgut entrevistar-te perquè crec que ets una persona que em pot ajudar en la elaboració del meu TFG. El meu TFG tracta sobre les polítiques territorials que té Europa i Espanya envers la immigració. També relaciono aquest marc legal amb l'existència dels CIEs (d'Espanya) i si en aquests existeix una vulneració dels Drets Humans.

- Com neix Tanquem els CIEs? I que és?
- Quins professionals formen part de Tanquem els CIE?
- Treballeu en xarxa amb altres entitats per donar veu al vostre objectiu?
- Que opines de la llei d'Estrangeria d'Espanya?
- Que són els CIE? I perquè creus que existeixen?
- Dones on van
- Creus que els CIE vulneren els drets humans de les persones? Perquè?
- Coneixies algun testimoni que hagi estat a un CIE? Podries explicar el seu cas?
- Per llei els CIE han d'existir, és a dir, un mecanisme per regular les persones irregulars del país. Quina alternativa proposaries per poder realitzar aquesta tasca (que és Europa que demana) sense vulnerar els drets de les persones afectades?
- Parlem d'Europa, que penses de les polítiques migratòries que té Europa? Creus que tenen en compte els drets humans de les persones? Per que?

Moltes gràcies per concedir-me aquesta entrevista.

- Hi ha alguna cosa que creguis significativa per explicar a l'entrevista abans de donar-la per acabada?
- Batudes per foil entic, sos racisme. Informe anual mirar

TRANSCRIPCIÓ TANQUEM ELS CIE

Nil: Va, doncs res, comencem. M'agrada molt perquè la gent que m'estic adonant, entrevistant, que tota la gent que està treballant en aquest món per defensar, diguéssim, els drets que tenen les persones migrants, que no són pas del país on estan, concedeixen moltes entrevistes per fomentar i fer difusió de tota aquesta programàtica. I això ho agraeixo molt.

Mercè: Home, és que precisament tots els que treballem en aquest món, una de les grans coses que denunciem és l'opacitat que hi ha i el poc coneixement que hi ha. Per tant, tot el que sigui ajudar a mirar amb una altra mirada tota la política migratòria és interessant.

Nil: Sí, perquè vaig entrevistar... no va sortir el cognom, però te'n recordes el novembre vam detenir el Mohamed, que portava...

Mercè: Sí, el Mohamed Zahir. Em sembla que sí, que portava 30 anys aquí, que estava a Reus o Yeide, no sé...

Nil: Doncs el vaig poder entrevistar, vaig anar al Marroc també, vaig anar a poder entrevistar, i també una noia que diu Sofia Català, et sona un documental que es diu Colis Suspès?

Mercè: Com?

Nil: Colis Suspès. És un documental que parla... està molt guai. Parla sobre totes les lleis d'Europa envers d'emigració, de les fronteres i de més. Molt interessant. I no, aquestes dues persones i amb tu mateixa, doncs això, d'agrair-vos el fet que us agrada fer entrevistes, per tant, fer difusió de tot això. Doncs dit això, comencem amb el que és ja l'entrevista. Una mica m'agradaria que si poguessis fer una petita introducció de com neix Tanquem el Cies, i que és, ho he vist, és a dir, tinc una pàgina web, tot està genial, la pàgina web, però també m'agradaria que m'ho expliquessis de primera persona.

Mercè: Bé, Tanquem el Cies va néixer l'any 2012, arreu de la mort d'un noi, que era un noi de 21 anys que va morir estant internat al centre d'internament d'estrangers de la zona franca, en un moment en què la gent més activista sabia que existia el Cies, evidentment, hi havia hagut ja diverses mogudes al Cies, hi havia hagut ja col·lectius que acompanyaven la gent que abans d'estar al Cies de la zona franca, estaven a la comissaria de la Berneda, que feia les funcions de Cies, però de totes maneres la notícia de la seva mort va ser molt sorpresiva, molt impactant.

Nil: Va morir dins del Cies?

Mercè: No està gaire clar, sembla que el gran problema amb el noi és que per molt que es va demanar una investigació judicial, la jutge no ho va considerar pertinent. Va ser el primer cas, no el primer, perdona, no és el primer ni molt menys, però va ser un cas que després hem vist moltes vegades que davant d'una situació similar, el primer que es fa és intentar o bé alliberar o bé expulsar ràpidament, deportar ràpidament els possibles testimonis. Per tant, això és el que va passar amb ell. Es va poder arribar a parlar amb companys de cel·la que van dir que efectivament em van explicar que feien uns dies que estava queixant-se que no es trobava bé, que havien demanat reiteradament ajuda mèdica, que no se li havia fet cas, que els companys de cel·la també havien dit que aquest noi està malament, per favor, ateneu-lo, no s'arriba a fer cas. I quan ell ja estava molt malament, la nit de Reis de 2012, quan el vam veure realment que ja estava molt malament, van pretendre portar-lo al clínic i se'ls va morir. No està clar si va ser dins del CIE o en el trasllat, tot això, tots els detalls, no ho sabem. Si d'aquí apareix i dius que d'aquí neix, tanquem els dies. Sí, perquè arrel d'això ens vam ajuntar gent activista de Barcelona, perdona un moment. Ja veuràs si és o no. Ens vam ajuntar gent activista de Barcelona, es va fer una gran manifestació, es va fer l'intent de portar el cas a la justícia, però no es va aconseguir. De totes maneres, arrel d'això, se'ns va fer evident que un espai, com el centre d'internament d'estrangers, no tenia raó de ser. Potser m'avanço algunes de les teves preguntes. En el centre d'internament es vulneren molts drets, però és que la mateixa existència del centre d'internament és una vulneració de dret, perquè es tanca les persones en funció del que en realitat es considera legalment una falta administrativa, com és no tenir la documentació en regla, no tenir papers, com es diu col·loquialment. I si això és una falta administrativa, de cap manera pensem, per molt que segons les lleis sigui legal, pensem que en absolut està legitimat que per una causa com una falta administrativa es pugui vulnerar el dret de moviment de les persones, que és el primer que es... el moviment de lliure circulació és el primer dret que es vulnera, i se les reté en un espai que és un espai que formalment no és carcelari, però a la pràctica té una estructura totalment carcelària, i se'l reté contra la seva voluntat durant un màxim de 60 dies a l'espera de gestionar la seva deportació. Per ser tancat dins d'un CIE ho ha d'haver decretat un jutge en algun moment, però també hem de pensar que hi ha molta gent, els nostres carrers estan plens de gent migrants, sense papers, que tenen una ordre d'expulsió pendent perquè en algun moment els han... Tingut o que s'ha de fer al carrer. O perquè han arribat a passar per dalt d'un jutge, però que molta gent ni ho sap. Vull dir que realment tot el que té a veure amb la política migratòria és terriblement opac i terriblement arbitrari. Em sembla que m'han enganyat bastant de la pròrroga.

Nil: Llavors, sabent tot això, la vostra funció des de Tanquem els CIEs quina és? Quin és l'objectiu?

Mercè: La nostra funció des de l'inici va ser, i per això li vam dir tanquem el CIE, perquè no pensem que un CIE, un centre d'internament d'estrangers, no es pot reformar, no es pot millorar, no es pot

cometes, cometes, humanitzar. Un centre d'internament d'estrangers s'ha de tancar, perquè forma part, és com la punta de l'iceberg d'una política migratòria, no sols espanyola sinó europea, que és profundament racista, perquè parteix d'un plantejament que en si mateix és racista i és discriminar les persones pel seu origen. Per tant, tot això és el que ens va fer pensar que el primer que havíem de fer, que no sigui primer que en el mateix nom de la nostra campanya, havíem de fer explícit que el que volem és tancar el CIE. Ara bé, mentre existeixin el CIE, que segueixen existint, 12 anys després... 12? No. No, 10, no, 11, no. Encara, encara 11. El primer que havíem de fer sobretot era visibilitzar què passava. Aquesta va ser el nostre primer objectiu, sobretot visibilitzar què passa en un CIE, què és un CIE, i fer moltes accions, i de fet al començament sobretot vam fer també molta acció al carrer, de flashmops i mobilitzacions, per visibilitzar. Això ho hem continuat fent al llarg d'aquests anys, continuem fent molta feina de visibilització, fem moltes xerrades, sempre que ens ho demanen intentem anar-hi, a centres cívics... Això va ser el primer que vam voler fer, sobretot denunciar. Però què passa? Que també, arran de començar a poder fer alguna visita, amb interns, també ens hem adonat que mentre estigui obert un CIE, un centre d'internament d'estrangers, com a mínim el que s'ha de fer és intentar millorar les condicions de vida de la gent que hi ha dintre, i també intentar denunciar tota situació de maltracta que es dona aquí dintre. Que s'han donat molts, moltes situacions així. Llavors, el que hem fet al llarg d'aquests anys, sobretot, ha estat molt la denúncia, portar els casos a la justícia, amb un èxit més que relatiu, perquè en molts casos no arriben a res, perquè en aquestes situacions és molt difícil provar una situació de maltracta. Si el primer que es fa és, per exemple, dir que en aquella anglia no hi havia càmeres, o bé que les càmeres justament, quina casualitat, estaven espatllades, o que els possibles testimonis ja no hi són, perquè s'han alliberat. És molt difícil, quan una persona és alliberada, el que fa és allunyar-se màxim. És molt difícil localitzar amb un possible testimoni un cop és fora del ciutat. . De totes maneres, també al llarg del temps, el que hem fet és també fer moltes denúncies davant dels jutges de control. Tot CIE, a Espanya hi ha 7 CIEs, i tot CIE té dos jutges de control. Es diu així, jutge de control del CIE. Llavors, són dos jutges que es van tornant, crec que és un mes cada un, per rebre totes aquelles queixes específiques de funcionament del CIE. Gràcies a aquestes denúncies hem anat aconseguint al llarg dels anys alguna millora, alguna millora com pugui ser el fet que tinguin accés a un lavabo durant la nit, cosa que abans no tenien i que era terrible. Coses com que puguin tenir un mòbil, encara que aquí a Barcelona ha de ser un mòbil sense internet, sense càmera, sense... Només de trucada. Coses com, per exemple, al començament hi havia el CIE quan rebia visites, ve de la família, ve de gent amiga. No recordo si també amb els advocats passava el mateix. Eren unes sales que no era una sala, era com tot un corredor on et posaven amampares. A l'interna estava assegut d'una banda, tu estaves assegut de l'altra banda. I com això que veiem a les pel·lícules amb un telefonista...

Nil: Si fos una presó, sí, sí.

Mercè: A més a més amb unes condicions molt deficitàries, perquè jo recordo anar a visitar, tota la filera estava lliure, però et feien seure al costat d'una altra que també estava parlant. Era molt complicat i a més se sentia tot. Això es va aconseguir, es va aconseguir que això s'ho substituís per unes sales minúscules on hi ha una taula fixada a terra, dues cadires fixades a terra i és una sala tancada amb port. De totes maneres hi ha una càmera que t'està vigilant. Però és així i de totes maneres, com a mínim, les famílies es poden tocar, es poden abraçar, es poden parlar amb una certa intimitat, intimitat que no existeix quan hi ha una càmera que t'està veient, però en fi, permet un contacte una mica més humà.

Nil: Hi ha alguna altra millora d'aquest estil?

Mercè: He fet moltes queixes també al llarg del temps. Per exemple, per qüestions mèdiques, va haver un brot de tuberculosi fa anys i per molt que els interns, alguns dels interns, venen de pobles, venen de països on coneixen directament que és la tuberculosi. Sí, sí. Hi ha molt poca, però en altres països n'hi ha més. Llavors ells saben que algú està passant, que s'està... I s'ha calgut una empenta, va caldre una empenta al jutge de control, una denúncia perquè realment prenguessin cartes a l'assumpte com calia, perquè la tuberculosi no és qualsevol malaltia, s'ha de comunicar a l'agència de salut... I intervenir, sí, sí. Hem fet moltes denúncies d'aquest tipus, hem aconseguit algunes millores, però evidentment també hi ha moltíssims maltractes i moltíssimes denúncies que no han arribat a res. Però forma part dels nostres objectius. I un altre objectiu que ha anat prenent força al llarg dels anys, a mesura que ens adonàvem que... A mesura que ens adonàvem que el CIE... Bueno, ja ho vèiem des del començament, però cada vegada, quan més coneixes, més evident se't fa que és tota una estructura armada. Que el CIE només és això, és la punta d'un iceberg, però és que és una política migratòria que conté molts aspectes i moltes accions que són clarament racistes. I és un disseny fet des de l'inici que la política migratòria fos així. Crec que una de les preguntes que tu volies fer és... No sé si perquè servia... Si no serveix per controlar la migració. Encara que ens digui això, en absolut. Justifiquen així. Jo intento ser imparcial a les preguntes. No serveix per... Aquesta és una cosa que al llarg del temps ens ha quedat molt clara. Un CIE no està fet per controlar la migració. Perquè si fos realment això, la migració il·legal, si fos realment això, és un mecanisme absolutament ineficaç. Perquè en realitat pel CIE passen un cert nombre de gent, però un percentatge molt petit de tota la població immigrant irregular. I a més a més de la gent que entra en un CIE, entre un 30 i un 50%, depèn del CIE i depèn del moment de l'època, només entre un 30 i un 50% són efectivament deportats.

Nil: La resta què passa?

Mercè: Doncs senzillament es veu que no se'l pot deportar per mil raons i se li obre la porta del CIE i torna al carrer. Amb la mateixa situació d'irregularitat amb la que va entrar. Per tant, no és un mecanisme eficaç.

Nil: Llavors, per què existeix un CIE?

Mercè: Per què existeix un CIE? Evidentment és pel control. Nosaltres pensem que existeix un CIE de la mateixa manera que es continuen fent les batudes per perfil ètnic, per exemple, o tantes altres situacions. Existeix sobretot perquè és un mecanisme de control i de silenciament de la població migrant. És una manera de tenir un gran nombre de persones que de fet, per altra banda, són necessàries, perquè fan moltes feines que... De una forma, nosaltres evitem, perquè és molt còmode. És una manera de tenir un gran nombre de persones que no són necessàries. Són feines necessàries per l'economia tal com està muntada. Per tant, en realitat, és un mecanisme que està fet per tenir un gran nombre de persones. És una manera d'assegurar-se que no reclami els seus drets, que no estigui callada i intenti sempre estar com submergida. Ja interessa l'economia submergida. I tant, i tant. I em sembla que és el 30% de tota la capital d'Espanya. Per tant, nosaltres, quan ens pregunten, que ens ho pregunten moltes vegades, això de si tanquem el CIET, quina alternativa hi ha? No, no, és que no cal cap alternativa. Hem de canviar absolutament la política migratòria no espanyola, europea, perquè està basada, està basada aquesta política migratòria en un disseny d'Europa, que és l'Europa fortalesa. És una Europa amb suposats drets per les persones i per les mercaderies. Suposats drets per les persones i mercaderies. I per tot, i els negocis, tot el que té el privilegi d'haver nascut dins d'un espai, però tot això es aconsegueix i es treballa a força de convertir-ho en una fortalesa, d'envoltar de tanques i de prohibicions, de realment tancar aquesta Unió Europea per evitar o per fer especialment difícil l'entrada de les persones que no han tingut el privilegi de néixer dintre.

Nil: Europa és una empresa

Mercè: Però clar... La política migratòria també és un gran negoci. Tot és un gran negoci. Pensa, per exemple, al CIE... Tornant concretament al CIE. Al CIE no hi ha funcionaris, perquè qui ho gestiona tot internament és només la policia nacional, perquè al CIE depenen del Ministeri d'Interior. Per això, per exemple, el Síndic de Reus català no el deixen entrar. Ho ha demanat mil vegades i no el deixen entrar. No hi ha diputats del Congrés, del Parlament català, ni gent de l'Ajuntament. No els deixen entrar, argumentant sempre que depèn només del Ministeri d'Interior. No sé per què et deia això.

Nil: No et preocupis, perquè aprofitaré això. Anirem a una altra pregunta, i crec que ja et sortirà, perquè tornarem a parlar de Cies. Abans de res...

Mercè: No, no, no, no. Ja me'n recordo. T'anava a dir que, efectivament, tot és un negoci, perquè part de la gestió dels que hi ha allà dintre, no hi ha funcionaris, són policies, però a part d'això, tots els altres personatges que poden circular per un CIE, tot són un negoci. I la Creu Roja, la Creu Roja, la veritat és que tenim bastanta mania a la Creu Roja, perquè la Creu Roja té un conveni milionari, ara no recordo, les quantitats sempre se m'obliden, milionari, per tenir sempre, crec que són una o dues persones en el CIE, se suposa que per fer atenció psicosocial, etc. Però clar, la nostra gran denúncia és que quan hi ha maltractaments, ells no diuen ningú.

Nil: Per què?

Mercè: Perquè tenen un conveni de confidencialitat, tenen una clausula de confidencialitat absoluta, per tant, ells poden veure qualsevol desbarat i no...

Nil: I què surt guanyant, la Creu Roja, amb això? Com creus que surt guanyant, la Creu Roja, amb això?

Mercè: Home, diners, molts diners, molts diners. És un contracte que és un... A més, el té amb tots els CIE d'Espanya. O, per exemple, el menjar està privatitzat, és una empresa que ho porta, l'atenció mèdica està privatitzada, ho fa tot... Tot els CIEs d'Espanya ho fa la Clínica Madrid. Ara sé que estan... S'acaba el conveni i estan negociant de nou, i per molt que, fins i tot, sabem que fins i tot els directors de CIE s'han queixat, ja veurem què passarà, perquè s'ha denunciat molt que fan una atenció pitjor. I molt, molt poc temps, i a més a més, sense realment fer atenció. Quan en realitat nosaltres pensem que... que atès que els CIEs són una competència de l'Estat, l'Estat té la custòdia de les persones internades, hauríem d'estar directament... hauria de ser la seguretat... la seguretat pública, que aquí se n'hauria de fer càrrec. Però és que tot és així, la neteja... Tot està privatitzat, tot són negocis al voltant. I no parlem ja del moment de la deportació, no? Els avions, les companyies aèries, que tenen convenis per fer molts de deportació...

Nil: Això m'ho ha d'explicar el Mohamed, explicar que les pròpies aerolínees diuen... Ens sobren dos seients o tres seients o quatre seients, els diuen al CIE, el dia següent ja estàs deportat. És a dir, ara que surt, que hi hagi places lliures per tant la podria fer de deportació que vagi el destí de la persona que vagi fins que sigui deportada, les mateixes aerolínies contacten amb la policia i diuen... Mira, perquè ara el Mohamed no va dir que el van deportar d'un dia per l'altre. Va ser... Ah, aixeca't, va, que marxem.

Mercè: Sí, sí. És una de les moltes coses que aquí no tenim resoltes. Ho dic així perquè un tema que passa amb el CIE és que quan es va fer el protocol... No, el protocol no, el reglament. Quan es va fer el reglament de funcionament del CIE, que, per cert, es va fer molt més tard, quan l'havien de fer, i quan el van fer va ser encara... Era com no tenir-ne, perquè en realitat és un reglament

que gairebé a tots els ítems acaba dient alguna cosa així com que, en definitiva, tot serà criteri del director. Llavors, què passa? Que a l'hora de la veritat ens trobem amb arbitrarietats. Per exemple, el CIE de Madrid... Ara està tencat per obres, el de Madrid, però... Però el CIE de Madrid, per exemple, les entitats que treballen, que treballen visitant, tenen accés a la llista d'interns, per exemple. O el jutge de control va decretar que la persona que havia de ser deportada fos avisada mínim 24 hores abans. Aquí això no existeix. Llavors passa això que tu dius, que et diuen de cop... Aixeca't que te'n vas. És a dir, que cada CIE s'autoregula per la manera seva mateixa.

Nil: M'agrada saber, Tancar els CIEs, qui forma, Tancar els CIEs? Quins professionals o com... Quins professionals en el sentit de...

Mercè: Bé ric, perquè no som professionals de res, en què amb el CIE som sempre, sempre, sempre, hem estat només un grup d'activistes. Què passa? Que al començament hi havia, entre els activistes que la van posar en marxa, hi havia alguns que eren advocats, els primers que van començar a fer les primeres denúncies, etc. Tanquem el CIE al llarg del temps i ha passat d'una forma més, diguem, activa, i ha passat moltíssima gent. Però pensa que tanquem... No hem tingut mai ni subvencions, ni infraestructures, no tenim local, no tenim... No, no, no. No tenim local, no tenim infraestructures, no tenim gent alliberada, no tenim res que fem, que tanquem el CIE. Per tant, és purament, sempre hem triat ser purament un grup d'activistes. Per què? Perquè és la manera de ser lliures de dir el que volem. I perquè no estàs lligat a ningú. Exacte. Una altra cosa que és interessant de dir, que també vam decidir fa molt temps, és que tampoc no estem escrits a cap partit en concret. Cada algú té les seves simpaties, evidentment, com tothom. Però és el polític, si me'n dubto. De fet... Molts de nosaltres som multiactivistes en diverses coses, però sempre hem fet molt... Hem dit molt clarament que no ens escrivim a cap partit polític en concret, i això ho portem a la pràctica també no assistint mai a actes o a xerrades o a reunions convocades per a un sol partit. Moltes vegades ens han demanat o gent de la CUP, o gent d'Esquerra, o gent de Podem... Bàsicament, aquests, altres ja no ens ho demanen. Ens han demanat què sé jo. Veniu a fer una formació sobre tal. Però si és una cosa convocada només per un partit, no hi anem. O veniu al Parlament, o fem una reunió perquè voleu... Ara, per exemple, que venen les eleccions municipals, els partits fan convocatòries a militants, a grups diferents... Veniu per veure ben bé, per dissenyar-nos, per fer-nos veure que hi ha gent ben intencionat o no, que moltes vegades és ben intencionat i altres vegades és clarament manipulador. Vulguis que no, sempre hi ha al darrere un intent de poder dir que tanquem el CIS proper a tal. No volem que passi això, perquè més és certament que hi ha gent ben intencionat o no. No volem que passi això, perquè més és certament que no és veritat. Nosaltres hem tingut coincidències i hem tingut crítiques amb tota mena de partits polítics, fins i tot els que aparentment sobre el paper podien semblar més afins. Per tant, per a nosaltres és molt important aquesta llibertat de poder dir el que pensem i poder

denunciar el que pensem i no estar lligat a cap partit. En canvi, com que sí que és veritat que hi ha temes que cal... Ara, per exemple, que venen les eleccions, que cal dir... Com que molta gent moltes vegades venen eleccions i rebem invitacions d'aquest tipus, nosaltres sempre responem igual de dir... Si hi ha alguna moguda promoguda per a algun centre cívic o per a algú que no és estrictament un partit polític, o és una moguda en què hi ha diversos partits polítics, amb molt de gust participarem. Però un acte de la CUP no hi anirem. Un acte d'Esquerra no hi anirem.

Nil: No us voleu posicionar.

Mercè: Per tant, per a nosaltres és un punt important. I per això també vam fer... No sé si ho has vist a la web. En el seu moment, que ara volíem donar-li una volta i actualitzar-ho, ja vam fer una cosa que se'n diu les 6 exigències mínimes de tanquem pels 4 nivells d'eleccions, per les municipals, les autonòmiques, les nacionals, les estatals i les europees. Bé, bé. Però sempre intentant que sigui de nosaltres cap a ell. Exacte. Perquè si no, la política malauradament... Sempre acaba amb algú... Sempre algú se sent manipulats.

Nil: Treballem en xarxa, si d'alguna manera teniu relació. Quina és aquesta? Quines relacions teniu?

Mercè: Una de les coses fonamentals també dels nostres objectius que anem donant cada vegada més importància és justament donar suport a tots els grups i totes les col·lectius de gent migrant, de gent racialitzada que han anat apareixent, sobretot aquests. Però també amb tota mena de lluita que realment estigui treballant per una transformació social i anticapitalista, feminista, antipatriarcal, antirracista... Qualsevol de totes aquestes lluites hem tingut i tenim molta feina en comú i sempre l'hem incentivat molt. Sí, perquè pensem que és una de les coses fonamentals. Per tanquem el CIE hi ha passat molta gent, però com que som voluntaris, no tothom s'hi pot dedicar, sobretot la gent jove. Jo no, perquè jo soc de les més grans que estem a tanquem. Hi ha passat molta gent jove, però a la gent jove la vida us varia molt. Feines, estudis, etc. Molta gent ha passat pel tanquem el CIE i molta gent ho ha deixat però ha quedat com còmplice. Llavors aquesta xarxa de complicitat és una cosa que valorem molt.

Nil: Ara anirem a parlar de la llei d'estrangeria. M'agradaria saber quina és l'opinió. I què busca aconseguir. És una llei d'estrangeria que és molt important. Hi ha una llei d'estrangeria a Espanya que dificulta més que ajuda. M'agradaria que, si hi ha alguna forma, podries opinar sobre aquesta llei.

Mercè: La llei d'estrangeria és l'instrument principal per a aquesta política migratòria que està basada en la discriminació de les persones pel seu origen. És una llei profundament racista. El mateix anunciat ja és racista. Perquè et diu que els estrangers tenen un apartat especial. Diferent.

I si vas a mirar, no és qualsevol estranger. Un estranger és un estranger. I, per tant, no té cap problema per aconseguir la seva documentació. És profundament racista. Aquest és el nostre postulat d'inici. Va per colors. És un dels nostres postulats d'inici. Això em diuen els amics advocats, jurídic que s'ha anat fent que acompanya la llei d'estrangeria i que produeix enormes enormes desigualtats. Per exemple, la llei Mordassa, per exemple, però no només aquesta, sinó també moltes normes, molta lletra petita, que els que no som advocats ens mereixen molt, però coses que poden ser com, per exemple, el fet que un jutge, quan una persona, perquè en el CIE, això no ho hem dit abans, en un CIE pot entrar gent també que tingui una causa penal al darrere, no només una causa administrativa. Però què passa? Que ja, si jo, per exemple, soc un immigrant sense papers i comet un delictes, que normalment, evidentment, són delictes menors, comet un delictes i el jutge em condemna a dos anys de presó, el jutge mateix té la capacitat, per una d'aquestes normes jurídiques que s'han inventat, té la capacitat per canviar aquesta pena de presó per l'expulsió. Vale. Llavors què passa? Que aquesta persona és enviada al CIE també mentre s'està gestionant la seva expulsió. Però al CIE només pots estar 60 dies, un màxim de 60 dies. Però també hi ha altres coses. Per exemple, gent que sí que fa penes de presó acaba de complir la seva pena de presó i a la porta mateixa del CIE hi ha un cotxe de la Policia Nacional... A la porta, perdó, ho he dit malament, a la porta mateixa de la presó, però quan acaba de complir la seva pena hi ha un cotxe de la Policia Nacional que el recull i el porta al CIE per ser deportat. Perquè aquella persona no té documentació. Pot ser que hagi perdut la seva documentació mentre està complint la seva pena perquè no ha pogut renovar. Pot ser... d'això hem tingut casos. Pot ser el cas d'un nano, per exemple, que no té papers, però que ell ha nascut a Espanya. Ha nascut a Espanya. I tenia els seus papers, però el temps d'estar tancat al CIE no l'ha pogut renovar i, llavors, acaba de complir la pena. El porten al CIE i el volen deportar a un país que no ha trepitjat a la seva vida. I no hi té res, perquè la seva família ja tot està aquí. Hem vist casos així, algun s'ha pogut aturar i segur que algun altre no, perquè no... També és tot molt arbitrari. La mateixa situació del CIE i de la política migratòria, una de les característiques que té a part de l'opacitat és l'arbitrarietat. Jo parlo amb amics, advocats, que treballen en estrangeria o que treballen en temes de CIE i moltes vegades et diuen, els hi preguntes per un cas, et sembla que aquest té oportunitat, podem aturar aquesta deportació? I gent que dius, va, sí, això, home, té totes les... Doncs no, el deporten. I en canvi, casos que dius ho té complicadíssim i en canvi la lliberen. Vull dir que... Sí, això a segons... Sí, sí, segons convingui a l'Estat, per dir-ho així. Però aquesta mateixa arbitrarietat, el que també nosaltres hem anat entenent pel camí, és que forma part del disseny. Aquest no saber mai per on et sortirà, que pot ser que et tinguis sort o no tinguis sort... Que no tinguin una manera de fer, que no pugui exigir el seu patró, que no es pugui... Forma part del disseny. Forma part d'aquest disseny. Eh... No sabem gaire de... Una cosa que no hem aconseguit fer encara, encara que a vegades hem parlat amb algú d'altres països europeus, però no tenim una xarxa muntada, però

sabem que, amb unes variacions o amb unes altres, aquesta política migratòria és molt similar, diguem, té una base similar a tots els països europeus. Després hi ha variacions. Per exemple, jo sé que a Anglaterra poden arribar a estar la gent tancada en un CIE o en l'equivalent d'un CIE fins a dos o tres anys, que és un desbarat. T'agafen un dia pel carrer perquè no tens papers i tancat allà és molt fort, no? O aquestes polítiques que no s'ha de sentir parlar de que el govern i amb temps del Boris Johnson pretenien enviar a la gent sense papers directament a Rwanda, un tercer país? És un desbarat com una catedral. Directament els activistes es van jugar a la pell, van perseguir tots els casos de la gent que volien portar Rwanda, van pressionar moltíssim, van impedir vols, i finalment allò es va frenar. En el cas d'Anglaterra, en el cas de Gran Bretanya. Però ara, amb això que està amb el nou president, ho vol tornar a posar en marxa, i jo crec que ho acabaran posant en marxa, perquè tot està anant cap aquí. La política migratòria, tota la política s'està posant realment molt dura.

Nil: M'ha vingut una pregunta, que ja havia pensat però no l'he escrit. Les dones què? Les dones què?

Mercè: Les dones fins fa poquet, les dones sempre han sigut un percentatge mínim, petitíssim, de tota la gent que entra en un CIE, i de tota la gent que és finalment deportada.

Nil: El CIE és mixta, oi?

Mercè: Sí, llavors, aquí a Barcelona, el CIE, quan el van crear, el van crear mixte. Va durar molt poquet, que van tancar el mòdul de dones, i des de molt abans que es creés Tanquem el CIE.. Llavors, va passar que just abans de la pandèmia, vam saber que feien obres i que obrien un mòdul per dones aquí a Barcelona, el CIE era la zona franca. Això ens va espantar molt perquè em diu, hòstia, però si quasi no es mouen dones, per què creen un, podria sospitós que creïen un CIE? Últimament s'estava internant dones, i poquíssimes, només al CIE de Madrid. Llavors, què va passar? Amb tota la pandèmia, malgrat que estava construït el mòdul de dones separat, amb un pati separat, perquè no hi hagués barreja, no es va arribar a fer servir mai. Amb la pandèmia, evidentment, perquè havien de tenir menys gent internada i l'havien de tenir en una certa distància, encara que això també va ser molt mal gestionat, però no es va fer servir. Però ara que aquest gen he passat, finalment, el CIE de Madrid va tancar uns mesos, no sabem quants, perquè això mai ja està clar, perquè han de fer obres. I ja les companyes de Madrid ja ens van avisar de dir, teniu tots els números, de que posin en marxa el mòdul que en el seu moment es va crear, però tot això és una homologia, perquè no se sap fins que passa. Fins que de cop ens en assabentem d'un dia per l'altre que ja hi ha hagut una dona tancada, primer una sola, que ni la vam conèixer, no sabíem, fins que després ja hem anat sabent que sí, que ja estava oberta. I una

cosa que ens alarma bastant és que des que s'ha obert el mòdul de dones, sí que ha augmentat el número de gent. O sigui, pot haver arribat a haver-hi 12 dones, 8.

Nil: De quants som parlant? De CIE d'homes i de dones, més o menys, quantes persones estan? Realment, quina és la capacitat actual de dones? Després del que facin...

Mercè: Ai, mira, t'ho hauré de buscar, ja no me'n recordo el que em va dir. Però abans eren al voltant de 200 places, 200, em sembla, però abans de la pandèmia, abans de la remodelació. I ara actualment... No ho sabem, realment no ho sabem. Sabem les que més o menys en cada moment ens han anat dient que hi ha. Però també no ho sabem i t'explico per què no ho sabem. Cada vegada tenim menys informació i Tanquem els CIE, sobretot. Tenim molta dificultat ara per entrar a visitar, perquè nosaltres, quan entràvem, entràvem a la brava, entràvem, diguem, quan sabíem el nom o... Bueno, primer el número, perquè també una de les coses que vam lluitar al seu moment és que els interns els recongués el nom. Pel nom i no pel número. Perquè abans només era per número, que ja era... Només et falta tatuar-lo amb un nom. Sí, sí. Abans, quan sabíem el nom o el número, continuem entenent un número d'internes, podies anar a l'horari que hi anaven els familiars i a la brava dèiem, vull visitar-te al persona. Perquè, jo què sé, perquè t'inventaves algo, perquè la meva família, la seva família no viu aquí i m'ha demanat que el visiti. I vaig dir jo xerrar o què? Perquè tenim amics comuns, qualsevol cosa. I amb aquestes coses entraves a visitar. Arrel de la pandèmia, la pandèmia s'ha utilitzat per agreujar molt, molt, molt les condicions de comunicació del CIE. Per tant, ara no pots visitar a qualsevol persona si aquesta persona no ha demanat pel nom, o sigui, no ha dit internament, ha fet una comunicació interna al director, vull ser visitada per tal persona que té tal telèfon. Llavors, des del CIE et truquen per gestionar a veure quin dia hi pots anar. Amb això què passa? Que és especialment complicat i llarg arribar a poder visitar. I ens ha passat més d'una vegada que quan aquella persona ja, quan ja del CIE ja t'estan trucant o ja saps que sí, que ja et trucaran per veure si el pots visitar, no arribes a visitar-lo perquè a entre mitja l'han deportat. Llavors és molt complicat. I fins i tot tu saps que dins del CIE de Barcelona hi ha una entitat que entra a Migrestudium. Coneixes Migrestudium?

Nil: Estic esperant que em contestin per entrevistar-los. Que són els jesuïtes. Que són els jesuïtes, oi?

Mercè: Sí, és una fundació dels jesuïtes. Els jesuïtes tenen una cosa que es diu el Servicio Migrante o algo així. O sigui que visiten a tots al CIE. I aquí en concret és Migrestudium. Clar, ells tenen un conveni pel qual poden visitar per fer acompanyament. Tenen un permís especial. Són voluntaris que fan visites, però no és qualsevol. Estan registrats tots els voluntaris que poden entrar. Tenen uns horaris especials. Però també, això ja t'ho explicaran ells, arrel de la pandèmia també els han limitat molt la manera d'entrar, quant poden entrar, etc. O sigui que s'ha aprofitat molt la

pandèmia per fer molt més estricta, molt més opac, en realitat, al CIE. Per tant, aquestes dades de quants són, quants n'hi han, avui quants n'hi han, quan en algun comunicat podem dir ara hi ha vuit dones tancades és perquè d'una manera o altra hem aconseguit parlar amb alguna interna que ens ha dit ara som tantes. Però també hi ha molts moments en què ara, per exemple, dins de tanquem el CIE, ara en aquest moment no tenim el contacte amb cap interna. Les que hem tingut. A vegades coincideix que parlem amb alguna persona interna que són especialment generosos i jo diria també com que ells mateixos són militants perquè perquè s'ho prenen molt en serio d'avisar-te, dir escolta avui ha passat això, avui ha passat tal cosa, no? Vull dir, avui ara som tants, ara hi ha tants, hi ha tanta gent que són magrebins i tants que són negres. Em sembla que són de tal... Vull dir, hi ha gent que és extremadament generosa i militant i tenen molt clar que han de denunciar i donen molta informació. Altres vegades parlem amb interns. Això ens va passar, per exemple, amb les primeres internes amb les que vam poder parlar per telèfon, que ens van dir clarament, tinc molta por, per favor, no parlem del meu cas. D'acord. Llavors, per a nosaltres això és prioritari. És prioritari el que els interns ens diuen. Quan hi ha un cas de maltractament i et diuen, per exemple, algú que t'avisava, han pagat un no i tal tal, doncs, donant-li el nostre telèfon, si vol denunciar, avisa'ns que busquem un advocat per fer una denúncia. De vegades la persona vol denunciar i de vegades després de ser visitada per algun advocat còmplice, nosaltres ara no tenim advocats, tanquem el CIE, però quan hi ha algun cas que ens sembla que mereix un advocat, el que tenim és gent amiga a qui demanem. O, per exemple, del centre Iridia.

Nil: A mi haig d'entrevistar l'Andrés, però també m'ha deixat el missatge pendent. Va sortir planta baixa, el noi que va sortir planta baixa.

Mercè: Sí, bueno, l'Andrés formava part de Tanquem el CIE en els seus orígens. Des de Iridia sempre ha estat un còmplice O, si no, altres advocats que són còmplices. Alguns d'ells han estat, per exemple, un que es diu Jordi Campabadal, que treballa a la taula de Colòmbia. Ara ell està molt ficat. Llavors, ell ens ha ajudat quan hi han hagut internes colombianes, per exemple. Perquè, en fi, vull dir que, fruit d'aquesta complicitat, nosaltres intentem sempre donar-los la possibilitat de denunciar. Però sempre la llibertat, al final, és de la persona interna si vol denunciar o no. I si la persona interna ens diu no, per favor, no parlem del meu cas, doncs no farem un comunicat, no direm res, encara que s'encengui la sang i tinguem ganes de cridar als quatre vents. Perquè per a nosaltres és prioritari la llibertat de l'acció d'aquella persona.

Nil: Llavors, amb tot això que m'estàs dient, ja faig una pregunta que la resposta ja la conec, però m'agradaria escoltar-la per tu mateixa. Creus que els CIEs vulneren els drets humans de les persones? Per què?

Mercè: Sí, tots. Gairebé tots. Molts. No sé si tots, molts. Però sobretot no sols els que el vulnerin, sinó que la seva existència, com deia al començament, la seva mateixa existència ja vulnera els drets humans.

Nil: Perfecte. Sí, sí. La resposta la puc trobar al principi, que havíeu parlat també, però era per deixar-ho en constància. Llavors, tinc una pregunta, que és la del testimoni, però crec que te la faré diferent, primer. Creus que em pots passar el contacte d'algú?

Mercè: No. Ja et veig venir.

Nil: Vaig entrevistar en Mohamed, però com que era... En aquell moment estava molt a la tele i era molt mediàtic políticament i demés, el van tractar super bé. En Mohamed va ser un cas especial, el tenien en una habitació separada. A part, tenia telèfon...

Mercè: Però no hi et diré per què, ens ho demanen molt. Tothom vol entrevistar algú que hagi estat tancat a un cim. I nosaltres fa molt, molt, molt temps que vam decidir que nosaltres de cap manera facilitaríem dades d'algú tancat a un cim. Per què? Perquè pensem que... I així ho anem dient sempre. Pensem que nosaltres no som representants de la gent. Pensem que si vols conèixer persones que han estat tancat a un CIE, tancada a un CIE, el carrer n'està ple. Les associacions d'emigrants n'estan plenes.

Nil: Sí, sí, sí, el problema és que com que soc de Lloret, si anés a Barcelona i passés per la Rambla, segur que preguntant tindria... Estic contactant amb gent també que he vist que ha pogut estar, però tampoc contesten. Per si hi ha algú que digui que aquesta persona sí que m'ha donat el dret a poder... Però cap problema, cap problema. Vull dir, persones que moltes vegades han dit clarament que sí, perquè ells mateixos ho han dit molts cops, són per exemple alguns dels portaveus del sindicat de mantès.

Mercè: Sí, sí, sí. Ara bé, també el sindicat de mantès pobres és que no els hi dona la vida per tanta entrevista i tantes coses.

Nil: Vale, bueno, que la següent pregunta era si hi ha d'haver... Europa va crear les polítiques migratòries, i que a cada país s'organitza a ell mateix la seva manera de tenir aquest control de la migració. Llavors, d'alguna manera, va aparèixer també el CIE. La pregunta de qui és...

Mercè: Dius, dius, perdó, potser ho he fet malament, eh? Una cosa amb això que has dit. Eh... Si has mirat la cronologia... a la web... És que ho dic... Va haver un moment en què es va aconseguir que el Parlament català fes una moció... Ara me'n recordo si era el 2014 o el 2016, i a mi els anys passen... Bueno, es va aconseguir, es va fer un grup de treball dins del Parlament. Fruit d'allò, el Parlament va aprovar per majoria una moció demanant el tancament del CIE. Bueno, tot això es

va fer un grup de treball en el Parlament, es va ajudar... Vam estar ajudant, portant experts i tal, i per explicar-los i els diputats per què era important aquesta moció. Eh... Una de les coses que llavors vam estudiar bastant i que va quedar clara és que, perquè en principi l'excusa podia ser de dir bueno, com que això ve dels tractats, dels acords de Schengen, ve d'Europa, hem de tenir CIES. No, no és cert. Enlloc s'especifica que hi hagi... que el país, els membres de la Unió Europea, tingui l'obligació de tenir centres d'internament d'estrangers. És cert que hi ha una política migratòria, etcètera, però perfectament es podrien tancar el CIE i no estaríem incomplint els estrets europeus.

Nil: D'acord. Doncs aquesta pregunta era més de buscar l'alternativa. Per exemple, vaig parlar amb la Sofia, aquesta noia que et dic, i em va dir que a Melilla existeix com una classe CIE, no es diu CIE, però se sembla molt la paraula.

Mercè: Els CETIS.

Nil: Això, que és una acollida que és com si fos, com si fos un hostel, que només hi dorms. És a dir, hi tens assessorament per intentar aconseguir els documents necessaris. I res, pots marxar sempre en l'horari que digui el deixant-s'hi.

Mercè: T'explico. A Ceuta i a Melilla hi ha el que s'anomenen els CETIS, que són centres d'estada temporal d'immigrants. I, de fet, efectivament, són espais on ells poden viure i poden entrar i sortir lliurement. Però per què poden entrar i sortir lliurement? Perquè en un lloc més? Perquè en un lloc més estan dins una ciutat que en si mateixa ja és un lloc tancat. I d'altra banda, són espais totalment massificats, amb males condicions, etc. Si tu estàs a Ceuta o a Melilla, potser ho has vist alguna vegada, quan els... Els immigrants salten la tanca i aconseguen alliberar... O sigui, aconseguen saltar. El que fan és anar corrent cap al CETI. Per què? Perquè un cop estan al CETI, els donen una mena de... De visat... De visat, una targeta, no sé com es diu. I llavors ja no poden fer un retorn, una devolució.

Nil: Vale, d'acord.

Mercè: Per tant, ells quan salten i criden boza, boza, boza, el que fan és marxar corrents cap al CETI per poder entrar al CETI perquè és la garantia que com a mínim estan en territori espanyol. El que passa és que estan en un territori espanyol que s'hi poden passar anys sense aconseguir sortir-ho.

Nil: Es possible una alternativa als CIEs?

Mercè: No, saps què passa? Ens ho pregunten molt i potser hi ha algú que entra en el joc de dir no, perquè es podria fer que la persona que hagi de ser deportada pot haver altres sistemes...

Nosaltres ens neguem en absolut a entrar en aquestes hipòtesis. Nosaltres el que denunciem és que la política migratòria és racista i ha de canviar de rol. Per tant, diguem, ens neguem a parlar d'alternatives. El nostre objectiu sempre és denunciar l'existència d'aquesta política migratòria racista. Per tant, no entrarem mai en el joc de dir no, perquè es podria fer així... Jo personalment em nego.

Nil: Sí, sí. I com a última pregunta, hem parlat força d'Espanya, però si anem a lo macro, ja a Europa. La pregunta que tinc és què pensa sobre les polítiques migratòries que té Europa, si vulneren d'alguna forma els drets humans i per què.

Mercè: La política migratòria europea no sols és profundament racista, perquè fa un disseny d'Europa com una Europa fortalesa, amb drets per la gent que no té drets. Amb drets per la gent que ha tingut el privilegi de néixer a dintre, però són uns drets a costa de la discriminació de tota aquella persona externa. No només és profundament racista, sinó que és que és profundament hipòcrita. Perquè d'altra banda, pressiona perquè hi hagi aquest control de fronteres, i que hi hagi un control de la gent que no té drets. Hi ha un control de fronteres, per una banda, controla això, però per altra banda, dona una sèrie de normes i té una sèrie de tribunals i de nivells, que donen unes normes que després s'incomplixen. I no passa res perquè s'incomplixin. Tot això, per exemple, passa molt amb el tema de les devolucions en calent, que es continuen fent malgrat que segons els tribunals europeus és il·legal, continuen fent-se qualsevol... Crec que la mateixa institució de seguretat frontex ho fa.

Nil: El que hauria de fer frontex ho està fent Open Arms, a salvar les vides de les persones.

Mercè: Evidentment, la seva seguretat frontalitza no està fent res. Per exemple, també estaria molt bé si et llegissis una miqueta més sobre el tema de les batudes perfil ètnic. SOS Racisme ho està treballant molt. SOS Racisme té la campanya que en diuen Pareu de parar-me. Ha treballat molt. Jo et recomanaria que li fessis una ullada. El seu últim informe. Sempre és molt interessant. SOS Racisme és una de les entitats més còmplices que tenim. Per tant, que a Europa la política migratòria europea és racista? Sí, absolutament. I a més, hipòcrita.

Nil: I per finalitzar, si t'agradaria portar alguna cosa més a l'entrevista, en cas que creguis que ja hem parlat de tot, donaríem per acabada la entrevista.

Mercè: Et comento una cosa que no sé si has vist. Just aquest gener vam començar un cicle de xerrades formatives perquè justament el que veiem amb això és que cal aprofundir molt amb els temes de la política migratòria i no quedar-se només amb la primera denúncia. Ens adonàvem que com que sovint passen tants disbarats, la nostra actuació sempre era molt com reactiva. Ostres, ha passat això al CIE. Fem un comunicat, fem una manifestació, però pensàvem que és important

que la política migratòria i seguir visibilitzant també ajudant a aprofundir més en el coneixement del que significa. Llavors vam començar el cicle sobre raons. De sobre en raons vam començar a fer una xerrada mensual. La primera la va fer el Diego Boza, que és el coordinador general de l'APDHK, que és l'associació de drets humans d'Andalusia, que són una gent molt potent i que treballa molt a la frontera sur i té molta informació molt interessant. I va fer una primera xerrada dient senzillament perquè cal canviar, sobre en raons per canviar la política migratòria. D'això, per cert, si vols, tenim el vídeo ja penjat. A la web detenem el CIE, a dalt, en el... Hi ha una entrada que diu sobre en raons. Si tu cliques aquí, allà tenim... Ho volem fer diferent i treure-li més suc, però en un moment aquí tens la xerrada sencera que va fer ell i es pot fer interessar en les dades que dona. Després d'aquesta xerrada de política migratòria vam fer una altra sobre CIE i Salut, que el va fer la Maria Paramés, que és una noia que ha estat treballant en fer visites al CIE de Madrid. I, darrerament, la xerrada de març va ser justament sobre CIE i Dones. De tot això, estem gravant les xerrades, però encara no tenim els altres vídeos, però a futur estaran aquí. Anem una mica lents perquè com que som poquetes i activistes voluntàries i anem a poc temps, anem fent el que podem. Però pensem que és important aquesta part d'anar aprofundint molt la política migratòria i anar visibilitzant-la. Tanquem, per exemple, una de les activitats que fem, que no les anunciem perquè no és una activitat que sigui de lliure accés, xerrades a instituts. No és que en fem moltes, però potser al cap de l'any en fem 5 o 6, amb nanos de Primer de la Chiviarat i amb la CUP de Bardesso... Potser estem cada cop, seguim parlant, però potser estem cada cop. No t'amoïnis. També fem xerrades perquè pensem que és interessant parlar del racisme institucional...

(Es va tancar la sessió de Zoom i vam acordar que ja havíem parlat de tot ho necessari, així que ens vam acomiadar telefònicament).

TRANSCRIPCIÓ	ANÀLISI	REFÈRENCIES TEORÍQUES	OBSERVACIONS
I ja et dic, existeixen per un motiu econòmic d'interès entre els diferents estats per evitar que la immigració suposadament irregular arribi a tots els països. (E1 P30)	Polítiques migratòries com a negoci.		
perquè clarament veus un cartell al menjador i a la biblioteca. I així són les comunes que posa Establecimiento subvencionado per la Unió Europea. (E1 P30)	EU subvenciona CIE	El FAMI ofereix a Espanya un total de 118.277.202,16€ per la gestió de la política de retorn, on trobem els CIE. (Programa Nacional FAMI, 2014).	
No vale, ja com un negoci paral·lel muntat degut a la prohibició d'aquestes persones i degut a les polítiques migratòries europees, ja que les fronteres estan tancades (E2 P8)	Polítiques migratòries com a negoci.		
És un negoci que parteix de les institucions. Però el negoci fonamental ve de les institucions i això és fonamental. (E2 P8)	Polítiques migratòries com a negoci.		
un grup de comitè per poder gestionar les i analitzar les. Que està formada per polítics. Un grup, si no m'equivoco, malament. Hi ha seguretat, que és de fronteres i Frontex. I llavors el tercer grup eren com més empresaris o com empreses que d'una forma	Formació grup comitè de fronteres		

<p>s'utilitzava el seu material o la seva ajuda per tal de crear aquestes fronteres (E2 P9)</p>			
<p>No és una qüestió de seguretat, ni molt menys. És bàsicament un negoci. . Tots formem part, doncs són assessors o formen part D'alguna manera estan vinculats a empreses armamentístiques que, de fet, també treballen amb Frontex, que són els qui proveeixen també el material als estats que després aquests proveeixen a Frontex. I també aquestes empreses proveeixen material directe a Frontex. I els estats també inverteixen directament per la seua part en aquestes empreses. Llavors, quan tu mires és un negoci rodó. El que estan fent els que estan asseguts són tots empresaris. I li van ficar li el dic a un expert independent per adornar, no? I em diràs també una persona que ho sigui ell sol, quina capacitat té? L'únic que ho pot fer és denunciar ho a un mitjà (E2 P10)</p>	<p>Polítiques migratòries com a negoci. + Frontex</p>	<p>El País va informar sobre les denúncies d'organitzacions de drets humans sobre les presumptes violacions de drets humans per part de Frontex en la gestió de les fronteres de la UE, incloent-hi l'ús excessiu de la força i la devolució de migrants a països on s'enfronten a la persecució (El País, 2021).</p>	
<p>O siga, utilitzar aquest punt de vista de la securització i militaritzar les fronteres és necessari. Jo el venc les armes i llavors tens una agència que</p>	<p>Polítiques migratòries com a negoci. + Frontex</p>		

<p>és Frontex, que el diu. Exacte, això és el que anem a fer. I ell també es proveirà d'armes d'aquestes empreses que després es repartiran. Després els estats també repartixen el que donen a Frontex. (E2 P10)</p>			
<p>Però quan tu vas a Brussel·les, al costat del Parlament, de camí al Parlament Europeu, en aquesta ciutat com gris si et dones conté tot són edificis d'empreses d'armes. Vull dir que tenen els seus lobbys, que exerceixen poder sobre ells, sobre els polítics, al final. I llavors el que fan, el que fan al final, com? Com aconseguen fer aquest negoci és fent que la manera d'entendre la seguretat passa per la militarització. Sí o sí. Hi ha moltes maneres d'entendre la seguretat. Llavors ells en tenen, fan. Per combatre aquesta amenaça i a partir d'aquí, la manera com com es justifica aquesta amenaça amb el dispositiu del racisme. Evidentment. (E2 P10)</p>	<p>Polítiques migratòries com a negoci.</p>		
<p>Al final el moment en que tu entres al club com a europeu, en el moment en què entres a la UE, aquesta fortalesa de drets que al final context és un privilegi. (E2 P12)</p>	<p>Privilegi formar part UE.</p>		

<p>Un racisme alimentat, evidentment, per les polítiques migratòries i per tota aquesta qüestió que li dic que al final hi ha tot un negoci que no interessa verdaderament. Tot el negoci per tota la indústria armamentística que són les illes, són les càmeres tèrmiques. És absolutament tot. Hi ha tot un negoci i llavors, per justificar aquest negoci el que es fa és utilitzar ho. Un racisme històric que aleshores s'alimenta, no (E2 P16)</p>	<p>Polítiques migratòries com a negoci.</p>		
<p>La indústria armamentística es dedica tant a la defensa, no a la guerra com a la seguretat, entenent seguretat com el que és la frontera de Melilla? No. Aleshores no. I és molt important això, el dispositiu que s'utilitza del racisme. El missatge clar i directe és que són una amenaça que no hi ha per qüestions de feina o per qüestions de no. I és que damunt hi utilitza tota la islamofòbia i com no. I és que acabaran també en la nostra civilització. I és que, a més, la qüestió demogràfica i un munt de barbaritats no s'utilitzen perquè es diu que són una amenaça o que vindran terroristes amb ells. (E2 P16)</p>	<p>Racisme</p>		

<p>que s'hauria de trencar la Unió Europea perquè em sembla molt difícil que pugui canviar se tot en si. Aleshores jo crec que sí. El moment en què es trenca la Unió Europea ho m'entens. Llavors tot això caurà. Però jo crec que conforme avança la història jo crec que és molt més probable que li quedem dos telediaris així parlant col·loquialment. Vull dir el que la mateixa Unió Europea tal com la coneixem ara, almenys llavors, en eixe cas. L'altra cosa que podria passar perquè tot canvia és que hi haja una revolució. Això és a dir, que la gent sí bàsicament, però no una revolució racista.(E1 P22)</p>	<p>Possibilitat de canvi de la situació actual</p>		
<p>A veure, Frontex és una agència de la Unió Europea que, en principi, s'encarrega de la seguretat a nivell, en plan, pues, militar. Eh... Bueno. Clar. El... Frontex és un embrió de lo que podria ser un exèrcit europeu, en certa manera, o un cos policial unificat europeu. Però què passa? Tampoc ningú en estat europeu vol perdre la seva soberania en neixa matèria, no aleshores tampoc... Vull dir, al final, Frontex és un instrument... Eh... O sigui, la pràctica és un instrument que serveix, que no</p>	<p>Frontex</p>		

<p>serveix tampoc de molta cosa, serveix per seguir militaritzant les fronteres i, sobretot, és un... és una agència en què es tiren diners a fons perduts sense fi, sense més. (E2 P26)</p>			
<p>Estava allà el president de Frontex i ell, l'única... Tot el seu discurs es basava en... Veieu quants diners hem tingut aquest any? Frontex va molt bé. Cada any tenim més inversions. Aleshores, l'Agència és útil. Per la seguretat, no? Perquè, si no, no anirien incrementant, diguem-ne, les despeses en Frontex, perquè les necessàries han de justificar, no? Clar, quan t'apares a pensar-ho, aquell senyor el que estava venent era una empresa, perquè el seu únic objectiu era aconseguir el màxim benefici. Clar, però quan t'apares a pensar, tu dius, que això és el que li van preguntar a tots. Ell no va respondre cap pregunta, va marxar, però li van preguntar llavors, que verdaderament, com pot ser vostè mateix, si Frontex for útil, no caldria que cada vegada se li donessin més diners, no? Perquè faria la seva feina, estaríem segurs, però és que nosaltres també hi hem, que cada vegada se li donen més diners i</p>	<p>Frontex</p>	<p>Frontex ha enfrontat crítiques en relació amb la manca de transparència i rendició de comptes en el seu funcionament i operacions. S'ha assenyalat que l'agència ha operat amb poca transparència en la presa de decisions, la supervisió i la divulgació d'informació sobre les operacions i el finançament (European Ombudsman, 2020).</p>	

cada vegada augmenta la inseguretat. (E2 P26)			
És simplement una voluntat de militaritzar les fronteres i també Frontex pot tindre altres funcions dintre d'Europa mateixa, jo crec que també, això podria ser un embrió d'unes forces europees, cosa que no s'ha arribat a materialitzar. (E2 P26)	Frontex		
Llavors, el que s'ha augmentat no és la seguretat, ha sigut el control migratori. Amb quina finalitat, si dèus que és una emergència humanitària, en lloc de socórrer una persona, de posar-me els mitjans per salvar-li la vida, inverteixes tots els teus esforços en què aquesta persona no arribi. És que ja no és un no mirar, és invertir tots els teus esforços en què aquesta persona no arribi, no pugui arribar, no pugui arribar a les fronteres. (E2 P28)	Acció emergència humanitària.	L'agència treballa en col·laboració amb els estats membres de la UE per protegir les fronteres exteriors de la UE, prevenir la immigració il·legal, el tràfic de persones i altres delictes transfronterers, i fomentar la seguretat a la regió. (Frontex, 2021).	
I tornant al tema inicial, això és el que Frontex . És un instrument, un pilar fonamental del sistema de control migratori de la UE. I ja hem parlat del sistema de control migratori de la UE. És com el	Frontex		

<p>brazo armado de l'empresa. Sí, és un objecte que utilitza per aconseguir el que necessita. (E2 P32)</p>			
<p>Insistirem en el fet que en realitat tot això no són polítiques de seguretat ni molt menys i polítiques sobre emigració, no. Al final, tot això són polítiques de militarització d'un espai, com és el cas de la frontera, i que va més enllà. També la militarització dels nostres carrers, etc, etc (E2 P40)</p>	<p>Fronteres són polítiques de seguretat (militarització)</p>		
<p>I és una altra forma de viure i que no donés importància al capital. Exacte. Potser passaria així, però no a tanta escala. Sí, és una mica així, però com el capitalisme ha desenvolupat el capitalisme en la seva forma expansiva moderna, és que tot això al final està basat en l'expoliació de les altres terres. (E2 P46)</p>	<p>Europa és un negoci a conseqüència del capitalisme.</p>		
<p>Per una banda, és això, una qüestió de racisme, i per altra banda, també és una qüestió de seus propis interessos a nivell geopolític. És a dir, ells ara mateix, evidentment, a ells els interessa victimitzar quan més millor a una població que evidentment és víctima d'una invasió. (E2 P54)</p>	<p>Europa tendències racistes i interessos geopolítics</p>		

<p>L'ACNUR, per exemple, que no fa res, l'ACNUR també és una altre agència, és un frontex 2, però sense armes. Saps? És el brazo burocràtic, saps? Del business. (E2 P54)</p>	<p>ACNUR burocràcia.</p>		
<p>És una Europa amb suposats drets per les persones i per les mercaderies. Suposats drets per les persones i mercaderies. I per tot, i els negocis, tot el que té el privilegi d'haver nascut dins d'un espai, però tot això es aconsegueix i es treballa a força de convertir-ho en una fortalesa, d'envoltar de tanques i de prohibicions, de realment tancar aquesta Unió Europea per evitar o per fer especialment difícil l'entrada de les persones que no han tingut el privilegi de néixer dintre (E3 P19)</p>	<p>eliminar</p>		
<p>La política migratòria també és un gran negoci. Tot és un gran negoci (E3 P21)</p>	<p>eliminar</p>		
<p>Enlloc s'especifica que hi hagi... que el país, els membres de la Unió Europea, tingui l'obligació de tenir centres d'internament d'estrangers. És cert que hi ha una política migratòria, etcètera, però perfectament es podrien tancar el CIE i no estaríem</p>	<p>Gestió polítiques migració</p>	<p>TAULA DE DOCUMENTS EUROPEUS QUE REGULEN LA MIGRACIÓ IRREGULAR</p>	

<p>incomplint els estrets europeus. (E3 P58)</p>			
<p>La política migratòria europea no sols és profundament racista, perquè fa un disseny d'Europa com una Europa fortalesa, amb drets per la gent que no té drets. Amb drets per la gent que ha tingut el privilegi de néixer a dintre, però són uns drets a costa de la discriminació de tota aquella persona externa. No només és profundament racista, sinó que és que és profundament hipòcrita. Perquè d'altra banda, pressiona perquè hi hagi aquest control de fronteres, i que hi hagi un control de la gent que no té drets. Hi ha un control de fronteres, per una banda, controla això, però per altra banda, dona una sèrie de normes i té una sèrie de tribunals i de nivells, que donen unes normes que després s'incomplixen. I no passa res perquè s'incomplixin. Tot això, per exemple, passa molt amb el tema de les devolucions en calent, que es continuen fent malgrat que segons els tribunals europeus és il·legal, continuen fent-se</p>		<p>Alguns dels articles més importants de la Declaració Universal de Drets Humans relacionats amb la immigració són el 3, 5, 7, 9, 10, 13, 14, 15, 18, 19, 23, 25, 26 i 30.</p>	

qualsevol... Crec que la mateixa institució de seguretat frontex ho fa. (E3 P68)			
Evidentment, la seva seguretat frontalitza no està fent res. Per exemple, també estaria molt bé si et llegissis una miqueta més sobre el tema de les batudes perfil ècnic. (E3 P70)			

TRANSCRIPCIÓ	ANÀLISI	REFÈRENCIES TEORIQUES	OBSERVACIONS
<p>Al juny, quan jo rebo la denegació de la petició de nacionalitat espanyola que jo vaig fer el 2015, el 2020, dos anys després em deneguen la nacionalitat. Ja la vaig entregar al juny del 2020 i el juny del 2022 me la deneguen al·legant que soc una persona radicalitzada i que no estic integrat. I no poden concedir la nacionalitat espanyola. (E1 P6)</p>			
<p>Això va ser el juliol i vam rebre la notificació per part del jutjat que havien acceptat la nostra petició i havien donat 10 dies a la Policia Nacional perquè aportessin les proves del perquè soc una persona radicalitzada i perquè se'm denega la nacionalitat espanyola. Ells, en ves d'aportar les proves que els demanava el jutge, han vingut paral·lelament utilitzar la llei d'estrangeria amb un ordre d'expulsió. (E1 P6)</p>			
<p>Perquè si no vaig equivocat és l'article 54 (E1 P) Ni prova, ni judici ni res, o si és un informe policial i tenen totalment la credibilitat del món de fer el que volen i quan volen (E1 P8)</p>		<p>Espanya té dos documents institucionals fonamentals per tractar la immigració. Aquests dos documents són la Llei d'Estrangeria (Llei Orgànica 4/2000) i el Reglament d'Estrangeria (Reial Decret 557/2011) són dues normatives</p>	

		diferents, però estan estretament relacionades.	
Jo crec que no es va executar la meva expulsió per aquesta pressió social i política que hi va haver durant aquells dies i no es van veure en cor d'executar l'expulsió. (E1 P16)			
Si Espanya ha de justificar les subvencions europees que rep de la Unió Europea per dir que està fent una feina de frontera entre Espanya i Europa, que els immigrants il·legals no accedeixin a Europa i a Espanya és que fa aquesta barrera? Ja està rebent subvencions milionàries per fer aquesta feina. (E1 P30)			
Doncs ells han de justificar aquesta feina i suposo que són números. I aquest any, doncs, hem expulsat tantes persones. Hem retingut al CIE tantes persones. Hi ha gent que entra i surt cada dos per tres perquè els identifiquen. (E1 P30)	Justificació Europa		

<p>Arribem a l'aeroport de Casablanca, ens traslladen en un furgó policial fins a la comissaria de la policia marroquí. Allà ens fan preguntes i tot això del motiu de la nostra expulsió i tot això. I ja està. I després ens deixen lliures. I dic jo quan vaig sortir ens vam trobar amb la sort, vaig trobar que els meus pares m'estaven esperant.</p> <p>(E1 P32)</p>			
<p>Hi va haver una matança que es va encarregar com a mínim a 23 persones que a dia d'avui els cossos no se sap ni tan sols on estan i estan al Marroc, però en principi des d'aleshores hi ha més de 80 desapareguts i xavals. Tots els testimonis expliquen que van veure la matança. Si no, aleshores. Doncs això, que quan no opera la separació de poders és, per exemple. La fiscalia va arxivar la investigació sobre la massacre de Melilla. Fins i tot amb les imatges, les imatges dels policies matant les persones. Llavors la fiscalia espanyola va arxivar això perquè no veia indicis de delicte i de violència. Llavors, el que estava fent ahir la fiscalia no era actuar en base als interessos d'un estat de dret, sinó en base als interessos del Ministeri</p>			

<p>de l'Interior, concretament més conegut com la cloaca de l'Estat. Que el Ministeri de l'Interior, bàsicament després és qui es proveeix de totes de negoci. (E2 P20)</p>			
<p>Després, el Defensor del Pueblo, evidentment, va dir que la fiscalia, això que l'únic que havia fet era actuar en base al Ministeri de l'Interior i això és propi d'una dictadura i no d'un estat de dret. (E2 P20)</p>			
<p>Vull dir, si no fos per Espanya, el Marroc no estaria pegant palos a totes aquestes persones perquè no arribin a Ceuta. Llavors, hi mantens. És super loco, és com el relat que hi ha a la meitat, saps? I ja està. I és que el Marroc és una gent del mal que està enviant negres a casa. Però per mantenir la mentalitat que té l'associació de tanta Espanya, has de dir això (E2 P46)</p>			
<p>El discurs de Pedro Sánchez es va basar en el discurs de TC, quan va arribar el tema de la migració, li responia al de Vox. I això és perquè veig, saps, el que li responia, per veure en quin punt estem. El de Vox li deia, bueno, és que no fan més que arribar migrants,</p>			

<p>no sé què. I Pedro Sánchez li deia, no, tranquil, que ja no arriben. Que ja li pagues al Marroc perquè no arriben. És a dir, wow! És com si el nazi te diu perquè no el mates i tu li dius, tranquil, que ja l'he matat (E2 P48)</p>			
<p>Vull dir que realment tot el que té a veure amb la política migratòria és terriblement opac i terriblement arbitrari. (E3 P10)</p>			
<p>És una manera de tenir un gran nombre de persones que no són necessàries. Són feines necessàries per l'economia tal com està muntada. Per tant, en realitat, és un mecanisme que està fet per tenir un gran nombre de persones. És una manera d'assegurar-se que no reclami els seus drets, que no estigui callada i intenti sempre estar com submergida. Ja interessa l'economia submergida (E3 P20)</p>			
<p>No, no, és que no cal cap alternativa. Hem de canviar absolutament la política migratòria no espanyola, europea, perquè està basada, està basada aquesta política migratòria en un disseny d'Europa, que és l'Europa fortaleza(E3 P20)</p>			

<p>La llei d'estrangeria és l'instrument principal per a aquesta política migratòria que està basada en la discriminació de les persones pel seu origen. És una llei profundament racista. El mateix anunciador ja és racista. Perquè et diu que els estrangers tenen un apartat especial. Diferent. I si vas a mirar, no és qualsevol estranger. Un estranger és un estranger. I, per tant, no té cap problema per aconseguir la seva documentació. És profundament racista. Aquest és el nostre postulat d'inici. Va per colors. És un dels nostres postulats d'inici. Això em diuen els amics advocats, jurídic que s'ha anat fent que acompanya la llei d'estrangeria i que produeix enormes enormes desigualtats. (E3 P38)</p>		<p>La Llei d'Estrangeria és una normativa general que estableix els principis i les directrius per a la regulació de la situació dels estrangers a Espanya,</p>	
<p>Però què passa? Que ja, si jo, per exemple, soc un immigrant sense papers i comet un delictes, que normalment, evidentment, són delictes menors, comet un delictes i el jutge em condemna a dos anys de presó, el jutge mateix té la capacitat, per una d'aquestes normes jurídiques que s'han inventat, té la capacitat per canviar aquesta pena de presó per l'expulsió. Vale. Llavors què passa? Que aquesta</p>			

<p>persona és enviada al CIE també mentre s'està gestionant la seva expulsió. Però al CIE només pots estar 60 dies, un màxim de 60 dies. Però també hi ha altres coses. Per exemple, gent que sí que fa penes de presó acaba de complir la seva pena de presó i a la porta mateixa del CIE hi ha un cotxe de la Policia Nacional... A la porta, perdó, ho he dit malament, a la porta mateix de la presó, però quan acaba de complir la seva pena hi ha un cotxe de la Policia Nacional que el recull i el porta al CIE per ser deportat. Perquè aquella persona no té documentació. (E3 P38)</p>			

TRANSCRIPCIÓ	ANÀLISI	REFÈRENCIES TEORIQUES	OBSERVACIONS
Es van identificar ahir policies nacionals, es van identificar i em van detenir i em van emmanillar. (E1 P4)			
És un estat. I quan un estat posa tots els mecanismes per carregar se una persona, ho farà. O sigui, no és que no hi ha. Dir que et salten tots els drets, o sigui el dret principal de que et puguis defensar davant un judici just on ells puguin aportar les seves proves. (E1 P10)		Els Drets Humans són un conjunt de principis i valors que defensen la dignitat i la llibertat de totes les persones, independentment del seu origen, raça, gènere, orientació sexual, religió, entre altres aspectes.	
Sortíem de ells, suposadament deien habitacions, però són garjoles, estan garjoles, però les tracten com si fossin habitacions i van a tots els altres a la teva habitació. Però no són. (E1 P22)		També es denuncien les condicions inhumanes i degradants que pateixen les persones internades als CIE, especialment pel que fa a la manca d'accés a atenció mèdica adequada, la insuficient alimentació i la manca d'accés a serveis bàsics com l'aigua potable i la higiene personal. (Centros de Internamiento de Extranjeros	

		en España, 2021)	
Almenys amb sinceritat, allà, per molt que es parli de llibertat. Et puc dir que de llibertat no en tenim. Sobretot la gent racialitzada i la gent musulmana. Estem vigilats les 24 hores per la societat i per l'administració. Els nostres fills no poden, no els podem educar segons la nostra cultura i la nostra religió. Estem vigilats per l'Estat, pels amenaçats amb la retirada de la custòdia, pels departaments de les assistències socials de tots els municipis. És que llibertat on? Que no pots fer res, estàs vigilat les 24 hores del dia, que és el que menges, que és el que vesteixes, com vesteixes, quan surts, com surts, si portes barba, no portes barbes i portes el que ja no portes arxivat. Si no ho sé, és que et sents vigilat les 24 hores. (E1 P34)		La Convenció Internacional sobre la protecció dels drets de tots els treballadors migratoris i dels seus familiars estableix un marc legal important per a la protecció dels drets humans dels treballadors migratoris i les seves famílies, i en promou una migració laboral segura i ordenada	
No he tingut el plaer de poder gaudir de com a qualsevol ciutadà català sempre se m'ha vist des de fora. Aquest és el moro. Aquest és el musulmà. Aquestes, l'extremista, aquest assalt gihadista i totes. (E1 P34)		Per part seva, a Espanya, la Constitució de 1978 reconeix i garanteix una sèrie de drets fonamentals, com la llibertat d'expressió, el dret a la vida, la igualtat davant la llei, entre	

		d'altres	
Però ja et dic la societat una part no podem generalitzar i dir tothom per a una gran part de la societat, doncs no es deixa als musulmans ser part de la societat (E1 P36)			
, sí que et dic que faré tot el possible i tot el que està a les meves mans per netejar el meu nom, perquè se m'ha criminalitzat per l'estat, per la premsa, pel part de la societat. (E1 P38)		la Carta dels Drets Fonamentals de la Unió Europea reconeix i protegeix els drets de les persones en diversos àmbits, com la igualtat, la llibertat, la justícia i la solidaritat	
Uns un sistema basat en la violència envers el que està més enllà de la frontera I llavors aquí passa, per cert, això. Ells es converteixen com ningú, no en aquesta literatura dels drets humans i tal com aquesta fortlesa de drets humans. I aquí és on hi ha dret a la vida. Aquí és on hi ha dret a la mobilitat. Aquí és on hi ha drets. I allà tu no tens això. (E2 P12)			
Però el que mai tens dret perquè no tens dret és a matar una persona en la teua frontera. Aleshores, que les fronteres estan perquè les persones, o siga les persones,		Les acusacions se centren en la utilització de la força en la gestió de les fronteres i la devolució de migrants a països on	

<p>quan tu passes una frontera, quan jo passa una frontera, tu la passes i no passa res. Llavors no pot ser que tu tingues una frontera i que ahir sistemàticament es vulneri la vida de part de dues terceres parts de la humanitat. Resumint, no. Jo crec que és el principi. Això és el dret bàsic fonamental que ens vulnera, que és el dret a la vida i a partir d'ahí, la resta (E2 P14)</p>		<p>s'enfronten a la persecució. Les organitzacions de drets humans també han criticat el paper de l'agència en l'externalització de la gestió de fronteres a països tercers</p>	
<p>Perquè s'estan morint les persones a una frontera d'un estat de dret? És que això és impensable. Hi ha una normalització de la mort i de la violència envers estes persones que no s'acaben. Ja pensa això, però és això. Començant per ahí, vull dir si tu eres el dret a la vida d'una persona, després el dret a la mobilitat d'una persona. No vull dir el que passa és que no pot ser. No està reconegut com a tal, però ell com ho diria després tu. Per això tu dic que tu al final no és una desgràcia en este món en el que vivim. Però es pot opinar que si les persones poden circular lliurement o no, però el que no es pot opinar és si les persones pots matar los o no. (E2 P14)</p>			
<p>Perquè hi ha una normalització absoluta del racisme. És la banalització del mal més absoluta. Em sap greu fer aquesta comparació i les comparacions són odioses, però</p>			

<p>tampoc a ningú li estranyava quan no ho sé. Als anys trenta picaven els jueus i els ficaven a càmera, o si no es feia tot en base a la llei i en aquell moment era normal, vull dir, aquí s'estan matant persones (E2 P16)</p>			
<p>. Tot i que tota la història vertaderament en la que està basada en la nostra civilització és la història de la violència envers els altres pobles, l'expoli màxim. I això és el que s'està reproduint. Això lògica el dia d'avui en la qüestió de les fronteres. Llavors, per què està normalitzat per això? Perquè vivim en una societat profundament racista i perquè hi ha una voluntat institucional. (E2 P16)</p>			
<p>Està clar, llavors és una miqueta això, la doctrina del xoc, no? Per això també és important entendre que hi ha més en una societat en la que vius que nosaltres, que també estan traient molts drets a tu. Però és important fer ho cíclic perquè al final entendre el que està passant a la frontera és entendre que en un estat de dret, com és en principi a Espanya a la seua frontera, el estat de dret no opera allà no hi ha separació de poders, allà no hi ha drets humans bàsics, allà no hi ha res (E2 P18)</p>			

<p>Estes persones estan lluitant per la vida, per la democràcia, per el dret a la mobilitat, per el dret a la feina, per la seva salut, per el seu futur, per un món en pau, sense racisme. Això és el que fan aquestes persones quan creuen aquesta frontera. Aquesta frontera és violència i aquesta frontera és tot. Tot el contrari a allò que aquestes persones estan lluitant. (E2 P31)</p>		<p>El 1948, la Declaració Universal de Drets Humans va ser adoptada per l'Assemblea General de les Nacions Unides, establint una llista de drets que es consideren fonamentals per a tots els éssers humans, com la llibertat de pensament, la igualtat davant la llei i el dret a la vida i la seguretat personal.</p>	
<p>Al final, qui està pagant sense saber, a qui estan manipulant i venent-li com a seguretat les necropolítiques, diguem-ne, les polítiques de mort de la frontera, és la classe treballadora europea. (E2 P31)</p>			
<p>La Unió Europea, diguem-ne, al guàrdia, no la Unió Europea, sinó el Tribunal Europeu de Drets Humans, és la qüestió dels drets humans, no? Però, al final, ja has vist, aquest tribunal acaba atabalant les devolucions en calent, la matança de Melilla. (E2 P35)</p>			
<p>Home, i tant. Mira, que ja ha començat per el fet de la seva opacitat. Si fos un lloc en què... És que és pitjor que una presó en quant a drets teus, no? Si fos un lloc en què</p>			

<p>tu pots entrar, fer visites, no? (E2 P37)</p>			
<p>Començant per el fet que estigués ja vulnerant un dret bàsic, que és que una persona que no ha comès cap delictes estigui privada de llibertat. Clar. Llavors és això. I ja després de tot, per exemple, l'opacitat, els mitjans, no tens cap manera d'accedir-hi. (E2 P37)</p>			
<p>els drets humans bàsics i els drets humans bàsics de totes les persones tampoc, de dues o tres parts de la humanitat. I ja està, no? Insistir això que no pot ser que el control migratori passe, aquesta frase crec que és important, que no pot ser que el control migratori passe per sobre de la vida de les persones, del seu dret a viure, i ja està. (E2 P39)</p>			
<p>Que al final, el que està passant a les fronteres és que és un genocidi racista. I algun dia s'estudiarà com a tal, esperem (E2 P43)</p>			
<p>Però sobretot no sols els que el vulnerin, sinó que la seva existència, com deia al començament, la seva mateixa existència ja vulnera els drets humans. (E3 51)</p>			

TRANSCRIPCIÓ	ANÀLISI	REFÈRENCIES TEORIQÜES	OBSERVACIONS
<p>Perquè sí que havia escoltat parlar del CIEs i era una persona que manifestava que s'havia de tancar el CIE i tot això. I bé, doncs estava dins, no arribo i la primera sensació que tinc és que el tracte és molt bo cap a mi perquè tenien que tenien aquesta pressió de que és una persona que té molta gent al darrera. (E1 P18)</p>			
<p>Home, jo no he tingut la possibilitat d'estar amb els altres interns perquè em van posar en un mòdul d'aïllament. Durant tot el mes vaig estar aïllat. Però sí que tinc constància pels treballadors de la Creu Roja que hi havia allà i em deien que sí, que hi havia una diferència de tracte cap a mi, cap als altres interns, encara que en el meu cas el meu serà un cas polític. Ja aleshores es vigilava molt què és el que passa dins? A part, tenia possibilitat de tenir un telèfon per contactar amb familiars o advocat. I, esclar, qualsevol cosa que m'hagués passat allà jo no m'ho hagués callar i hauria sortit de la presó, hauria augmentat. I per això, doncs,</p>			

<p>van estar vigilant molt el tracte cap a mi, les necessitats i tot. Això sí que haig de dir, doncs el tractava. I jo et dic, va ser molt bo per als funcionaris que són policies nacionals, pel seu director del centre i ja està. Durant els 30 dies de la veritat cap a els funcionaris i el director cap queixa o si no puc dir res en contra d'ells. (E1 P20)</p>			
<p>Els 30 dies vaig passar aïllat en un mòdul tot sol. (E1 P22)</p>			
<p>Sortíem a les nou, anàvem, anava al pati, recollia el meu esmorzar, esmorzava i ja estava fins a l'hora de dinar. Doncs allà al pati hi anàvem sobre la una i mitja i després, després de dinar, tornàvem a les nostres habitacions entre cometes i per descansar i després, a la tarda, sobre les quatre i mitja, ens venien a treure sortir un altre cop al pati fins a sopar sobre les 8 i ja tornar i dormir fins al dia següent, i així la rutina diària. (E1 P24)</p>			

Fred, solitari i incomunicat. (E1 P26)		<u>Drets i garanties:</u> el decret estableix els drets i les garanties dels interns, incloent-hi el dret a la informació, el dret a comunicar-se amb l'exterior, el dret a l'assistència jurídica i el dret a presentar queixes i recursos.	
Jo crec que per motius econòmics. (E1 P28)		El FAMI ofereix a Espanya un total de 118.277.202,16€ per la gestió de la política de retorn, on trobem els CIE. (Programa Nacional FAMI, 2014).	
Doncs han creat aquestes estructures que són els CIEs, que són presons per a immigrants només per immigrants, que l'únic delictes que han fet és no tenir cap documentació. O sigui, hi han persones allà que l'únic delictes que ha comès és no ser regular, no tenir una documentació en regla. Ni han cometre un delictes, ni cap violació, ni cap furt, ni res. (E1 P30)		El seu objectiu principal és garantir l'execució de les mesures d'expulsió i de retorn, mentre es protegeixen els drets i les garanties dels interns.	
Els tenen un màxim de 60 dies que poden estar al CIE. A vegades els tornen a deixar sortir. Alguns els acaben expulsant. Depèn dels vots. Depèn de les polítiques que tenen amb l'altre estat, que han d'expulsar i a			

<p>vegades no s'executen. I a vegades sí. És més fàcil executar. Per exemple, al Marroc i al Marroc és molt fàcil que a altres altres països. Els subsaharians ho tenen més complicat perquè no són relacions o són polítiques més humanitàries (E1 P30)</p>			
<p>a tots els països. És que quan quan entres allà. La veritat és que quan entres allà entens, perquè existeixen els CIEs, perquè veus la gent entrant i sortint? I bé, avui surt un vol de 30 personal 30 persones hem de tornar a omplir perquè no el podem deixar buit. Aleshores les redades que veus a Barcelona de la Policia Nacional identifiquen a gent, Doncs tot el que no tingui documentació per anar a pujar. Ja tenim el cupo un altre cop ple i quan es torni a buidar, doncs una altra redada. (E1 P30)</p>			
<p>Bueno, al final, clar, són presons per persones migrants, sense papers. Llavors, és important tenir en compte que aquestes persones no tenen papers perquè els hi és impedit. Llavors, clar, això és una lògica que al final sembla molt obvi, però, saps? Jo crec que els CIES en Espanya estan regulats en base a la llei d'estrangeria. Llavors, jo crec que la cosa és que</p>		<p>Els CIE són instal·lacions de retenció per a persones estrangeres que es troben en situació irregular a Espanya</p>	

<p>dintre del marc europeu, simplement s'han de regular també en base a les normes europees, a dir, a l'espai Schengen i tal i qual. (E2 P36)</p>			
<p>Bueno, aleshores, això jo crec que els CIES, són això, presons per persones migrants que al final han comès cap delictes. Clar, això és molt important tenir en compte. No és que jo ho creguis, que ho són. O sigui, és una presó, tranquil·lament, per persones que no han comès cap delictes, sinó que al final és una falta administrativa el fet d'entrar de forma irregular, no és un delictes, espanya. (E2 P36)</p>			
<p>No és com el CETI de Melilla, per exemple. El Ceuta i Melilla i el Centre d'Estat Temporal d'Immigrants. Que dintre, el que passa és que és un autèntic caos i que és una liada molt forta i que evidentment que no tenen capacitat tampoc, segons els moments, com per... Bueno, que és una liada. Ara mateix està buit, perquè com el Marroc no deixa pujar a ningú, perquè està... Però bueno, al final, el Centre d'Estat Temporal d'Immigrants és un lloc d'acollida inicial. Llavors, per exemple, tampoc és el paradís de la llibertat, però sí que tens estrets drets mínimament bàsics garantits,</p>			

<p>com ara el menjar i tal, la higiene, un lloc en què dormir, et fer... Tu tens l'horari d'eixida del CETI i tu eres lliure per moure't per la ciutat perquè tens el paperet del CETI i després tornes a dormir allà. (E2 P38)</p>			
<p>De totes maneres, arrel d'això, se'ns va fer evident que un espai, com el centre d'internament d'estrangers, no tenia raó de ser. Potser m'avanço algunes de les teves preguntes. En el centre d'internament es vulneren molts drets, però és que la mateixa existència del centre d'internament és una vulneració de dret, perquè es tanca les persones en funció del que en realitat es considera legalment una falta administrativa, com és no tenir la documentació en regla, no tenir papers, com es diu col·loquialment. I si això és una falta administrativa, de cap manera pensem, per molt que segons les lleis sigui legal, pensem que en absolut està legitimat que per una causa com una falta administrativa es pugui vulnerar el dret de moviment de les persones, que és el primer que es... el moviment de lliure circulació és el primer dret que es vulnera, i se les reté en un espai que és un espai que formalment no és carcelari, però a la</p>		<p>. El seu objectiu principal és garantir l'execució de les mesures d'expulsió i de retorn, mentre es protegeixen els drets i les garanties dels interns.</p>	

<p>pràctica té una estructura totalment carcelària, i se'l reté contra la seva voluntat durant un màxim de 60 dies a l'espera de gestionar la seva deportació. Per ser tancat dins d'un CIE ho ha d'haver decretat un jutge en algun moment (E3 P10)</p>			
<p>Un centre d'internament d'estrangers s'ha de tancar, perquè forma part, és com la punta de l'iceberg d'una política migratòria, no sols espanyola sinó europea, que és profundament racista, perquè parteix d'un plantejament que en si mateix és racista i és discriminar les persones pel seu origen (E3 P12)</p>			
<p>Tot CIE, a Espanya hi ha 7 CIEs, i tot CIE té dos jutges de control. Es diu així, jutge de control del CIE. Llavors, són dos jutges que es van tornant, crec que és un mes cada un, per rebre totes aquelles queixes específiques de funcionament del CIE. (E3 P12)</p>		<p><u>Règim interior:</u> el decret estableix les normes de règim interior dels CIE, incloent-hi l'organització i la gestió dels centres, les normes de convivència i disciplina, les mesures de seguretat i els drets i les obligacions dels interns.</p>	
<p>Que el CIE només és això, és la punta d'un iceberg, però és que és una política migratòria que conté molts aspectes i moltes accions que són clarament racistes. I és un disseny fet des de l'inici que la política migratòria</p>			

<p>fos així. Crec que una de les preguntes que tu volies fer és... No sé si perquè servia... Si no serveix per controlar la migració. (E3 P16)</p>			
<p>Un CIE no està fet per controlar la migració. Perquè si fos realment això, la migració il·legal, si fos realment això, és un mecanisme absolutament ineficaç. Perquè en realitat pel CIE passen un cert nombre de gent, però un percentatge molt petit de tota la població immigrant irregular. I a més a més de la gent que entra en un CIE, entre un 30 i un 50%, depèn del CIE i depèn del moment de l'època, només entre un 30 i un 50% són efectivament deportats. (E3 P16)</p>			
<p>Doncs senzillament es veu que no se'l pot deportar per mil raons i se li obre la porta del CIE i torna al carrer (E3 P18)</p>			
<p>Per què existeix un CIE? Evidentment és pel control. Nosaltres pensem que existeix un CIE de la mateixa manera que es continuen fent les batudes per perfil ètnic, per exemple, o tantes altres situacions. Existeix sobretot perquè és un mecanisme de control i de silenciament de la població migrant. És una manera de</p>			

<p>tenir un gran nombre de persones que de fet, per altra banda, són necessàries, perquè fan moltes feines que... De una forma, nosaltres evitem, perquè és molt còmode (E3 P20)</p>			
<p>Al CIE no hi ha funcionaris, perquè qui ho gestiona tot internament és només la policia nacional, perquè al CIE depenen del Ministeri d'Interior. Per això, per exemple, el Síndic de Reus català no el deixen entrar. Ho ha demanat mil vegades i no el deixen entrar. No hi ha diputats del Congrés, del Parlament català, ni gent de l'Ajuntament. No els deixen entrar, argumentant sempre que depèn només del Ministeri d'Interior. (E3 P22)</p>		<p>aquest decret s'explica el funcionament i el regim interior dels CIE, a continuació s'exposaran breument els punts més importants d'aquests</p>	
<p>T'anava a dir que, efectivament, tot és un negoci, perquè part de la gestió dels que hi ha allà dintre, no hi ha funcionaris, són policies, però a part d'això, tots els altres personatges que poden circular per un CIE, tot són un negoci. I la Creu Roja, la Creu Roja, la veritat és que tenim bastanta mania a la Creu Roja, perquè la Creu Roja té un conveni milionari, ara no recordo, les quantitats sempre se m'obliden, milionari, per tenir sempre, crec que són una o dues</p>			

<p>persones en el CIE, se suposa que per fer atenció psicosocial, etc. Però clar, la nostra gran denúncia és que quan hi ha maltractaments, ells no diuen ningú. (E3 P24)</p>			
<p>És un contracte que és un... A més, el té amb tots els CIE d'Espanya. O, per exemple, el menjar està privatitzat, és una empresa que ho porta, l'atenció mèdica està privatitzada, ho fa tot... Tot els CIEs d'Espanya ho fa la Clínica Madrid. Ara sé que estan... S'acaba el conveni i estan negociant de nou, i per molt que, fins i tot, sabem que fins i tot els directors de CIE s'han queixat, ja veurem què passarà, perquè s'ha denunciat molt que fan una atenció pitjor. I molt, molt poc temps, i a més a més, sense realment fer atenció. Quan en realitat nosaltres pensem que... que atès que els CIEs són una competència de l'Estat, l'Estat té la custòdia de les persones internades, hauríem d'estar directament... hauria de ser la seguretat... la seguretat pública, que aquí se n'hauria de fer càrrec. Però és que tot és així, la neteja... Tot està privatitzat, tot són negocis al voltant. I no parlem ja del moment de la deportació, no? Els avions, les companyies aèries, que</p>			

<p>tenen convenis per fer molts de deportació... (E3 P28)</p>			
<p>Que a l'hora de la veritat ens trobem amb arbitrietats. Per exemple, el CIE de Madrid... Ara està tencat per obres, el de Madrid, però... Però el CIE de Madrid, per exemple, les entitats que treballen, que treballen visitant, tenen accés a la llista d'interns, per exemple. O el jutge de control va decretar que la persona que havia de ser deportada fos avisada mínim 24 hores abans. Aquí això no existeix. Llavors passa això que tu dius, que et diuen de cop... Aixeca't que te'n vas. És a dir, que cada CIE s'autoregula per la manera seva mateixa. (E3 P30)</p>			
<p>La mateixa situació del CIE i de la política migratòria, una de les característiques que té a part de l'opacitat és l'arbitrietat. (E3 P38)</p>			
<p>Les dones fins fa poquet, les dones sempre han sigut un percentatge mínim, petitíssim, de tota la gent que entra en un CIE, i de tota la gent que és finalment deportada (E3 P40)</p>			

<p>Sí, llavors, aquí a Barcelona, el CIE, quan el van crear, el van crear mixte. Va durar molt poquet, que van tancar el mòdul de dones, i des de molt abans que es creés Tanquem el CIE.. Llavors, va passar que just abans de la pandèmia, vam saber que feien obres i que obrien un mòdul per dones aquí a Barcelona, el CIE era la zona franca. (E3 P42)</p>			
<p>Últimament s'estava internant dones, i poquíssimes, només al CIE de Madrid. Llavors, què va passar? Amb tota la pandèmia, malgrat que estava construït el mòdul de dones separat, amb un pati separat, perquè no hi hagués barreja, no es va arribar a fer servir mai. O sigui, pot haver arribat a haver-hi 12 dones, 8. (E3 P42)</p>			
<p>Ai, mira, t'ho hauré de buscar, ja no me'n recordo el que em va dir. Però abans eren al voltant de 200 places, 200, em sembla, però abans de la pandèmia, abans de la remodelació. I ara actualment... No ho sabem, realment no ho sabem (E3 P44)</p>			
<p>Ara me'n recordo si era el 2014 o el 2016, i a mi els anys passen... Bueno, es va aconseguir, es va fer un</p>			

<p>grup de treball dins del Parlament. Fruït d'allò, el Parlament va aprovar per majoria una moció demanant el tancament del CIE. (E3 P58)</p>			
<p>A Ceuta i a Melilla hi ha el que s'anomenen els CETIS, que són centres d'estada temporal d'immigrants. I, de fet, efectivament, són espais on ells poden viure i poden entrar i sortir lliurement. Però per què poden entrar i sortir lliurement? Perquè en un lloc més? Perquè en un lloc més estan dins una ciutat que en si mateixa ja és un lloc tancat. I d'altra banda, són espais totalment massificats, amb males condicions, etc. (E3 P62)</p>			
<p>El que passa és que estan en un territori espanyol que s'hi poden passar anys sense aconseguir sortir-ho. (E3 P64)</p>			
<p>Nosaltres el que denunciem és que la política migratòria és racista i ha de canviar de rol. Per tant, diguem, ens neguem a parlar d'alternatives. El nostre objectiu sempre és denunciar l'existència d'aquesta política migratòria racista. Per tant, no entrarem mai en el joc de dir no, perquè es podria fer així... (E3 P66)</p>			

TRANSCRIPCIÓ	ANÀLISI	REFÈRENCIES TEORIQUES	OBSERVACIONS
<p>el que calia és fer ho públic i l'única cosa que creien que podia frenar la meva expulsió era la pressió política i la pressió social. I per això vam decidir fer ho públic. I ja el dilluns 8 d'agost es va fer la primera concentració davant de l'Ajuntament de Reus. El dia 9 d'agost l'Ajuntament de Reus va emetre un comunicat desmentint tot el que deia la Policia Nacional i deien que jo era una persona que havia col·laborat amb l'administració, que havia teixit ponts entre la comunitat musulmana no musulmana de Reus i coses així. (E1 P8)</p>			
<p>Si jo el meu activisme era això, denunciar les injustícies que sofria la comunitat immigrant o la comunitat musulmana. I això no ha agradat. (E1 P40)</p>			

<p>caminar de fronteres. Caminando fronteras (E2 P54)</p>			
<p>Bé, Tanquem el Cies va néixer l'any 2012, arreu de la mort d'un noi, que era un noi de 21 anys que va morir estant internat al centre d'internament d'estrangers de la zona franca, en un moment en què la gent més activista sabia que existia el Cies, evidentment, hi havia hagut ja diverses mogudes al Cies, hi havia hagut ja col·lectius que acompanyaven la gent que abans d'estar al Cies de la zona franca, estaven a la comissaria de la Berneda, que feia les funcions de Cies, però de totes maneres la notícia de la seva mort va ser molt sorpresiva, molt impactant. (E3 P8)</p>			
<p>La nostra funció des de l'inici va ser, i per això li vam dir tanquem el CIE, perquè no pensem que un CIE, un centre d'internament d'estrangers, no es pot reformar, no es pot millorar, no es pot cometes, cometes, humanitzar (E3 P12)</p>			
<p>El primer que havíem de fer sobretot era visibilitzar què passava. Aquesta va ser el nostre primer objectiu, sobretot visibilitzar què passa en un CIE, què és un CIE, i fer moltes accions, i de fet al començament sobretot vam fer també molta</p>			

<p>acció al carrer, de flashmops i mobilitzacions, per visibilitzar. Això ho hem continuat fent al llarg d'aquests anys, continuem fent molta feina de visibilització, fem moltes xerrades, sempre que ens ho demanen intentem anar-hi, a centres cívics... Això va ser el primer que vam voler fer, sobretot denunciar. Però què passa? Que també, arran de començar a poder fer alguna visita, amb interns, també ens hem adonat que mentre estigui obert un CIE, un centre d'internament d'estrangers, com a mínim el que s'ha de fer és intentar millorar les condicions de vida de la gent que hi ha dintre, i també intentar denunciar tota situació de maltracta que es dona aquí dintre. (E3 P12)</p>			
<p>anys, sobretot, ha estat molt la denúncia, portar els casos a la justícia, amb un èxit més que relatiu, perquè en molts casos no arriben a res, perquè en aquestes situacions és molt difícil provar una situació de maltracta. (E3 P12)</p>			
<p>Gràcies a aquestes denúncies hem anat aconseguint al llarg dels anys alguna millora, alguna millora com pugui ser el fet que tinguin accés a un lavabo durant la nit, cosa que abans no tenien i que era terrible. Coses com que puguin tenir un mòbil, encara que aquí a Barcelona ha de ser un mòbil sense internet, sense càmera, sense... Només de trucada. Coses com, per exemple, al començament hi havia el CIE quan rebia visites, ve</p>			

<p>de la família, ve de gent amiga. No recordo si també amb els advocats passava el mateix. Eren unes sales que no era una sala, era com tot un corredor on et posaven amampares. A l'interna estava assegut d'una banda, tu estaves assegut de l'altra banda. I com això que veiem a les pel·lícules amb un telefonista... (E3 P12)</p>			
<p>De totes maneres hi ha una càmera que t'està vigilant. Però és així i de totes maneres, com a mínim, les famílies es poden tocar, es poden abraçar, es poden parlar amb una certa intimitat, intimitat que no existeix quan hi ha una càmera que t'està veient, però en fi, permet un contacte una mica més humà. (E3 P14)</p>			
<p>Bé ric, perquè no som professionals de res, en què amb el CIE som sempre, sempre, sempre, hem estat només un grup d'activistes. (E3 P32)</p>			
<p>No hem tingut mai ni subvencions, ni infraestructures, no tenim local, no tenim... No, no, no. No tenim local, no tenim infraestructures, no tenim gent alliberada, no tenim res que fem, que tanquem el CIE. Per tant, és purament, sempre hem triat ser purament un grup d'activistes. Per què? Perquè és la manera de ser lliures de dir el que volem. I perquè no estàs</p>			

<p>l·ligat a ningú. Exacte. Una altra cosa que és interessant de dir, que també vam decidir fa molt temps, és que tampoc no estem escrits a cap partit en concret. (E3 P32)</p>			
<p>Una de les coses fonamentals també dels nostres objectius que anem donant cada vegada més importància és justament donar suport a tots els grups i totes les col·lectius de gent migrant, de gent racialitzada que han anat apareixent, sobretot aquests. Però també amb tota mena de lluita que realment estigui treballant per una transformació social i anticapitalista, feminista, antipatriarcal, antirracista... Qualsevol de totes aquestes lluites hem tingut i tenim molta feina en comú i sempre l'hem incentivat molt (E3 P36)</p>			
<p>Cada vegada tenim menys informació i Tanquem els CIE, sobretot. Tenim molta dificultat ara per entrar a visitar, perquè nosaltres, quan entràvem, entràvem a la brava, entràvem, diguem, quan sabíem el nom o... Bueno, primer el número, perquè també una de les coses que vam lluitar al seu moment és que els interns els reconeguéssim el nom. Pel nom i no pel número. Perquè abans només era per número, que ja era... Només et falta tatuar-lo amb un nom. Sí, sí. Abans, quan sabíem el nom o el número, continuem entenent un número</p>			

<p>d'interne, podies anar a l'horari que hi anaven els familiars i a la brava dèiem, vull visitar-te al persona. Perquè, jo què sé, perquè t'inventaves algo, perquè la meva família, la seva família no viu aquí i m'ha demanat que el visiti (E3 P44)</p>			
<p>Per tant, ara no pots visitar a qualsevol persona si aquesta persona no ha demanat pel nom, o sigui, no ha dit internament, ha fet una comunicació interna al director, vull ser visitada per tal persona que té tal telèfon. Llavors, des del CIE et truquen per gestionar a veure quin dia hi pots anar. Amb això què passa? Que és especialment complicat i llarg arribar a poder visitar. I ens ha passat més d'una vegada que quan aquella persona ja, quan ja del CIE ja t'estan trucant o ja saps que sí, que ja et trucaran per veure si el pots visitar, no arribes a visitar-lo perquè a entre mitja l'han deportat. Llavors és molt complicat. I fins i tot tu saps que dins del CIE de Barcelona hi ha una entitat que entra a Migrestudium. Coneixes Migrestudium? (E3 P44)</p>			
<p>I aquí en concret és Migrestudium. Clar, ells tenen un conveni pel qual poden visitar per fer acompanyament. Tenen un permís especial. Són voluntaris que fan visites, però no és qualsevol. Estan registrats tots els voluntaris que poden entrar. Tenen uns horaris especials. Però també, això ja t'ho explicaran</p>			

<p>ells, arrel de la pandèmia també els han limitat molt la manera d'entrar, quant poden entrar, etc. O sigui que s'ha aprofitat molt la pandèmia per fer molt més estricta, molt més opac, en realitat, al CIE. (E3 P46)</p>			
<p>Des de Iridia sempre ha estat un còmplice O, si no, altres advocats que són còmplices. (E3 P48)</p>			
<p>Però no hi et diré per què, ens ho demanen molt. Tothom vol entrevistar algú que hagi estat tancat a un cim. I nosaltres fa molt, molt, molt temps que vam decidir que nosaltres de cap manera facilitaríem dades d'algú tancat a un cim. Per què? Perquè pensem que... I així ho anem dient sempre. Pensem que nosaltres no som representants de la gent. Pensem que si vols conèixer persones que han estat tancat a un CIE, tancada a un CIE, el carrer n'està ple. Les associacions d'emigrants n'estan plenes. (E3 P54)</p>			
<p>SOS Racisme ho està treballant molt. SOS Racisme té la campanya que en diuen Pareu de parar-me. Ha treballat molt. Jo et recomanaria que li fessis una ullada. El seu últim informe. Sempre és molt interessant. SOS Racisme és una de les entitats més còmplices que tenim (E3 P70)</p>			

Just aquest gener vam començar un cicle de xerrades formatives perquè justament el que veiem amb això és que cal aprofundir molt amb els temes de la política migratòria i no quedar-se només amb la primera denúncia (E3 P72)			
Tanquem, per exemple, una de les activitats que fem, que no les anunciem perquè no és una activitat que sigui de lliure accés, xerrades a instituts. (E3 P72)			